

தூய அருள் ஜோதி துணை விண்ணப்பக் கலிவெண்பா

இஃது அருட்பிரகாச வள்ளலார் அருளிய திருவருட்பாவின் இரண்டாம் பகுதி. ஆண்டான் முன்னிலையில், விநயமுடன் கூறும் செய்திக்கு விண்ணப்பம் என்று பெயர். வடமொழி வாணர், இதனை விஜ்ஞாபனம் என்பர்.

வெண்சீரும் இயற்சீரும் விரவிவரப் பாடுவது வெண்பா. குறள் வெண்பா, நேரிசை வெண்பா, இன்னிசை வெண்பா, சிந்தியல் வெண்பா, சவலை வெண்பா என வெண்பாக்கள் பலவகை. பதினொரு அடிவரை நீண்டாமல் அது பஃறொடை வெண்பா அதற்குமேல் நீண்டது கலிவெண்பா.

“அடிவரை யின்றித் தனிச்சொல் பெற்றும் பெறாதும் வருவது கலிவெண் பாவே”

என்பது இதன் இலக்கணம். நாள், மலர், காசு, பிறப்பு என முடிவது இதற்கு வகுத்த முறை.

417 கண்ணிகளால் ஆன இது, பெருகிய ஒரு நூல் போல் பிறங்குகின்றது. ஆரம்ப முதல் 279 கண்ணிகள், எல்லாத் தலங்களையும், அவ்வத் தல மூர்த்தங்களையும், ஆர்வத்தோடு கூவி அழைக்கின்றன. வியாபகன் இறைவன்; அதை, மேன்மைத் தலங்கள் மெய்ப்பிக்கின்றன; ஆநந்த மெய்ப்பொருள் ஒன்றே எந்தத் தலத்தினும் அருளாடல் இயற்றுகின்றது என்பதை, இக்கண்ணிகள் உள்ளம் அள்ளும் நடையில் உணர்த்துகின்றன. 280 லிருந்து 289 வரை, விமலன் அருளாக்கங்கள் விவரிக்கப் பெறுகின்றன. 290 ஆம் கண்ணி, வீறுடையாய்! நின்றனக்கோர் விண்ணப்பம் என்கிறது. 291 லிருந்து 413 வரை, ஆன்ம எளிமையையும் சிறுமையையும் அறிவிக்கின்றன. 414 லிருந்து 417 வரை, இன்ன இன்னபேறு எளியேற்கு அருள் என்னும் செய்திகள், கல்லாம் மனத்தையும் கனிவிக்கும்.

சொல் எனத்துவக்கி, மலர் என நிறைவுபெறும் இவ் விண்ணப்பக் கலிவெண்பா, பரம அருட்சுடர்க்கு ஒரு பாமாலையே என்பதை, உணர்வார் உள்ளம் உருகலுறும். ஆ! என்ன அருமையான செய்தியிது!

This e-book can be downloaded for free from
<http://www.vallalar.org>

திருச்சிற்றம்பலம்

காப்பு

நேரிசை வெண்பா

அவ்வவ் விடைவந் தகற்றி அருள்தரலால்
எவ்வெவ் விடையூறும் எய்தலிலம்-தெவ்வர்தமைக்
கன்றுமத மாமுகமும் கண்முன்றும் கொண்டிருந்த
தொன்றதுநம் உள்ளம் உறைந்து.

(பதவுரை) தெவ்வர்தமை கன்று மத மாமுகமும் - மாற்றாரைக் கோபிக்கும் மதயானைத் திருமுகம்; கண்முன்றும் கொண்டு இருந்தது ஒன்று-(இயல்பான) முக்கண்களும் கொண்டு இருந்தது ஒப்பற்ற மெய்ப்பொருள்; அது நம் உள்ளம் உறைந்து-அது(தகவொடு) நம் உள்ளத்தில் தங்கி, அவ் அவ் இடை வந்து - அவ்வச் சமயங்களில் வெளிப்பட்டு; அகற்றி-(விரையப்படுத்தும் விக்கினங்களை) விலக்கி; அருள்தரலால்-(பரம) திருவருளைப் பாலித்தலால்; எவ் எவ் இடையூறும் எய்தல் இலம்- எவ்வகையான இடர்ப்பாடும் எய்துதல் இலம், (எ-று.)

(விரிவுரை.) 'தெவ்வப் பகைமை' என்பது நிகண்டு; என்வே தெவ்வர் என்பது, அகப்படுத்தி அடக்கி ஆளும் பகைவர்க்கு அமைந்த பெயர். அசுரகுண அரக்கர் குணத்தவர் புறப்பகைவர். கன்றுதல் - உறுமுதல். மதமா முகம் - மும்மத யானைமுகம். கண்முன்று-வெங்கதிர், செங்கதிர், கனல் எனும் முக்கண்கள். ஏக முதல்வர் யானைமுகம் கோடலின், ஒன்று, அது என அஃறிணையாக்கி அறிவித்தார். "பால்வண்ணர் உளத்திருக்கப் பயமுண்டோ எமக்கே" என்பது வரதுங்கர் வாக்கு. அதுபோல் ஆனைமுகர் எம் உள்ளத்தில் அமுந்தி அமர்ந்துளர் ஆதலின், சால்பற்ற பகை வந்து சாடுகின்ற போதெல்லாம், அகத்தில் ஓங்காரமாக இருப்பவர், புறத்தில் வெளிப்படுகிறார். உங்கார நாதத்தை உதிர்க்கிறார்; அதன்வழி அகப்பகையும் புறப்பகையும் அறிவிக்கின்றன. அதன்பின், இவன் என் அடிமை என அருள் முத்திரை இடுகிறார்; இதனால் எந்த இடையூறும் எமக்கு இல்லை என்று வீறு விளங்க விளம்பியபடி.

நூல்

காவிரியின் வடகரைத் தலங்கள்

1. சொற்பெறுமெய்ஞ் ஞானச் சுயஞ்சோதி யாந்தில்லைச் சிற்சபையின் வாழ்தலைமைத் தெய்வமே!

(ப-ரை.) சொல் பெறும் மெய்ஞ்ஞான சுயம் சோதியாம் - புகழ்பெற்ற மெய்யறி வின் இயற்கைப் பேரொளிப் பிழம்பான; தில்லை சித் சபையில் வாழ்தலைமைத் தெய்வமே-தில்லைத் திருச்சிற்றம்பலத்தில், பயிலும் முதன்மைப் பரம்பொருளே,(எ-று.)

(வி-ரை.) சிவத்தில் சிந்தையைச் செலுத்தி, வாழ்த்த வாய்திறந்தால் போதும்; உடனே தென்திசை நோக்கிசென்ற மனத்தை, இடைநாடி யீர்க்கும்; வடதிசை முகமாய் வளவிய அறிவை, வலிந்தீர்க்கும் பிங்கலை; உலகம் முழுதும் ஊடுருவிய உணர்வை, சுழித்து இழுக்கும் சுழுமுனை. அம்முன்றும், சிறந்த தில்லையிற் சேரும். விராட்டின் செயலிது என்று, குறிப்பாக யோக நூற்கள் கூறுகின்றன.

தில்லைச் சிற்சபையின் மேல், 21600 பொன் ஓடுகள் இருக்கின்றன. அவைகள் ஒவ்வொன்றிலும், நமசிவாய நாதம். அவ்வளவுதானா!

**“முப்பத்து முக்கோடி மூவைந் தெழுத்தும்
செப்பேட்டில் அடைத்தது சிவசி தம்பரம்”.**

மாபெரும் அம் மந்திர நாதங்கள், வாழுமாறு உயிரை வயப்படுத்தும். அந்நிலையில், மெய்யறிவு மேவும்; அதன்பின், அந்த அறிவின் நடுவில் சுயமான பேரொளி சுழிக்கும். அந்த ஒளி வெள்ளத்தில், தெய்வசபை தெரியும்; ராஜ சபை, கனக சபை, நிருத்த சபை, தேவ சபைகளுடன், சிற்சபை கண்முன் சிறக்க விளங்கும்.

சிற்சபையே திருச் சிற்றம்பலம். அதன் நடுவில், தேவ சிவ சமுதாயங்களைச் சம்ரட்சிக்கும் முதன்மைத் தெய்வம் முன்னிற்கும். இந்த அனுபவத்தின் பின் எழுந்த ஆநந்தத்தால், ஐந்து சபையினாய்! ஐந்தெழுத்தின் மேனியாய்! படைத்தல் காத்தல் அழித்தல் மறைத்தல் அருளல் எனும் ஐந்தொழில் ஆடல் செய் தெய்வமே! தலைமைத் தெய்வமே! என்று கூம்பி உணர்வு கும்பிடுகிறது. சிறந்த இப்பேறு சித்தித்த ஒருசமயம்,

**“கண்டவர்க்குப் போகமனம் காலெழா; கைதலைமேல்
கொண்டவர்க்கு மெய்யசைவு கொள்ளாது;-பண்டுதவத்
திண்ணியோர் போற்றும் சிதம்பரா! சிந்தைபடும்
கண்ணியோ நின்சிவந்த கால்?”**

என்று வாய்மலர்ந்து பாடியுளர் வள்ளலார். இது, சிதம்பரம், பெரும்பற்றப் புலியூர் என்றும் பெயர் பெறும்; சிதம்பரம் ரயில் நிலையத்திலிருந்து 1/2 மைலில் ஆலயம்.

(1)

-நற்சிவையாம்

2. தாயின் உலகனைத்தும் தாங்கும் திருப்புலியூர்க் கோயில் அமர்ந்தகுணக் குன்றமே!

(ப-ரை.) நற்சிவையாம் தாயின் - நலம்தரும் மங்கலையான சிவகாமி எனும் தாய்போல்; உலகு அனைத்தும் தாங்கும்-அகில உலகையும் (கருவான அருளில் வைத்துக்) காக்கும்; திருப்புலியூர் கோயில் அமர்ந்த குணக் குன்றமே-(அரிய) திருப்புலியூர் ஆலயத்தில், அமைதி தோன்ற வீற்றிருக்கின்ற (எண்) குணமான (எழில்) மலையே, (எ-று.)

(வி-ரை.) இது புலிக்கால் முனிவர் வழிபட்ட புனிதபதி. இத்தலம் தில்லை எல்லையில் உளது. தாங்கும் என்றகுத் தக்கபடி, குன்றமே என விளித்தார். தாங்கும் புலியூர், குன்றம் என்பது தலத்திற்கும் மூர்த்திக்கும் அடை. தாயின் என்பதில், இன் - போல எனப் பொருள்தரும் உவம உருபு. சிவை-சிவனார் தேவி. குணம்-சிவத்துக்குரிய எண்குணம்; விவரம் திருவடிப்புகழ்ச்சி உரையில் உளது. புலியூர்-வியாக்கிரபாதர் பூசித்தபதி. பெரும்புலியூர், திரு எருக்கத்தம் புலியூர், ஓமாம் புலியூர் பாதிரிப் புலியூர் எனப் பிற தலங்களும் உள. அவைகளல்ல இது எனலை, அடையின்றிப் புலியூர் என்று அறிவித்தபடி. “தாயாகித் தந்தையுமாய்த் தாங்குகின்ற தெய்வம்” என்பது, இங்கெண்ணத் தகும். (2)

-மாயமிகும்

3. வாட்களமுற் றாங்குவிழி மாதர்மயல் அற்றவர்கூழ் வேட்களமுற் றோங்கும் விழுப்பொருளே!

(ப-ரை.) மாயம் மிகும் வாள் களம் உற்றாங்கு விழி மாதர் மயல் அற்றவர்கூழ்- (மயக்குவிக்கும்) மாயம் மிகுந்த வாளின் கள்ளம் போன்ற கண்களையுடைய, மாதர்மேல் கொள்ளும் மையல் அற்ற மாதவர் வலம் வரும்; வேட்களம் உற்று ஓங்கும் விழுப்பொருளே - திருவேட்களத்தில் எழுந்தருளி, (மேதகு அருளுடன்) உயரும் மெய்ப்பொருளே, (எ-று.)

(வி-ரை.) பெண்களில் பிழையில்லை. கண்களிலும் கறையில்லை. பார்க்கும் ஆண்களின் பார்வையில் இருக்கிறது பாவம். நாசமனம் நாற, மதிப்பவர்தம் அறிவில் இருக்கிறது மயக்கம்; மயக்குவிக்கும் கண்கள், காமவேள் களமான கண்கள், ஒளி மயமான விழிகள், காதளவு ஓடிக் கலகம் புரியும் கண்கள் என்றெல்லாம் உவமைப் பொருள்களைத் தேடித் தொகுத்து, வாய்நாற வருகிறது வார்த்தை. சொன்னால் புரியாது; இது சுயமாகவும் தெரியாது. காரணம், மல இருளின் பலம்.

அணங்கனாரை அவர்களது அங்கங்களைப் பலபட மேலோர் பழித்துப் பகர்ந்தவை யாவும், அறிவுகெட்ட ஆடவர்க்கு, தெளிவு பிறப்பிக்கும் தந்திரம்; இவ்வளவே செய்து. இடித்துப் பிடித்து அவர்கள் எவ்வளவுதான் சொன்னாலும், கள்ளம் மிக்க வாள்போல், கண்களை உருட்டிக் காணும் மாயக் கண்ணியர் என்றே தம்மைக் கவிகள் ஆக்கிக் கொள்வார் பலர் எனில், இந்த அவைதிகர்களில்

இருந்து ஒதுங்குவதுதான் இயற்கை. இவர்கள்போல் ஆகாமல், மாதர் மயல் அற்றவரே மாதவர்.

வாள்களம் என்று பேசி வாணாள் அழிவாரை நீங்கி, திருவேட்களத்தைச் சேர்கின்றார் தெளிவுடையோர். வனிதையரை வலம் வரும் பாதக சாதகரை மறந்து, வாழ்விக்கும் வேட்களத்தை வலம் வருகின்றார் அம் மேலவர். பொய்ப் பொருளை எண்ணிப் புழுங்குநர் எவரும் புரிந்து கொள்ள முடியாத மெய்ப்பொருள், அத்தவத்தர்க்கே உரியதாகி அமைகிறது.

களம்-(காமப் போர்க்) களம்; கள்ளம் என்பது, களம் என இடை குறைந்தது. மாதர்-இயற்கை அழகு என்பது தொல்காப்பியம். வேள்களம்- தில்லையில் உள்ள தலம்; பார்த்தனுக்குப் பாசுபதம் ஈந்த பதி. தில்லையில் சிற்சபேசரைப் பகலில் சேவித்த ஆளுடைய பிள்ளையார், இரவில் அங்கு இருக்க அஞ்சி, திருவேட்களத்தில் வந்து தங்கினர் என்று பெரிய புராணம் பேசும்.

“கட்டப் பட்டுக் கவலையில் வீழாமே
பொட்ட வல்லுயிர் போவதன் முன்னம், நீர்
சிட்ட னார்திரு வேட்களம் கைதொழப்
பட்ட வல்வினை ஆயின பாறுமே”-என்பது தேவாரம்.

இது சிதம்பரத்திற்குக் கிழக்கே 2 மைலில் உள்ளது.

-வாழ்க்கைமனை

4. நல்வாயில் எங்கும் நவமணிக்குள் றோங்குதிரு நெல்வாயில் நின்றொளிரும் நீளொளியே!

(ப-ரை.) வாழ்க்கை மனை நல்வாயில் எங்கும்-(இல்லற) வாழ்க்கைக்கு உரிய இல்லங்களின் மங்களமாக இருக்கும் முன் வாசல் எங்கும்; நவமணிக்குன்று ஓங்கும்-நவரத்தின(ங்கள் போன்ற உயர்ந்த நெல்) மலைக் குவியல்கள் நிறைந்து இருக்கின்ற; திரு நெல் வாயில் நின்று ஒளிரும் நீள் ஒளியே-திருநெல்வாயில் பதியில், நிலைபேறாகப் (பெருகிப்) பிரகாசிக்கும் பேரொளியே,(எ-று.)

(வி-ரை.) உடல் நலம், மன வளம், அறிவின் கூர்மை, அன்பின் செழுமை யுடையது வாழ்க்கை; அதன் அருமையை உணர்ந்து, வாழ்க்கையை முன் வைத்தார்; மனையைப் பின் வைத்தார். நவரத்தினக் குவியல் போன்றது எனச் செந்நெல் பெருக்கைச் சிறப்பித்தார். இதனால் நிலவளம், நீர் வளத்தை நினைத்தபடி. வழுவிலாத வாழ்க்கையர்க்கு வளம் பெருகும் என்பது குறிப்பு. இந் நலனுக்கு உரிய தலப்பெயரும் நெல்வாயில், நல்வாயில் தோறும் நவமணிக் குன்று. கோயிலில் இருப்பவர் நீளொளியர். இதற்கு ஏற்ப, இங்கு இறைவர் உச்சி நாதேச்சுரர் எனப் பெறுவர். நெல்வாயில் - சிதம்பரத்திலிருந்து தென் கிழக்கில் 11/2 மைல் தூரத்தில் உள்ளது. நெல்வாயில் அரத்துறை என வேறு ஒரு பதியுள்ளது; அது விழுப்புரம் திருச்சி இருப்புப் பாதையில் திருப்பெண்ணாகடம் என்னும் ரயில் நிலையத்திலிருந்து தென்மேற்கே நான்கு மைல் தூரத்தில் உள்ளது. இரண்டையும் ஒன்றென மயங்க வேண்டா. (4)

-செல்வாய்த்

5. **தெழிப்பாலை வேலைத் திரையொலிபோல் ஆர்க்கும்
கழிப்பாலை யின்பக் களிப்பே!**

(ப-ரை.) செல்வாய் தெழிப்பால்-(எழுகிற) மேகங்கள்(தம்) இடி முழக்கால்;
ஐ வேலை திரை ஒலிபோல் ஆர்க்கும்-தலையாய கடல் அலைகள்போல்
ஆரவாரிக்கும்; கழிப்பாலை இன்பக் களிப்பே-திருக்கழிப்பாலைத் தலத்தின் இன்பப்
போதையே.(எ-று.)

(வி-ரை.) சதா இயங்கும் தன்மையால், முகிலிற்குச் செல் என்று பெயர்.
தெழிப்பு-பெருமுழக்கு. வேலை-வேலா எனும் வட மொழித் திரிபு; இது கரையின்
பெயர்; இலக்கணையால் கடலை உணர்த்தியது. திரைதலை யுடையது திரை;
திரைதல்-மடங்குதல். கால மழை பொழியும் தலம்; மேகங்கள் கடலொலிபோல்
ஆர்க்கும் தலம். இது கண்ட இறைவர், அங்கு இன்பக் களிப்பாக இருக்கின்றார்
என்றபடி. இது சிதம்பரத்திலிருந்து தென் கிழக்கில் 3 மைலில் உள்ள தலம். (5)

-விழிப்பாலன்

6. **கல்லூர்ப் பெருமணத்தைக் கட்டுரைக்கச் சோதிதரு
கல்லூர்ப் பெருமணம்வாழ் நன்னிலையே!**

(ப-ரை.) விழிப்பாலன் - நெற்றிக் கண்ணர் (முன்னிலையில்); கல்லூர்
பெருமாணத்தை கட்டுரைக்க-(ஆளுடைய பிள்ளையார்) கல்லூர்ப் பெருமணம்
(எனும்) திருப்பதிகத்தைத் திருவாய் மலர்ந்தருள; சோதி தரும் நல்லூர்
பெருமணம் வாழ் நல் நிலையே. (அவர்க்கு) அருளொளியை (ப் பரிசாக) அருளிய
திருநல்லூர்ப் பெருமணத் திருப்பதியில் வாழும் நன்மை நிலைத்த சொரூபமே,
(எ-று.)

(வி-ரை.) இப்பதியில், ஆளுடைய பிள்ளையார்க்கு, நலஞ்சிறந்த திருமணம்
நடந்தது. அதன்பின் அவர்,

“கல்லூர்ப் பெருமணம் வேண்டா கமுமலம்
பல்லூர்ப் பெருமணம் பாட்டுமெய் ஆய்த்தில
சொல்லூர்ப் பெருமணம் சூடலரே தொண்டர்
நல்லூர்ப் பெருமணம் மேய்நம் பானே”

எனும் ஒரு பதிகம் பாடினர். “தொண்டர்கள் நிறைந்த நல்லூர்ப் பெருமணத்தில்
எழுந்தருளிய நம்பா! சொற்கள் ஊர்ந்து வரும் மணமுள பாமலர் மாலை தரிக்கும்
பரமேசா! சீகாழி முதல் பலதலங்களிலும், அடியேன் பாடிய பாடல்கள்
மெய்ம்மையானது இல்லையா? எத்தலத்திலேனும் எனக்குத் திருமணம் வேண்டும்
என்று விண்ணப்பித்தேனா? கல்லான அம்மிமேல், காலெடுத்து வைக்கும்
இந்தமணம் வேண்டா ஐயா, வேண்டவே வேண்டா என்று அலறி வரும் பதிகம்
கேட்ட அத்தர், ஆலய வாயிலில் அருளொளியாகி எழ, பிள்ளையாரும்,
துணைவியாரும், பெருகித் தொடர்ந்து வந்த வரும், அதனில் கலந்து இன்பம்
கண்டனர் என்பது இதனில் உள்ள வரலாறு.

கல்லூர்ப் பெருமணம் வேண்டா என்றார்க்கு, நல்லூர்ப் பெருமணத்தில் நன்மண முத்தி நடந்தது. (ஓம் ஓம் ஓம்) பாலம்-நெற்றி. விழிப்பாலன்-விழியை நெற்றியில் உடைய விமலன். இடக்கண்ணால் நோக்கினால் இம்மை மணம்; வலக்கண்ணால் நோக்கினால் யோகமணம்; நெற்றிக்கண்ணால் நோக்கினால் முத்திமணம் என்னும் அருள் நூற்களின் அறிவிப்பு, இத்தகைய இடங்களில்தான் அறியப்பெறும். கட்டுரைத்தல்-அமுத்திச் சொற்களை அடுக்கி உரைத்தல். ஊரும் நல்லூர்; அங்குள பரனும் நல்நிலையன் எனும் அருமையே அருமை. திருநல்லூர் என்று வேறு ஒரு தலமுளது. அதனொடு இதனை வைத்து மயங்கலாகா. திருநல்லூர் வரும்போது, அங்கே அதன் செய்தியை அறிவம். திருநல்லூர்ப் பெருமணம், கொள்ளிடம் ரயில் நிலையத்திலிருந்து கிழக்கே 3 மைலில் உளது. (6)

-சொல்லும்

7. **தயேந்திரர் உள்ளத் தடம்போல் இலங்கும்
மயேந்திரப் பள்ளியின்ப வாழ்வே!**

(ப-ரை.) சொல்லும் தயேந்திரர் உள்ளத்தடம்போல் இலங்கும்-புகழ்ந்து போற்றப் பெறும் புனித ஞானிகளின் விசாலமான உள்ளம்போல் விளங்கும்; மயேந்திரப் பள்ளி இன்ப வாழ்வே-திருமயேந்திரத் தலத்து வாழ்வின் இன்ப வளமே, ()

(வி-ரை.) தயாமூல தர்மம் அறிந்த ஞானிகளை, தயேந்திரர் என்றார்; தயா+இந்திரர்=தயேந்திரர் என்று ஆவது, உயிரீற்றுப் புணரியல் இலக்கண விதி. களங்கம் அற்றது, கருணை மிகுந்தது ஞானியர் உள்ளம்; அதனில் அவர்கள் பிரபுக்கள் என்பது, இந்திரர் என்னும் பெயர் கொண்டு எண்ணப் பெறும். பரந்த அவர்கள் உள்ளம் போல், இந்திர மயமான தலம் மயேந்திரம். பள்ளி-ஆலயம் எனும் பொருட்டு. இந்திரப் பள்ளியில் இறை நிலை, இன்ப மயமா யிருக்கிறது என்றபடி. தலச்சிறப்பையும் மூர்த்தியின் முதன்மையையும் உணரவைத்த கண்ணி இது. திருப்பெருமண நல்லூரில் இருந்து, 4 மைல் தூரத்தது இத்தலம்.

-கயேந்திரனைக்

8. **காயலுறா தன்றுவந்து காத்தோன் புகழ்முல்லை
வாயிலின் ஓங்கும் மணிவிளக்கே!**

(ப-ரை.) கயேந்திரனை காயல் உறாது அன்று வந்து காத்தோன் புகழ் - கஜேந்திரனை (முதலை) காயாதபடி, அன்னாளில் வந்து காத்தருளிய முகுந்தன் புகழும்; முல்லை வாயிலின் ஓங்கும் மணி விளக்கே-திருமுல்லை வாயிலில் (எவரும் அறிய) எழுந்து விளங்கும் இரத்தின தீபமே, (எ-று.)

(வி-ரை.) இந்திரத் துயம்நன் என்று ஒரு பாண்டியன்; நல்லவன் எனினும், இடையிடை அவனில் இறுமாப்பு எழும்; அறிந்தார் அகத்தியர். இறுமாக்கும் நீ, மானுடமாவது மரபன்று; இன்று முதல், விலங்கான யானையாக விளங்கியிரு என்றார்.

தெளிந்தவர் ஒரு முனிவர். அவர் பெயர் தேவலர். ஒருநாள், நீரில் இறங்கினார். நிமலனை நினைந்தார். ஊஹு எனும் ஒரு கந்தருவன், அவரைக் கண்டான். முட்டாளான அவன், முதலை உருக்கொண்டான். காலைப் பற்றி நீரில் இழுத்தான். திடுக்கிட்டார் தேவலர். உறுத்து நோக்கினார். விவரம் உணர்ந்தார். கந்தர்வா! உயர்ந்த பிறப்பினன் நீ; எனினும் இழிந்த நினைவினன்; நல்லோர் நடுங்க நகையாடுகின்றாய்; மோசமான நீ முதலையாகவே இரு என்றார். இப்படி சாபம் பெற்ற இரு ஜன்மங்கள், பல காலம் வரை தம் தம் நிலையில் பல தவறுகள் செய்தன. ஒரு நாள் நீர் பருகவந்த கஜேந்திரன் காலை, படபடத்து முதலை பற்றியது. விடுபட முயன்ற கஜேந்திரன், இயலா நிலையில் மனம் இடிந்தான். முன்னைய புண்ணியத்தால் முதல்வனை நினைந்தான். ஆதிமூலமே என்று அஞ்சி அழைத்தான். விரைந்தார் திருமால். சக்கரத்தை ஏவி, முதலையைச் சங்கரித்தார். சாபம் தீர்ந்தது; சங்கடம் தொலைந்தது. இரு உயிரும் வைகுந்தம் எய்தின. இவ்வரலாறு, எவர் வாழ்க்கைக்கும் பொருந்தும்; இதை எண்ணி ஒழுகினால், இன்பப் பேறு.

காயல் - காய்ச்சல்; கடும்பயம் என்பது தொனிப் பொருள். முல்லை நிலம் திருமாலிற்கு உரியது; இத்தல இறைவர்க்கு முல்லைவன நாதர் என்பது திருநாமம். இங்குள தல விருட்சமும் முல்லை. கற்பித்த நெறியில் ஒழுகும் கற்பிற்கு அறிகுறி முல்லைமலர். என் நிலத்து நாதர் இவர் என்று உணர்ந்து, காக்கும் கடவுளான திருமால், போற்றி நாளும் சிவத்தைப் புகழ்கின்றார். அறியாமை யிருளகல, மாணிக்கத் தீபமாகப் பரஞ்சுடர் இங்கு மலர்கிறது. ஆதலின், மணிவிளக்கே என்று விளித்தபடி. இது, சீகாழிக்குக் கிழக்கே எட்டு மைலில் உள்ளது. வடதிருமுல்லை வாயில் வேறு; வருமிடத்தில் அதன் வரலாறு அறிவம். (8)

-மேய

9. பலிக்காவூர் தோறும் பதஞ்சேப்பச் சென்று கலிக்காமூர் மேவும் கரும்பே!

(ப-ரை.) மேய பலிக்கா ஊர்தோறும் பதம் சேப்பச் சென்று-வாகான பிட்சை வாங்கற் பொருட்டு, ஒவ்வொரு ஊரினும் திருவடி சிவக்க நடந்து சென்று; கலிக்காமூர் மேவும் கரும்பே-கலிக்காமூரில் தங்கும் சாரமான கரும்பே, (எ-று.)

(வி-ரை.) இரந்துண்டான் இறைவன்; ஏன் இரந்தான்? “இரந்துண்டு தன்கழல் எட்டச் செய்தானே!” என்பது திருமந்திரம். சிவத்தை மறைக்கிறது ஜீவபோதம். தடை செய்யும் அந்த அறியாமையை, தா தா என்கிறது தற்பரம். இதுதான் இரந்தேற்கும் செய்தி. சொரூப சிவம், இதற்கென்றே தடத்த உருவம் தாங்குகிறது. பதம் சிவக்க நடக்கிறது. கலிக்காமூர்ப் பதியில் கரும்பாக அமர்ந்து கவினுகிறது என்றபடி. “கண்டம் கரியது, கண்மூன்றுடையது, அண்டத்தைப்போல அழகியது,-தொண்டர் உடலுருகத் தித்திக்கும் ஓங்கு புகழ்க் கரும்பு” என்பது. திருவெண்காடர் திருவாக்கு. கலிக்கு ஆம் ஊர்-மிடுக்கிற்கான மெய்ப்பதி என்பது தலப் பெயர்ப் பொருள். இது தென் திருமுல்லை வாயிலில் இருந்து, தென்மேற்கே மூன்று மைலில் உள்ள தலம். கலிசேட்டை அடக்கற்கு உதவும் ஊர் எனினுமாம். “கலிக்காமூர் விரும்ப, உடல்வாமும் ஐவரை ஆசறுத்து, ஆளும் என்பர் அதுவும் சரதமே” என்பது தேவாரம். (9)

-வலிக்காலில்

**10. பாய்க்காடு கின்ற ஒரு பச்சை முகில் பரவும்
சாய்க்காடு மேவும் தடங்கடலே!**

(ப-ரை.) வலி கால் இல் பாய்க்கு ஆடுகின்ற ஒரு பச்சை முகில் பரவும்-வன்மைக் கால் இல்லாத, பாயான காளிங்கப் பாம்பின் கொட்டம் அடக்குதற்கு (என்று, அதன்மேல் மர்த்தனம் எனும் பெயரால்,) தாண்டவம் ஆடிய ஒப்பற்ற பசுமை மேகமான திருமால் வழிபடுகின்ற; சாய்க்காடு மேவும் தடம் கடலே-திருச்சாய்க்காடு எனும் திருத்தலத்தை விரும்பி யிருக்கும் பெருங்கடலே, (எ-று.)

(வி-ரை.) பாம்பிற்குக் கால் இல்லை; மார்பால் ஊர்ந்து வருதலின், உரகம் என்று அதற்குப் பெயருளது. அதனால் 'வலிக் கால் இல்' என்றார். இந்த அடை மொழியாலும், பரவிய தோற்றம் பற்றியும், பாய் என்பது பாம்பை உணர்த்தியது. காளிபோல் தோற்றமுள்ள அது, காளிங்கள் எனும் பெயரினது. விஷத்தாலும் விடமுச்சாலும் பொய்கையைக் கெடுத்து, பலரைப் பொசுக்கிய அதன்மேல் ஆடிக் கொட்டம் அடக்கிய கண்ணன், ஓடு!கடலில் ஓடுங்கியிரு என்றான். இது இதனில் உள்ள ஒரு வரலாறு. பச்சை முகில் என்பது, நிறம்பற்றிய ஆகுபெயராய், நெடுமாலை நினைவூட்டுகின்றது. இது சாயாவனம் எனப் பெறும். சாயா - ஒளி; பாதல நாகமணிகள் ஒளி பரப்பிய இடம் இது என்பது தல வரலாறு. ஆடிய பாம்பின்மேல் ஆடிய பாதன், பாம்பின் மணிஒளி பரவிய பதியில், வரத சிவத்தை வழிபடுகின்றான்; பச்சை முகில் வழிபாட்டை, எழுந்த தடங்கலான சிவம் ஏற்கிறது என்பது குறிப்பு. தல மகிமையை, மூர்த்தியின் சிறப்பை, அருமையாக இப்படி அறிவித்தபடி. இது சீகாழியில் இருந்து 9 மைலில் உள்ள பதி. (10)

-வாய்க்கமையச்

**11. சொல்லவ நீச்சரங்கு தோயவும்ப ராம்பெருமைப்
பல்லவ நீச்சரத்தெம் பாவனமே!**

(ப-ரை.) வாய்க்கு அமைய சொல்ல அல் நீச்சர்-வாய்நிரம்பச் சொல்லற்குத் (தகுதி) அல்லாதவர்களான கீழோர்; தோய-(தகுதிபெற வந்து) தங்க; (அதன் பயனாக,) உம்பர் ஆம் பெருமை-வானவராகும் பெருமை(யை) வழங்கும்; பல்லவன் ஈச்சரத்து-, எம் பாவனமே-எமது தூய்மையின் சொருபமே, (-)

(வி-ரை.) பல்லவன் ஈச்சரம் - பல்லவ மன்னன் கட்டிய கோயில் என்பது பொருள். இது, திருச்சாய்க்காட்டிற்குக் கிழக்கே 1/2 (அரை) மைல் தூரத்தில் உள்ளது. திருவெண்காடர் எனும் பட்டினத்தடிகள், இயற்பகை நாயனார் முதலியோர் அவதரித்த தலம் இது. அநாசாரர் இங்கு வந்து தங்கினரேல், அவர்களும் ஆசாரர் ஆவர்; காரணம், இங்கிருப்பவர் பாவனர்; நீசர்-குணம் தொழில்களில் இழிவுடையோர். பாவனம்-மாபெரும் தூய்மை. (11)

-நல்லவர்கள்

**12. கண்காட்டும் நெற்றிக் கடவுளே யென்றுதொழ
வெண்காட்டின் மேவுகின்ற மெய்ப்பொருளே!**

(ப-ரை.) நல்லவர்கள் கண்காட்டும் நெற்றிக் கடவுளே என்று தொழ-
நன்மையையுடைய அன்பர்கள்,(கனல் மயமான) நெற்றிக் கண்காட்டுகின்ற கடவுளே
என்று கைகுவித்துத் துதிக்க; வெண்காட்டின் மேவுகின்ற மெய்ப்பொருளே-
திருவெண்காட்டில் மேவி இருக்கின்ற (புனித) மெய்மையாகிய பொருளே, (எ-று.)

(வி-ரை.) நல்லவர்கள்-திரிகரணத்தாலும் தூயோர். கண்காட்டும் கடவுள்,
மெய்ப்பொருள் ஆகி வெண்காட்டில் வீற்றிருக்கின்றது. “வெண்காட்டுள்
அனலேந்தி விளையாடும் பெருமானே” என்பது ஆளுடைய பிள்ளையார் அறிவிப்பு.
வெண்காடு-சர்வசம்மார பூமி. நெற்றிக்கண், சர்வசங்க பரித்யாகம் சார்விக்கும்;
என்வே தலம் செய்யும் நலனும், கண்காட்டும் கனிவும் ஏக காலத்தில் கருதியபடி.
இதனால் தலச் சிறப்பும், மூர்த்தியின் முதன்மையும் விளங்குகிறது.
எப்பொருளையும், அதன் உள்ளிருந்து கடவுவது கடவுள்; அஃதே மெய்ப்பொருள்.
இப்பதியின் அருளால் உதித்தவர். மேதகு சிவஞான போதம் அருளிய
மெய்கண்டார்.இது சீகாழியிலிருந்து 7 மைலில் உளது.
(12)

-தண்காட்டிக்

13. கார்காட்டித் தையலர்தம் கண்காட்டிச் சோலைகள்கூழ் சீர்காட்டுப் பள்ளிச் சிவக்கொழுந்தே!

(ப-ரை.) தையலர்தம் தண் காட்டி - (இயற்கைப்) பெண்மையின்
தண்மை காட்டி; கார் காட்டி-(அவர்களின் கூந்தலைப் போலும்) கரு முகில்களைக்
காட்டி; கண் காட்டி-கண்கள் (போலும் மலர்களைக்) காண்பித்து; சோலைகள்
கூழ்-பொழில்கள் சூழ்ந்த; சீர்காட்டுப் பள்ளி சிவக்கொழுந்தே-திருக்காட்டுப்
பள்ளியில் எழுந்த சிவக்கொழுந்தே, (எ-று.)

(வி-ரை.) தையல் அழகு; அதை யுடையாளுக்கு ஆகு பெயர்; பிறர்
உதவியின்றித் தாமே தம்மைக் கோலம் செய்து கொள்ளும் கொள்கையர் எனலும்
ஒருவகை. குளிர்ந்த மேனியும், கரிய கூந்தலும், காவி மலர்போல் கண்களும்,
பெண்மையில் அமைந்த பெருமை. அவர்கள் போலும் தோற்றமுள சோலைகள்,
திருக்காட்டுப் பள்ளியில் எங்கும் விரவி இருக்கின்றன. காடு எனற்கு ஏற்ப,
இவ்வுருவகம் கையாளப் பெற்றது. தேவியின் தோற்றத்தைக் காட்டும்
திருக்காட்டுப் பள்ளியில், தெய்வக் கொழுந்தாய் உளது சிவலிங்கம். இத்தலம்,
திருவெண் காட்டிலிருந்து மேற்கே ஒரு மைல்தூரத்தில் இருக்கிறது.
(13)

-பார்காட்

14. ஞருகாவூர் எல்லாம் ஒளிநயக்க ஓங்கும் குருகாவூர் வெள்ளடையெங் கோவே!

(ப-ரை.) பார் காட்டும் - அவன் முழுதும் அறிவிக்கப் பெறும்; உரு
கா ஊர் எல்லாம் ஒளி நயக்க-பொலிவுள பொழில்கள் (போர்த்த) பதிகள்யாவும்,
(தனது வித்தக) ஒளியை விரும்புமாறு; ஓங்கும் குருகாவூர் வெள்ளடை எம் கோவே-

உயர்ந்து விளங்கும் திருக்குருகாவூர் தலத்தில் உள்ள வெள்ளடை எனும் கோயிலில் எழுந்தருளி யிருக்கும் எமது பரம பதியே, (எ-று.)

(வி-ரை.) பருமையை யுடையது; அல்லது பார்க்கப் பெறுவது “பார்”, பரவிய நிலையது எனினுமாம். நிலவரிண்டையில் எண்ணிலா ஊர்கள் இருக்கின்றன; எனினும், அவைகள் குருகாவூர்க்கு இணையல்ல என்பது குறிப்பு. யாத்திரையாக வந்த சுந்தரர்க்கு, பரமர், தண்ணீர்ப் பந்தலில் கட்டமுது அளித்துப் பசி தவிர்த்த பதி இது.

“பாடுவார் பசிதீர்ப்பாய்; பரவுவார் பிணிகளைவாய்;
... குருகாவூர் வெள்ளடை நீயன்றே”

என்று ஆளுடைய நம்பிகள் பதிகம் பாடிய தலம் இது. ஊர் பெயர் குருகாவூர்; கோயில் பெயர் வெள்ளடை. தென் திருமுல்லை வாயிலுக்குப் போகும் வழியில் இத் தலம் இருக்கிறது. (14)

-அருகாத

15. கார்காழில் நெஞ்சக் கவுணியர்க்குப் போதமருள் சீர்காழி ஞானத் திரவியமே!

(ப-ரை.) அருகாத-சுருங்காத; கார் காழ் இல் - இருளும் கடினமும் இல்லாத; நெஞ்சக் கவுணியர்க்கு-(விரிந்து ஒளிமயமாகிக் கனிந்த) மனமுள கவுணியர் எனும் ஆளுடைய பிள்ளையார்க்கு; போதம் அருள்-(அருளமுதின் மூலம்) ஞானத் தெளிவை அருளிய; சீர்காழி ஞானத் திரவியமே-சீர்காழிப் பதியின் ஞானச் செல்வமே, (எ-று.)

(வி-ரை.) காழிப் பிள்ளையார் கருணையை, சிறிது நினைத்தாலும் பெரிதாகி விரியும்; தம் திருமணத்தில் வந்தார் அனைவரையும், புனித அருளொளியில் புகுவித்த அந்த ஒன்று கொண்டு, அவரது அருகாத நெஞ்சம், கார் இல்லாத நெஞ்சம், காழ் இல்லாத நெஞ்சத்தைக் கருதுவது போதும். சராசரப் பிரபஞ்சம் ஊன்றி அவைகளை உணர்ந்து, வாழிய வாழிய “திருஞான சம்பந்தன் சேவடியே என்னும்

ஒருஞான சம்பந்தம் உற்று”

என்று போற்றித் துறைமங்கலத்தார் புகழ்கின்றார்.

கவுணியர் கோத்திரத்தில் வந்தாராதலின், அவரை அப்பெயர் கொண்டே அறிவித்தார். போதம்-(தெய்வத்) தெளிவு. “நின்ற சிவம் ஒன்று, அதனைத் தேர்தல் ஞானம்; நிகழ்போதம் தேர்ந்ததனைத் தெளியலாம்” என்று, சிவமே மாணிக்க வாசகர்க்குத் தீட்சை செய்வித்த போது தெரிவித்தது.

வரத சிவத்தொடு அநியாய வாது புரிந்தேன்; தூய ஊர்த்துவ ஆடலில் தோல்வி யடைந்தேன்; எனக்கு இம் மந்தமதி வந்தது ஏன்? தீரா இப் பாவத்தை வழிபாட்டில் தீர்ப்பேன் என்று, காளி வழிபட்ட தலம் சீகாளிபுரம் என்றாயது. அது

வரவர சீர்காளியாகி, இன்று சீகாழி என்று இருக்கிறது. கவுணியர்க்குப் போதம் தந்தது சீகாழி; அதற்கு ஏற்ப அங்கு இருப்பவர் ஞானதீரவியர்; (ஓம் ஓம்.)

சென்னையின் பல பகுதிகள், வேறு வேறு பெயர்கள் கொண்டுள்ளன; அதுபோல் பிரம்புரம், வேணுபுரம், புகலி, வெங்குரு, தோணிபுரம், பூந்தராய், சிரபுரம், புறவம், சண்பை, கொச்சைவயம், கழுமலம், சீகாழி எனப் பன்னிரு தலங்களைத் தன்னிற் கொண்ட பதி இது. சீகாழி-பெரிய கோயிலுள் பிரமேசுர் எழுந்தருளிய பகுதி. இது, ரயில் நிலையத்திலிருந்து 1/2(அரை) மைலில் உள்ளது. (15)

-ஓர்காழிப்

16. பாலற்கா அன்று பகம்பொற்றா ளங்கொடுத்த கோலக்கா மேவுங் கொடையாளா!

(ப-ரை.) ஓர் காழிப் பாலற்கா அன்று பசும்பொன் தாளம் கொடுத்த-ஓப்பற்ற காழிப் பிள்ளையார் (எனும் திருஞானசம்பந்தர்க்கு, (பதிகம் பாடத்) தாளம் அருளிய; கோலக்கா மேவுங் கொடையாளா- திருக்கோலக்கா எனும் தலத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஈகையனே, (எ-று.)

(வி-ரை.) ஆளுடைய பிள்ளையார் அருளமுது உண்டருளிய மறுநாள் இத்தலத்திற்கு எழுந்தருளி, பதிகத்தைத் தாளமிட்டுப் பாடினர். இளம்பிள்ளையார் திருக்கரம் இதனால் சிவந்ததை உணர்ந்து. ஓசை கொடுத்த நாயகியும் சப்த புரீசரும், தம் பெயர்கட்கு ஏற்ப, ஐந்தெழுத்துப் பொறித்த பொன்தாளம் ஒன்றை அருளினர்.

“ஓசை ஒலியெல்லாம் ஆனாய் நீயே” எனும் தமிழ்மறை அனுபவம் இங்கு அறியத் தகும். கொடுக்கும் தலம் கோலக்கா; அங்கிருப்பவரும் கொடையாளர். சீகாழி ரயில் நிலையத்தில் இருந்து, 1/2 (அரை) மைல் தூரத்தில் உள்ள பதி இது.

-கோலக்கா

17. உள்ளிருக்கும் புள்ளிருக்கும் ஓதும் புகழ்வாய்ந்த புள்ளிருக்கும் வேனூர்ப் புரிசடையாய்!

(ப-ரை.) கோலக் காவுள் இருக்கும் புள்-எழிலுடைய சோலைகளுள் இருக்கின்ற பறவைகளும்; இருக்கும் - இருக்குமறைத் தேவதையும்; ஓதும் புகழ் வாய்ந்த-(அன்பொடு) கூறும் புகழ் அமைந்த; புள்ளிருக்கும் வேனூர் புரிசடையாய்- திருப்புள்ளிருக்கு வேனூரில் எழுந்தருளியுள்ள முறுக்கேறிய சடைமுடியாய், (எ-று.)

(வி-ரை.) கோலம் - இயற்கையழகு. துள்ளிப் பறக்கும் தொழிலுடைமையின், பறவைகட்குப் புள்ளெனும் பெயர் பலித்தது. இருக்கு-வேத தேவதை. பறவைகள் பரமன் புகழ் பாடுதலை,

“தெள்ளும் ஓசைத் திருப்பதி கங்கள்பைங்
கிள்ளை பாடுவ கேட்பன பூவைகள்”

என்று அருள் நூற்கள் பல அறிவித்துள். சம்பாதி எனும் பரவையரசு, பூம்புகார்ப் பட்டினத்திலிருந்து பூக்கொணர்ந்து பூசித்த பதி இது; அந்த வாசனை பறவையினங்களில் அமைதலின், பரமன் புகழை அவைகளும் பாடலாயின.

சோலைகளில், முனிவர்களது பர்ண சாலைகள் பல; அவர்கள் அங்கிருந்து இருக்குவேத பாராயணம் செய்வர்; பறவைகள் ஒலியும், மாதவர்கள் ஓதும் மந்திர வொலியும் நிறையும் பதி புள்ளிருக்கு வேளூர். (புள் - சம்பாதி, சடாயு; இருக்கு - வேதம்; வேள் - முருகன்.) இம் மூவரும் வழிபட்ட பதி இது எனலை, அரிய இத்தலப் பெயரும் அறிவிக்கும்.

“மெய்சொல்லா இராவணனை மேலோடி யீடழித்துப்
பொய்சொல்லா துயிர்போனான் புள்ளிருக்கும் வேளூரே”

என்பது தலத்தேவாரம்; புகழ்க்குரிய புனிதர், சிவசாம்ராஜ்ய சக்ரவர்த்தி. அதற்கு அடையாளம், அவருடைய ஐடா மகுடம். இதனால் அரிய தல மகிமை, மூர்த்தியின் சிறப்பு இரண்டையும் அறிவித்தபடி. இது, வைத்தீஸ்வரன் கோயில் ரயில் நிலையத்தின் அண்மையிலுள்ள தலம். (17)

-கள்ளிருக்கும்

18. காவின் மருவுங் கனமுந் திசைமணக்கும் கோவின் மருவுகண்ணார் கோயிலாய்!

(ப-ரை.) கள் இருக்கும் காவின் மருவும்-தேன் முகுந்த(மலர் நிறைந்த) சோலைகளின் மணத்துடன், கனமும் திசைமணக்கும் - மேகங்களும் திசைதோறும் மணம் பரப்பும்; கோவில் மருவு கண்ணார் கோயிலாய்-திருக்கோயில்கள் சூழ்ந்த திருக்கண்ணார் கோயில் தெய்வமே.

(வி-ரை.) கள்-மது. கா - சோலை. மரு-(இயற்கை) மணம். கனம்-மேகம். மலர்மணமும், அதனொடு காலத்தில் மழைபொழியும் முகில் மணமும், நித்திய வழிபாடு கோயில்களில் நிகழ்வதனால் விளைபவை. இதைக் காணும் அனுபவம் உடையது கண்ணார் கோயில்; இது தல மகிமை அங்கு இருப்பவரும் அருள்கண் அரசர்.

அகலிகையைக் கெடுத்து, கௌதமர் சாபத்தால் உடம்பெலாம் யோனியான இந்திரன், தன் உடலை நோக்கினான்; உள்ளம் உடைந்தான். இத்தலத்தை எய்தினான். கண்ணீர் பெருக்கினான்; கதறி அழுதான். இறைவர் இரக்கம் கொண்டார். அதனால், அவருக்கும் நிலைமாறி, உடம்பெல்லாம் கண்ணானான். மேலும் இங்கு, நம்பர் திருநாமம் கண்ணாயிரநாதர். தேவி திருநாமம் முருகுவளர் கோதை. தலச்சிறப்பும், மூர்த்தி மகிமையும் இங்கு எண்ண இயலுமோ! எழுத முடியுமோ; வைத்தீஸ்வரன் கோயிலுக்குத் தென் கிழக்கில் 1 1/2 மைலில் உள்ள தலம் இது. (18)

-மாவின்

**19. இடைமுடியின் தீங்கனியென் றெல்லின்முசுத் தாவும்
கடைமுடியின் மேவுங் கருத்தா!**

(ப-ரை.) மாவின் இடை முடியின் தீங்கனி என்று-மாமரங்களின் இடையிலும் உச்சியிலும் இனிய மாங்கனிகள் இருக்கின்றன என்று (அவைகளை ஆவலித்து); எல்லில்-பகற் காலங்களில்; முசு தாவும்-முசு எனும் ஒருவகைக் குரங்கின் இனம்(எப்போதும் ஏறியும் இறங்கியும்) தாவிக் கொண்டு இருக்கும் இயல்புடைய; கடைமுடியின் மேவும் கருத்தா-திருக்கடைமுடி எனும் தலத்தின் எழுந்தருளியிருக்கும் திருவுளத்தாய், (எ-று.)

(வி-ரை.) காவிரி இறுதியாக முடியும் இடங்களில் இது ஒன்று; அதனால் கடைமுடி எனும் பெயர் கொண்டது இப்பதி. இங்கு இருப்பவர் கருத்தர். கர்த்தர் என்பது, கருத்தரெனப் பெற்றது எனினுமாம். “கண்ணுதல் வளநகர் கடைமுடியே” என்பது, இத்தலத் தேவாரம். மாயூரத்தின் பக்கத்தில் உளது இத்தலம். (19)

-கொடைமுடியா

**20. நன்றியூர் என்றிந்த ஞாலமெலாம் வாழ்த்துகின்ற
நின்றியூ மேவும் நிலைமையனே!**

(ப-ரை.) கொடை முடியா நன்றி ஊர் என்று இந்த ஞாலமெலாம் வாழ்த்துகின்ற-கொடை நடை மாறுபடாத நலம் நிறைந்த ஊர் என்று, இந்தப் பார் முழுதும் (வாயாரப்) பாராட்டுகின்ற; நின்றியூர் மேவும் நிலைமையனே-திருநின்றியூர் எனும் பதியின் எழுந்தருளிய நிலைபேறு ஆனவனே, (எ-று.)

(வி-ரை.) திருமகள் வழிபட்டுத் திகழ்ந்த இப்பதியில், தினந்தோறும் சோழர் ஒருவர் திருவிளக்கேற்றினார். முன்னர் அமர்ந்தார். முன்னவனை முன்னியிருந்தார். நாள்தோறும் இந்த நடை. ஒருநாள், திரிகருகித் திருவிளக்கு அணையும் நேரம் அணுகியது. அணைவது அமங்கலம்; கண்முடித் தியானிக்கும் காவலர் அறிந்தால், கலங்குவர்; அதுகண்ட அத்தர், இலிங்கத்தி லிருந்து பேரொளியை எழுப்பினார். பேரருளை மன்னவரும் பெற்றார். இதனால் அப்பதி,(நிலையாகத்) திரி நின்றவூர் என்னும் பெயரை எய்தியது. இன்று அப் பெயர், திருநின்றவூர் என்று திரிந்து வழங்குகின்றது. இங்கு இறைவர் திருநாமம் லட்சுமிபுரீசர்; தேவி உலக நாயகி. தலத்தின் பெயரும், தற்பரர் நாமமும், கொடை நடை மாறாத பதி இது என்பதைக் குறிக்கின்றன.

“அச்சம்இலர், பாவம்இலர், கேடும்இலர்; அடியார்
நிச்சம்உறு நோயும்இலர் தாமும்நின்றி யூரில்”

என்பது இத்தலத் தமிழ்மறை. மாயூரத்திலிருந்து ஆறுமைல் தூரத்தில் உள்ள திருப்பதி இது. (20)

-ஒன்றிக்

**21. கருப்புன்கூர் உள்ளக் கயவர் நயவாத்
திருப்புன்கூர் மேவும் சிவனே!**

(ப-ரை.) கரு ஒன்றி புன்கூர் உள்ளக் கயவர் நயவா-பிறவியிற் பொருந்திப் புன்மை மிகுந்த மனமுள கீழ்மக்கள் விரும்பாத; திருப்புன்கூர் மேவும் சிவனே- திருப்புன்கூரில் இருக்கும் சிவபெருமானே.

(வி-ரை.) புன்க மரம் தலவிருட்சம் ஆதலின், இப்பதி திருப்புன்கூர் எனப் பெறுகிறது. நந்தனார் பக்தி கருதி, நந்தியை விலகச் செய்த தலம் இது. அவர் உருவாக்கிய பொய்கை ஒன்று இங்குளது. கயமை யுடையவர் கயவர்; கயமை- கீழ்மை. கயவர் நயவாதது எனவே, நல்லோர் மனம் கொள்ளும் நலம் சிறந்த பதி யிது. இங்கிருப்பவர் சிவலோகநாதர் எனும் நாமத்தார். ஊன்றி இவைகளை உணர்ந்து, 'சிவனே' என்று விளித்தார். இது, வைத்தீஸ்வரன் கோயிலிலிருந்து மேற்கே 1 3/4 மைல் தூரத்திலுளது.

-உருப்பொலிந்தே

22. ஈடுரி லாதுயர்ந்த ஏதுவினால் ஓங்குதிரு நீடுர் இலங்கு நிழல்தருவே!

(ப-ரை.) உரு பொலிந்தே-அழகிய தோற்றம் அமைந்து; ஈடு ஊர் இலாது உயர்ந்த ஏதுவினால்-ஒப்பான ஊர்களை இல்லாதபடி உயர்ந்த அடிப்படையால்; ஓங்கு திரு நீடுர் இலங்கும் நிழல் தருவே- வளரும் திருநீடுர் தலத்தில் வாழ்கின்ற கனிநிழலான கற்பகமே, (எ-று.)

(வி-ரை.) நிலைத்த எவ்வளமும் நிறைந்து, புனித தெய்வநலம் பொலிந்து, தனக்கு ஒப்பானதும் மிக்கானதும் இல்லாது, உலகு உள்ளளவும் உயர்பதி நீடுர் என்பது முதலடியின் கருத்து. உரு-தோற்றம். ஈடு-சமம். ஏது-காரணம். திரு நீடு ஊர்- அருள் நீடிய ஊர்; இது தலச்சிறப்பு.

வெம்மைப் பிறவியில் வியர்த்தார்க்கு, நீடும் தண்ணளி நிழல்தரு தருவானான்; ஆதலின், தருநிழலே என்றார். நீடுரில் நிழல்தரு; இதனில் தலச்சிறப்பும் மூர்த்தி மகிமையுமுள.

ஆநந்தத் தாண்டவபுரம், ரயில் நிலையத்திலிருந்து தென் மேற்கில் ஒருமைல்; மாயூரத்திலிருந்து மேற்கே ஒருமைல்.

-பீடுகொண்டு

23. மன்னியூர் எல்லாம் வணங்கவளம் கொண்ட அன்னியூர் மேவும் அதிபதியே!

(ப-ரை.) பீடு கொண்டு மன்னி-நிலையான பெருமிதம் நிறைந்து; ஊர் எல்லாம் வணங்க-(வாகான) ஊர்கள் யாவும் வணங்குமாறு; வளம் கொண்ட அன்னியூர் மேவும் அதிபதியே-நிறைந்த வளம் பல நிரம்பிய திரு அன்னியூர்த் தலத்தில் ஆதிபத்தியம் கொண்டவனே, (எ-று.)

(வி-ரை.) பீடு-பெருமதிப்பு. மன்னிய என்பது, கடை குறைந்து மன்னி என நின்றது; வளம் கொண்டாரைக் கண்டால் மக்கள் வணங்குவர்; அதுபோல் இத் தலத்தின் வளம்பல கண்ட பதிகள் யாவும், அதற்குத் தலைவணங்குகின்றன என்றபடி. இது, திருநீடுரில் இருந்து மேற்கே 3 மைல் தூரத்தில் உள்ள தலம். (23)

-மன்னசுக

24. வாழ்விக் குடிகளடி மண்பூசச் லாலென்னும் வேழவிக் குடியமர்ந்த வித்தகனே!

(ப-ரை.) மன்னர் சுக வாழ்வு-வேந்தர்களது சுக வாழ்வு; இக் குடிகள் அடிமண் பூசலால் என்னும்-இங்குள் குடிகளின் அடிப்பொடி படுதலால்(விளைந்தவை) என்று சொல்லப் பெறும்; வேள்விக் குடி அமர்ந்த வித்தகனே-திருவேள்விக் குடிப் பதியில் அமர்ந்துள்ள ஞானமேனியனே, (எ-று.)

(வி-ரை.) மன் - பெருமை; அதையுடையவர் மன்னர்; இது பண்பாகுபெயர். இவர்கள் வளமான போக வாழ்வினர். இத்தலத்தில் குடியிருக்கும் பெருமக்களின் பாத தூளி மேல்பட்ட பாக்கியத்தால் பார்த்திபர் ஆயினர் பலர் என்பதன் மூலம், இத்தலத்தின் ஏற்றம் தெரிவித்தபடி.

மன்னன் மகன் ஒருவனுக்கு, மணம் நிச்சயிக்கப்பெற்றது. மணமாகும் நாட்குமுன், மணமகளின் பெற்றோர் மாண்டனர். 'இவனை நிச்சயித்த சிலநாளில், இருவரும் இறந்தனர்; இவன் துடைகாலன்' என, மற்ற உறவினர் மணத்தை மறுத்தனர். தனக்கென நிச்சயமானவனை வேறு ஒருவற்குத் தருவதா?என்ன வேதனை என ஏங்கிய மன்னர் மகன், அப்பதியில் அமலனை நினைந்து அருந்தவம் புரிந்தான். இரக்கம் கொண்ட எம்பிரான், அம்மகளை எடுத்து வருமாறு கணத்தவரை ஏவினான். அவர்கள் மூலம் வந்த அம்மகளை, திருமண வேள்வியைத் தம்முன் எழுப்பி, மணம் நடத்தி மகிழ்வித்தான் அம்மாதேவன். அன்று முதல் இத்தலம், திரு வேள்விக் குடி என்னும் பெயரை எய்தியது. இருப்பது வேள்விக் குடி; அங்கு இருப்பவன் வித்தகன். எதுகை நோக்கி வேழவிக் குடி என்றாயது. இத்தலம், மாயூரத்திற்கு அருகிலுள்ள குத்தாலம் இரயில் நிலயத்தில் இருந்து, வடகிழக்கே 3 மைலில் உள்ளது. (24)

-சூழ்வற்றோர்

25. விண்ணெதிர்கொண் டிந்திரன்போல் மேவிநெடு நாள்வாழப் பண்ணெதிர்கொள் பாடிப் பரம்பொருளே!

(ப-ரை.) சூழ்வற்றோர்-வலம்வந்து (இத் தலத்தை) வணங்கினோர்; விண் எதிர்கொண்டு-பொன்னுலகர் எதிர்கொண்டு(போற்றி); இந்திரன் போல் மேவி-இந்திரன் போல் இன்புற்று இருந்து; நெடுநாள் வாழப் பண்-பலகாலம் வாழுமாறு பண்ணுகின்ற; எதிர்கொள் பாடிப் பரம் பொருளே- திரு எதிர்கொள் பாடியில் இருக்கும் அநாதி நித்தியமான மெய்ப்பொருளே, (எ-று.)

(வி-ரை.) சூழ்தல்-பிரதட்சிணம் செய்தல். நெடு நாள் வாழப் பண்ணல்-நிலவுலகில் சிரஞ்ஜீவி ஆம்படிச் செய்தல்; இப்பேற்றைத் தலமும் தரும்; தலமூர்த்தியும் தரும் என்பது குறிப்பு. எதிர்கொள்பாடியை வலம் வந்தால், விண்ணெதிர்கொள் இந்திரன் போல் செல்வம் பெற்று இருக்கலாம். பரம்பொருள்-மேதகு மெய்ப்பொருள். வேள்விக்குடியில் மணம் செய்துகொண்ட அரச குமாரன், புனித தன் துணைவியுடன் தன் நகர் நோக்கிப் புறப்பட்ட பொழுது, உமையாள் மணாளர், அம்மாணைப்போல் உருக்கொண்டு, இத்தலத்தி லிருந்து அத்தம்பதிகளை எதிர்கொண்டு அழைத்துச் சென்றமையால், இப்பதி எதிர்கொள்பாடி என்னும் பெயரை எய்தியது. இத்தலம், வேள்விக் குடியிலிருந்து வடக்கு நொக்கி 1 1/2 மைல் தூரத்தில் இருக்கிறது. (25)

-நண்ணு

26. வணஞ்சேர் இறைவன் மகிழ்ந்து வணங்கும் மணஞ்சேரி நீங்கா மகிழ்வே!

(ப-ரை.) நண் உவணம் சேர் இறைவன் மகிழ்ந்து வணங்கும்-அணுக்கமாகி (த் தொண்டு புரிய) வருகின்ற கருடனை ஊர்தியாகவுடைய திருமால் வணங்கி இன்புறும்; மணம்சேரி நீங்கா மகிழ்வே- திருமணஞ் சேரித் தலத்தை விட்டு நீங்காத இன்ப மயமே, (எ-று.)

(வி-ரை.) பெரிய திருவடி என்று கருடனுக்கு ஒரு பெயருளது; செய்த சேவையால், அவனுக்கு அப்பெயர் சித்தித்தது. அதனால் 'நண் உவணம்' என்றார். இது மன்மதன் பூசித்து மதிபெற்ற பதி.

வைசிய குலத்தில் இரு வனிதையர்; ஒத்த கருத்தினர். உறவின் உணர்வினர். ஓரே ஊரினர். இருவரும் கருப்பம் எய்தினர். பிறக்கும் பிள்ளைகளை, மணம் செய்வித்து மகிழலாம் என்று, பிரியம் மிகுந்து பிரதிக்கினை செய்தனர். பெண் மகவை ஒருத்தி பெற்றாள்; அடுத்தவட்குப் பிறந்தது ஒரு ஆமை. விதியை நினைந்து, தாய் வேதனை எய்தினள். இருமகவுகளும் முறையே வளர்ந்தன. பருவம் வந்தது. தன்னைப் பார்க்கும் போதெல்லாம், தாய் கண்ணீர் வடிக்கிறாள். அறிந்தது ஆமை. விவரம் யாது என்று விசாரித்து அறிந்தது. புனித சிவத்தை உணர்வால் பூசித்தது. அதன் பயனாக, மன்மதன் போன்ற அழகுள மானுடம் ஆயது. தாய்வாக்கு நிறைவேற, குறித்த அத்தையலை மணந்தது. அதனால் இத்தலம், அன்றுமுதல் திருமணஞ்சேரி என்னும் பெயரை எய்தியது. மணஞ்சேரிப் பெயர்க்கு ஏற்ப, மகிழ்ச்சிக்குரிய பதி இது; மாதவர் நாடோறும் இங்கு வணங்கி மகிழ்கிறார். மாதேவரும் இங்கு மகிழ்வு மயம். எதிர்கொள் பாடியிலிருந்து கிழக்கில் 1/2 மைல் தூரத்தில் உள்ள தலம் இது. (26)

-மணஞ்சேர்ந்து

27. வாரட்ட கொங்கை மலையா ளொடுங்கொறுக்கை விரட்டம் மேவும் வியனிறைவே!

(ப-ரை.) மணம் சேர்ந்து வார் அட்ட கொங்கை மலையாளொடும்-
(இயற்கை) மணம் பெருகிக் கச்சைக் கிழித்த கனதனமுடைய மலை மகளாருடன்;
கொறுக்கை வீரட்டம் மேவும் வியன் நிறைவே-திருக்கொறுக்கை வீரட்டத்தில்
வீற்றிருக்கும் பெருமித நிறைவு பெருகியவனே, (எ-று.)

(வி-ரை.) காமனை எரித்த இத்தலம், அட்டவீரட்டத்தில் ஒன்று. இது, திருமணஞ்சேரியிலிருந்து வடக்கே 3 மைலில் உள்ள தலம். தீர்க்கவாகு என்று ஒரு முனிவர், இங்கு வந்தார். ஆகாய கங்கையில் நீரெடுத்து, இறைவனை அபிடேகிக்க நினைத்தார். மேல்நோக்கியபடி தமது தவசக்தியால் கைகளை நீட்டினார். நீண்ட கைகள் குறுகிக் குறுகிப் பெரிதும் குட்டை ஆயின. தம் அன்பில் பழுதுளது என்று அறிந்தார். குறையுடையேன், உயிரோடு இரேன் என்று, தம் தலையைக் கல்லில் மோத முனைந்தார். விமலர் உடனே வெளிப்பட்டார். அவர் நினைவை நிறைவேற்றினார். அன்று முதல் இப்பதி இப்பெயரை எய்தியது.

-ஓர் அட்ட

28. திக்கும் கதிர்காட்டிச் சீர்கொள்திருத் தொண்டருளம் ஒக்கும் கருப்பறியல் ஊர்அரசே!

(ப-ரை.) ஓர் அட்டதிக்கும் கதிர்காட்டி - ஓர்தலுக்குரிய எட்டுத் திக்கிலும் ஒளியைப் பரப்பி; சீர்கொள் திருத்தொண்டர் உளம்-சிறப்புப் பொருந்திய திருத்தொண்டர்களது உள்ளம் போன்று மலர்ந்து இருக்கும்; கருப்பறியல் ஊர் அரசே-(மாபெரும்) திருக் கருப்பறியலார் மன்னவனே, ()

(வி-ரை.) இந்திரன் ஒரு சமயம் இறுமாந்தான். செருக்கொடு கயிலைக்குச் சென்றான். இறைவன் பூத வுருவாய் எதிர்ப்பட்டான். அமலன் என அறியாமல், இந்திரன், எடுத்துக் குலிசத்தை எறிந்தான். அது கண்டு உமையாள் மணாளர் உறுமினர். அதன்பின் இறைவர் இவர் என்று அறிந்தான். பொறுத்தருள் பெரும என்று பொருமி யமுதான். மாதேவர் அவனை மன்னித்தார். தீரா இக்குற்றம் தீர நினைந்த இந்திரன், இத்தலத்தில் இறைவனை வந்தித்தான்; என் பிறவியைத் தீர்த்தருள் இறைவ! குற்றம் பொறுத்தருள் கோவே என்று கும்பிட்டான்; அப்பேற்றை அத்தர் அவனுக்கு அருளினர். அன்று முதல் கருப்பறியலார் என்று தலமும், குற்றம் பொறுத்த பிரான் என்று பெருமானும் பெயர் பெற்ற செய்திகள் பிரசித்தமானவை. கருப்பறியல் என்பது ஊர்; அதன் மன்னர் எம்பிரான் என்பது அருமை.

-மிக்கதிரு

29. மாவளரும் செந்தா மரைவளரும் செய்குரக்குக் காவளரும் இன்பக் கனசுகமே!

(ப-ரை.) மிக்க திரு மா வளரும்-பெருஞ்செல்வத் தேவதையான திருமகள் வீறு தோன்ற விளங்குகின்ற; செந்தாமரை வளரும்-செங்கமலங்கள் செழித்துத் தோன்றும்; செய்-(நீர்வள) நிலவளமான; குரக்குக்கா வளரும் இன்பக் கனசுகமே- திருக்குரக்குக்கா எனும் பதியில் மென்மேலும் பெருகும் இன்பப் பெரும் பேறே, (எ-று.)

(வி-ரை.) மா-இலக்குமி. யாவும் வளரும் பதியில், இன்பமும் வளரும் என்பது குறிப்பு. இது அநுமார் எனும் சிறிய திருவடி வழிபட்டு உருத்திராம்சம் பெற்ற தலம். இம்மை சுகம், மறுமை கனம், முத்தியின்பம் மூன்றும் அருளலின், 'இன்ப கனசுகமே' என்றார். கருப்பறியலூரி லிருந்து வடக்கே ஒரு மைலில் உள்ள தலம் இது. (29)

-தாவுமயல்

30. காழ்கொள் இருமனத்துக் காரிருள்நீத் தோர்மருவும் வாழ்கொளி புத்தூர் மணிச்சுடரே!

(ப-ரை.) தாவு மயல் - (கண்டதில்) தாவும் (காம) மயக்கத்தால்; காழ்கொள் இருமனத்து கார் இருள் நீத்தோர் மருவும் - மாபெரும் வயிரமான மனத்தின் அடர்ந்த அறியாமை இருள் அகன்ற ஞானிகள் (கனிவொடு) வந்து கலக்கும்; வாழ்கொளி புத்தூர் மணிச்சுடரே-திருவாழ்கொளி புத்தூரின் மாணிக்கத் தீபமே, (எ-று.)

(வி-ரை.) கண் குருடானார்க்குக் கதிரொளி தெரிவது இல்லை; அதுபோல், "சதகோடி சூரியர்கள் உதயமென ஒரு ஜோதி வீசும்" பரசிவ சொரூபம், காமிகட்குக் காட்சி ஆவது இல்லை. இச்சையற்றவர், அவ்வொளியில் இரண்டறக் கலக்கும் உணர்வினர் என்பது உள்ளூரை. காமிக்கு வாழ்வு கரக்கும். இச்சைக்குப் பலி ஆகாதவரை, வாழவைக்கும் புத்தொளிப் பதி இது எனும் அருமையே அருமை. ஊரும் வாழ்குஒளிப் புத்தூர்; இறைவரும் மாணிக்கத் தீபர்.

திருமால் மாணிக்கத்தை முன் வைத்து வழிபட்டார் எனவும், அதனால்து அரதனபுரம் எனும் பெயரது என்பாருமுளர். தீர்த்த யாத்திரை செய்த அருச்சுனனது வாளைப் புற்றுள் மறைத்து வைத்து, பின் அவன் பிரார்த்திக்க அதை அருளிய பதி இது; அதனால், 'வாளொளிப் புற்றுார்' என்றும் வரலாறு உளது. வைத்தீஸ்வரன் கோயிலிலிருந்து 3 1/2 மைல்.

-தாழ்வகற்ற

31. தண்ணிப் படிக்கரையர் நாடோறும் வாழ்த்துகின்ற மண்ணிப் படிக்கரைவாழ் மங்கலமே!

(ப-ரை.) தாழ்வு அகற்ற நண் இப்படிக்கு அரையர்-தளர்வு தவிர்க்க வந்த இந்நிலவுலக மன்னர்கள்; நாள்தோறும் வாழ்த்துகின்ற- புகழ்ந்து ஒவ்வொரு நாளும் போற்றுகின்ற; மண்ணிப் படிக்கரை-, வாழ்மங்கலமே-(வாழ்விக்க வாழ்கின்ற மங்கல முதலே, (எ-று.)

(வி-ரை.) மண்ணுதல்-கழுவதல்; எனவே, உயிர்களின் கறையைக் கழுவும் தலம் இது. இறைவர் ஆல காலம் உண்ட அப்பொழுது, இறைவி படபடத்துக் கண்டத்தைப் பற்ற, இறைவர் நீலகண்டராய் நின்றதலம் இது. தலப் பெயர்க்கு ஏற்ப, இங்கு நம்பர் திருப்பெயர், வாழ்மங்கலர் என்பது நலஞ்சிறந்த நடை.

(31) இது, திருவாளொளிப் புற்றூரில் இருந்தும் மேற்கே ஒரு மைல்.

-விண்ணினிடை

32. வாமாம் புலியூர் மலர்ச்சோலை சூழ்ந்திலங்கும்
ஓமாம் புலியூர் உத்தமமே!

(ப-ரை.) வாமம் ஆம் புலியூர் மலர்ச்சோலை- (இயற்கைப்) பொலிவு நிறைந்தது ஆகிய புற இதழ்கள் போர்த்த மலர்களையுடைய சோலைகள்; விண்ணின் இடை சூழ்ந்து இலங்கும்-விண்ணளாவி மொய்த்து விளங்குகின்ற; ஓமாம் புலியூர் உத்தமனே-திரு ஓமாம் புலியூரின் உத்தம சொரூபமே, ()

(வி-ரை.) வாமம் என்பது, வாம் எனக் கடை குறைந்தது. புல்லி-புற இதழ். (அக இதழ்களை யுடையது அல்லி.) ஊர்தல்-பொருந்தி யிருத்தல்.

நிராயுதன் ஒரு வேடன். உறுமியது ஒரு புலி. கண்டான். அஞ்சினான். எதிரில் இருந்தது ஒரு வில்வமரம். அதனில் ஏறினான். எப்படியும் இரங்கி வருவான் என்று, மறம் கொண்ட அவ்விலங்கு, மரத்தடியில் நின்றது. களைப்பு ஒருபுறம். கடும்பசி ஒருபுறம். கலங்கிய வேடன், அயர்ந்து விழாதிருக்க, கிளைகளில் இருந்த வில்வங்களைப் பறித்தான்; ஒவ்வொன்றாக நிலத்தில் இட்டான். இரவு முழுதும், சிந்தனை இந்தச் செயலில் ஆழ்ந்தது. இலிங்கம் ஒன்று, அம் மரத்து அடியில் இருந்தது. அதை அவன் அறியான். அது சோம வாரம். மேலும் சிவராத்திரி. கண் விழித்தான். பட்டினி கிடந்தான். ஒருமை மனம் கொண்டான். வில்வம் இட்ட இது நிட்காமிய அர்ச்சனை என்று கொண்ட இறைவன், வைகறையில் அவனுக்கு முத்தி வாழ்வை யளித்தான். இவ் வரலாறு இத்தலத்திற்கு உரியது.

“நான்மறை தெரிந்து நலந்திகழ்மூன் நெரியோம்பும்
ஒள்ளியார் வாழும் ஓமமாம் புலியூர் உடையவர் வடதளி யிதுவே”

எனும் இத்தலத் தேவாரம், ஆகவனீயம், தட்சிணாக்கினி, காருகபத்தியம் எனும் முத்தீ ஓயாதெழுந்த தலம் இது எனலை அறிவிக்கின்றது. இத்தலம், மன்னார் குடியிலிருந்து 4 மைல்.

-நேமார்ந்த

33. வானாட்டும் உள்ளூர் மருவுகின்றோர் போற்றுதிருக்
கானாட்டு முள்ளூர் கலைக்கடலே!

(ப-ரை.) நேமம் ஆர்ந்த வான் நாட்டும் உள் ஊர் மருவுகின்றோர் போற்றும் - நியமம் நிறைந்த விண்ணுலகில் நிலைத்திருக்கும் அகநகரில் வாழ்கின்றவர்கள் வழிபாடு செய்யும்; திருக்கானாட்டு முள்ளூர் கலைக் கடலே-திருக்கானாட்டு முள்ளூரில் எழுந்தருளியிருக்கும் கலைமயமான கடலே, (எ-று.)

(வி-ரை.) நேமம் என்பது நேம் என நின்றது. ஆர்தல்-நிறைதல். நேமம்-நியமம். 'விண்ணுலகிலும் அகநகர் புறநகர் உள; அக நகரில் நிரம்பிய வைதிகர்; புறநகரில்- அவைதிகர் வாழ்வர். இது பதஞ்சலி முனிவர் வழிபட்ட பதி; ஓமாம் புலியூரின் வடகிழக்கில் 2 மைல் தூரத்திலுள்ள தலம்.

-மேனாட்டும்

34. தேரையூர்ச் செங்கதிர்போல் செம்மணிகள் நின்றிலங்கும் நாரையூர் மேவும் நடுநிலையே!

(ப-ரை.) மேல் நாட்டும் தேரை ஊர் செம் கதிர்போல்-பரவிய விண்ணிலும் (சிறந்த) தேரைச் செலுத்துகின்ற சிவந்த கிரண இளம் பரிதிபோல்; செம்மணிகள் நின்று இலங்கும்-செவ்வொளி இரதினங்கள் சிறந்து விளங்கும்; நாரையூர் மேவும் நடுநிலையே-திருநாரையூரின் இருக்கும் நடுநாயகமே, (எ-று.)

(வி-ரை.) கீழ்நாடு நிலவுலகம் என்பதுபோல், விண்ணுலகம் மேல்நாடு எனப்பெற்றது. செங்கதிர் என்பதில் செம்மை-சிவந்த கிரணங்களை நினைப்பித்தது. விண்ணில் சூரியன் விளங்கல் போல், மண்ணில் உள்ள தேரையூரில் மாணிக்கங்கள் பிரகாசிக்கின்றன என்பது முதலடிச் செய்தி. அரதன மாலைக்குத் தலைமைபோல், நாரையூர்க்கு நடுவில் நாயகமாக நம்பன் உள்ளன் என்றபடி. மேலும், நடுநிலை-முத்தேவர் தம் சந்நிதியில் முத்தொழில் செய்ய, சாட்சி மாத்திரமாம்படி அவர்கட்கு நாயகம் எனவுளன் நாதன் என்னலுமாம்.

இது நாரை வழிபட்ட தலம். திருமுறைகளைக் கண்டெடுத்த நம்பியாண்டார் நம்பிகள் அவதரித்த தலம். பொல்லாப் பிள்ளையார் கோயில் கொண்ட புனித பூமி. சிதம்பரத்திலிருந்து காட்டு மன்னார் கோயிலுக்குப் போகும் வழியில் 10 மைலில் உள்ள பதி இது. (34)

-பாரில்

35. உடம்பூர் பவத்தை ஒழித்தருளும் மேன்மைக் கடம்பூர்வாழ் என்னிரண்டு கண்ணே!

(ப-ரை.) பாரில் உடம்பு ஊர் பவத்தை ஒழித்தருளும் மேன்மை-உலகில் உடல்கள் (பலவற்றில்) ஊர்ந்து வரும் பிறவியை அடியொடு அகற்றி அருள் பாலிக்கின்ற; மேன்மை கடம்பூர் வாழ் என் இரண்டு கண்ணே-மேதகு சிறப்புடைய கடம்பூரில் வாழ்கின்ற எனது இருகண்களே ஆனவனே, (எ-று.)

(வி-ரை.) உடம்புகள் பலவற்றில் ஊர்ந்து வருவது பிறவிநிலை. ஊர் பெயர் கடம்பூர்; கோயில் பெயர் கரக்கோயில். இந்திரன் வழிபட்டு அமுதம் பெற்ற பதியிது. இறைவர் திருநாமம் அமிர்த கடேசர்.

“நங்க டம்பனைப் பெற்றவள் பங்கினன்
தென்க டம்பைத் திருக்கரக் கோயிலான்
தன்க டன்னடி யேனையுந் தாங்குதல்
என்க டன்பணி செய்துகி டப்பதே”

எனும் இத்தகத் தேவாரம், தமிழ்நாடு முழுதும் இன்றும் ஒலிக்கக் கேட்கிறோம்.
(35)

-தடம்பொழில்

36. கொந்தணவும் கார்முலார் கோலமயில் போலுலவும் பந்தண நல்லூர்ப் பசுபதியே!

(ப-ரை.) தடம் பொழிலில்-விசாலமான மலர்ச் சோலைகளில்; கொந்து அணவும் கார் குழலார்-பூங்கொத்துகள் மொய்த்த கருநிறக் கூந்தல் பூவையர்; கோலமயில்போல் உலவும்-அழகிய மயில்களைப்போல்(சாயல் காட்டி) அசைந்து இயங்கும்; பந்தண நல்லூர் பசுபதியே-திருப்பந்தண நல்லூரின் (கருணையுடைய) ஆன்மக் காப்பாளா,
(எ-று.)

(வி-ரை.) இது தேவ கன்னிகைகளும், காமதேனுவும் வழிபட்டபதி; அதற்கேற்ப, மணம்பரப்பும் மலரினார், கார் பரப்பும் கூந்தலார், சால்புள மயிலின் சாயலார், தங்கும் மங்கலர், இளந்தோற்ற இயல்பினார் வாழ்கின்றார் என்றெல்லாம் எண்ண வைக்கும் புண்ணியப் பதியிது.

இறைவி ஆடிய பந்து வந்து அணைந்த ஊர் இது, மாயூரம் கும்பகோணம் இருப்புப் பாதையில், குத்தாலம் ரயில் நிலையத்திலிருந்து வடமேற்கே ஆறுமைல் தூரத்தில் உள்ளது.
(36)

-கந்தமலர்

37. அஞ்சனூர் செய்தவத் தாலப் பெயர்கொண்ட கஞ்சனூர் வாழுமென்றன் கண்மணியே!

(ப-ரை.) கந்த மலர் அம்சன் ஊர் செய்த தவத்தால்-மணம் கமழும் மலராசனத்தன் ஆன அன்னத்தை ஊரும் நான்முகன் ஊரெனும் சத்திய உலகம் ஆற்றிய தவத்தால்; அப்பெயர் கொண்ட கஞ்சனூர் வாழும் என்றன் கண்மணியே-அப்பெயரை ஏற்ற திருக்கஞ்சனூரில் வாழும் என் கண்களின் மணியேபோலும் அருமையனே,
(எ-று.)

(வி-ரை.) கந்தம்-மணம். அம்சம்-அன்னம்; அதை ஊர்தியாகக் கொண்டவன் அம்சன்; இப்பெயர் அஞ்சன் எனத் திரிந்தது. கஞ்சம்-தாமரை; அதன்மேல் அமர்பவன் எனும் பொருளில், பிரமனுக்குக் கஞ்சன் என்று பெயருளது. அவன் இருக்கும் பதி கஞ்சன் ஊர் என்று கருதப்பெறும்; அவ்வூர் செய்த அருந்தவத்தால், நிலவுலக இத்தலமும் கஞ்சனூர் எனும் பெயரில் கவினியது. இத் தலத்தில் இறைவன் கண்மணிபோல் இருந்து, வாழும் வழிமுறை காட்டுகின்றான் என்பது கருத்து. இது, திருவிடை மருதூரில் இருந்து வடகிழக்கில் 51/2 மைல் தூரத்தில் உள்ளது.

-அஞ்சுகங்கள்

**38. நாடிக்கா வள்ளே நமச்சிவாயம் புகலும்
கோடிக்கா மேவும் குளிர்மதியே!**

(ப-ரை.) அம் சுகங்கள் கா உள்ளே நாடி-அழகிய கிளிகள்(புனித) சோலைகளுள் புகுந்து; நமசிவாயம் புகலும்-(உவகையுடன்) ஐந்தெழுத்தை உருவேற்றுகின்ற; கோலக்கா மேவும் குளிர் மதியே- திருக்கோலக்கா எனும் தலத்தில் குளிர்ந்த திங்களாகக் குலவுபவனே, (எ-று.)

(வி-ரை.) சுகம்-கிளி. நாடி-விரும்பி; ஆய்ந்து எனினுமாம். கா-கற்பகம் போலும் பயனுள சோலை. இவைகளில் இருக்கும் முனிவர்கள் உருவேற்றும் ஐந்தெழுத்தை, உணர்ந்து கிளிகள் தாமும் உரைக்கின்றன என்பது குறிப்பு முக்கோடி முனிவர்கள் தவம்செய்த தலம் இது என்று தலபுராணம் கூறும்; திருவிடை மருதூரில் இருந்து கிழக்கில் 11/2 மைல் தூரத்தில் உள்ள பதியிது.(38)

-ஓடிக்க

**39. கருமங்க லக்குடியிற் காண்டுமென ஓதும்
திருமங்க லக்குடியில் தேனே!**

(ப-ரை.) ஓடி கருமங்கல் அக் குடியில் காண்டும் என ஓதும்-விரைந்து பிறவி கெடுதலை அத்தல வாசம்(ஒன்றாலேயே) அறிவம் என்று ஓதப்பெறும்; திருமங்கலக் குடியில் தேனே-திருமங்கலக் குடிப்பதியில் இருக்கும் தேன்போல் நினைவில் தித்திப்பவனே, (எ-று.)

(வி-ரை.) இத்தலவாசமே பிறவியைத் தீர்க்கும் என்பது கருத்து. நாப்புலனிற்குச் சுவை நல்கும்; மலந் தள்ளும். நோய் தீர்க்கும். ஆக்கைக்குச் சக்தியையும் தேன் அளிக்கும். அதுபோல், ஐம்புலன்கட்கும் இன்பம் அளித்து, மும்மலத்தை மோசித்து, ஆத்ம சக்தியை அளித்து, முத்திப் பேறு வழங்கும் பேரின்பத் தேனா யிருக்கின்றான் பிரான். இது, திருவிடை மருதூரிலிருந்து 31/2 மைலில் உள்ளபதி. (39)

-தரும

**40. மனந்தாள் மலரை மருவிப்போர் வாழும்
பனந்தாளிற் பாலுக்கந்த பாகே!**

(ப-ரை.) தருமமனம் தாள் மலரை மருவிப் போர் வாழும்-சிவ தருமத்தை யுடைய மனத்தில் திருவடி மலர்களைத் தங்க வைப்பவர் வாழ்கின்ற; பனந்தாளில் பால் உகந்த பாகே-திருப்பனந்தாள் தலத்தில் பால்கலந்த பாசுபோல் பயனானவனே, (-)

(வி-ரை.) தாள் மலர்-உருவகம். மருவித்தல்-கணுவறக் கலப்பித்தல். தலமரம் பனை. அம்மரப்பெயர் தலத்திற்காயது. தாடகை எனும் பக்தை வழிபடும் பொழுது ஆடை நெகிழ, நாணும் அவள்பால் இரக்கங் கொண்டு, திருமேனி சாய்த்து, எடுத்த அவள் மாலையை ஏற்றுக்கொண்டார் இறைவர். அன்று முதல்

சாய்த்திருந்தது இலிங்கம், சோழர் படைபலம் கொண்டு நிமிர்த்த முயன்றும் முடியாது போக, குங்கிலியக் கலய நாயனாரின் நெகிழும் அன்பிற்கு இரங்கி நிமிர்ந்தான் பெருமான் என்பது, இத்தல வரலாறு. (40)

-தினந்தாளிற்

41. சூழ்திருவாய்ப் பாடியங்கு சூழ்கினுமாம் என்றுலகர் வாழ்திருவாய்ப் பாடியின்ப வாரிதியே!

(ப-ரை.) வாய்ப்பாடி அங்கு சூழ்கினும்-வாயால் பாடி அங்கு வலம் வந்தாலும்; தினம் தாளில் சூழ் திரு ஆம் என்று-நாள்தோறும் காலைச் சுற்றிச் செல்வம் கைவல்யம் ஆகும் என்று; உலகர் வாழ் திருவாய்ப்பாடி இன்ப வாரிதியே-உயர்ந்தோர் வாழும் திருவாய்ப்பாடியின்(கவினும்) இன்பக் கடலே, (எ-று)

(வி-ரை.) வாழ்த்தற்கு உரியது ஆதலின், வாய்ப்பாடி என்றார். சூழ்தல்-மறியல் செய்வார்போல் வலம் வருதல். வலம்வந்தார் தாள்களைச் செல்வம் வலம்வரும் என்னும் அருமை எண்ணற்குரியது. நீரை, முத்து முதலியவைகளை வாரிக் கரைக்கு வருதலின், கடலை 'வாரிதி' என்பது வழக்காறு; அது வெறும் உப்புக் கடல்; இஃது இன்ப வாரிதி; வாழ்வாரை மேலும் வளமாக்கும் என்பது குறிப்பு. (41)

இடையன் ஒருவன் நாள்தோறும் கொணரும் பாலை, குறித்த ஒரு இடத்தில், ஒவ்வொரு நாளும் காலிடறிக் கொட்டினான். ஆத்திரம் ஒரு நாள் அதிகரித்தது. விறு விறுத்தான். வாளெடுத்து அந்த இடத்தை வெட்டினான். விமலன் அவ்வமயம் வெளிப்பட்டான். ஓ ஓ! பாலுகந்த நாதரோ! என்று, பதறிக் கதறினான். அவன் அன்பிற்கு இரங்கி அமலன் அருளிய தலமிது, திருப்பனந்தாளில் இருந்து தென்மேற்கே ஒரு மைல். (41)

-ஏழ்புவிக்குள்

42. வாய்ஞ்ஞலார் ஈதே மருவஎன வானவர்சேர் சேய்ஞ்ஞலார் இன்பச் செழுங்கனியே!

(ப-ரை.) ஏழ் புவிக்குள் மருவ வாய்ஞ்ஞல் ஊர் ஈதே என-ஏழுலகினும் தழுவ வாய்ப்பான இதுவே நல்ல தலம் என்று; வானவர் சேர் சேய்ஞ்ஞலார் இன்பச் செழுங்கனியே-(சிறந்த) தேவர்கள் (வழிபட) வந்து சேர்கின்ற திருச்சேய்ஞலார் திருப்பதியின் இன்ப சாரமான செழித்த நறுங்கனியே, (-)

(வி-ரை.) வாய்நல் ஊர், சேய்நல் ஊர் என்பதில், நகரம் ஞகரமாகத் திரிந்தது; இது போலி யிலக்கணத்தின் பாற்படும். சேய்நல்லூர்-முருகன் தங்கிய நல்ல ஊர் என்பது பொருள். சண்டேசர் அவதரித்து வழிபட்டுப் பேறு பெற்ற வாழ் பதி இது, திருவாய்ப் பாடியிலிருந்து ஒரு மைல்.

-வாஞ்சையுறும்

**43. சீவன குடியறஇச் சீர்நகரொன் றேயெனுஞ்சீர்த்
தேவன் குடிமகிழ்ந்த தெள்ளமுதே!**

(ப-ரை.) வாஞ்சையுறும் சீவன் குடியற இச் சீர்நகர் ஒன்றே எனும்-ஆர்வம் பொருந்திய ஆன்மா வாசம் செய்ய, சிறந்த இத்தலம் ஒன்றே போதும் எனப்பெறும்; சீர் தேவன் குடிமகிழ்ந்த தெள் அமுதே-(அருளார்) திருத்தேவன் குடியை ஆநந்தித்த அமுத சாரமே, (எ-று.)

(வி-ரை.) வேறு ஒரு தலத்தில் இனிப் பிறப்பு வேண்டா. ஆன்மா குடியிருக்க, இத்தேவன் குடி ஒன்றே போதும்; இத்தலத்தில் இறைவன் அமுதாயுள்; அவனை அனுபவிக்க இறப்பு பிறப்பு இனியில்லை என்பது கருத்து. தேவர்கள் வழிபட்டுப் பேறு பெற்ற இப்பதி, தேவூர் எனப் பெறும்; இங்குள இறைவன் திருநாமம் தேவகுரு; தீர்த்தமும் தேவ தீர்த்தம் எனப்பெறும். இது, கீழ்வேளூர் ரயில் நிலயத்தில் இருந்து தெற்கே 21/2 மைல் தூரத்தில் உள்ளது. (43)

-ஓவில்

**44. மயலூர் மனம்போல் வயலிற் கயலூர்
வியலூர் சிவாநந்த வெற்பே!**

(ப-ரை.) ஓவு இல் மயல் ஊர் மனம்போல் வயலில் கயல் ஊர்-ஒழிவு இல்லாமல் மையலில் ஊர்கின்ற மனத்தைப்போல, வயல்களில் கயல் மீன்கள் ஊர்கின்ற; வியலூர் சிவாநந்த வெற்பே-திருவியலூர் தலத்தின் சிவாநந்த மலையே, (எ-று.)

(வி-ரை.) எங்கும் பிறழும் சேல்மீன்கள்; அதுபோல் மையலில் ஊரும் மனம். மயலூர் நிலை கடந்தால் வியலூர் விளங்கும்; வியலூரில் சென்றால் சிவாநந்த மலையைச் சேவிக்கலாம் என்பது கருத்து. திருமங்கலக் குடியில் திருப்பணி செய்து இறந்தார் ஒரு அடியார். இத்தல வழியாக அவரை எடுத்து வந்த போது, இறைவி அருளால் உயிர்த்து எழுந்தார். அதன்பின் குறையிருந்த திருப்பணியை நிறை செய்தார் என்பது தலவரலாறு. “விரிநீர் வியலூரே” என்பது தேவாரம். இதனால் சேல்வளம் சிறப்பது இயற்கை. சிவாநந்தமலை இங்கு இருத்தலைச் சிந்தித்து, “ஆண்டவன் அடியே நினைந்து ஆசையால், காண்டலே கருத்தாகி இருப்பனே” என்பது தமிழ் மறை. இத்தலம், கும்பகோணத்தில் இருந்து கிழக்கே 4 மைலில் உள்ளது. (44)

-அயலாம்பல்

**45. மட்டையூர் வண்டினங்கள் வாய்ந்து விருந்துகொளும்
கொட்டையூர் உட்கிளரும் கோமளமே!**

(ப-ரை.) அயல் ஆம்பல் மட்டை ஊர் வண்டு இனங்கள்-அண்மையில் இருக்கும் ஆம்பல் மலரில் உள்ள தேனை, ஊர்கின்ற வண்டுக் கூட்டங்கள்; வாய்ந்து விருந்து கொளும்-வாய்ப்பாக இருந்து விருந்தாக் கொண்டு பருகின்ற; கொட்டையூர் உள் கிளரும் கோமளமே-திருக்கொட்டையூருள் கோயில் கொண்டிருக்கும் பசுமையனே, (எ-று.)

(வி-ரை.) ஆம்பல் -நீர்ப்பூக்களில் ஒருவகை. மட்டு-தேன். விருந்து-புதிய ஏற்பு. ஒரு காலத்தில், இப்பதி முழுதும் ஆமணக்குச் செடிகள் அடர்ந்து இருந்தன. ஒரு செடியின் கீழ் இருந்து வெளிப்பட்டது இத்தலச் சிவலிங்கம். இதனால் இவ்வூர் கொட்டையூர் எனப் பெற்றது. ஒரு சோழனுக்கு, ஓர் உருவில், கோடி இலிங்கமாகத் தரிசனம் அளித்தமையின், ஆலயம் கோடிச்சுரம் எனும் பெயர் கொண்டது. இங்கிருப்பவர் கோடி விநாயகர்; கோடி தீர்த்தம் எனும் அபிஷேகக் கிணறு. இத்தலம், கும்பகோணத்தில் இருந்து இரண்டு மைல் தூரத்தில் உளது. ()

-இட்டமுடன்

46. என்னம்பர் என்னம்பர் என்றயன்மால் வாதுகொள இன்னம்பர் மேவிநின்ற என்னுறவே!

(ப-ரை.) இட்டமுடன் - விருப்பத்துடன்; என் நம்பர் என் நம்பர் என்று அயன் மால் வாது கொள- எனது நம்பர் என்று பிரமனும் திருமாலும் வாதப் போர் வளர்க்க; இன்னம்பர் மேவி நின்ற என் உறவே-திரு இன்னம்பர் தலத்தில் இன்புற்று என்னொடு உறவு பூண்டு இருந்தவனே, (எ-று.)

(வி-ரை.) இன்னம்பரில் என்னொடு உறவு எய்தியுளர் இறைவர்; அதனை அறியாமல், தமக்கே உரியரென அயனும் திருமாலும் எங்கெங்கேயோ வாது புரிந்து கொண்டுளர்; இதுதான் சமய கோடிகளின் சரித்திரம் என்பது குறிப்பு. நம்பர்-நம்பிச் சரண் அடையத் தக்கவர். மற்று, விரும்பத்தக்க என் இறைவர் எனினுமாம். “நம்பும் மேவும் நசையாகும்” என்பது இலக்கணம். அயன் - அஜன் என்பதன் திரிபு; திருமாலில் இருந்து தோன்றியவன் என்பது பெயர்ப்பொருள்; அ-விஷ்ணு. ஜன் - உதித்தவன். இன்னம்பர்-(எவர்க்கும்) இனியவர். இதை யறியாமல் வாதம் வளர்ப்பது மரபல்ல என்பது உள்ளுரை. இது கும்பகோணத்தில் இருந்து மேற்கே 3 மைலில் உளது. (46)

-முன்னம்பு

47. மாற்கும் புறம்பியலா வாய்மையருள் செய்யவளம் ஏற்கும் புறம்பியம்வாழ் என்னுயிரே!

(ப-ரை.) முன் நம்பு மாற்கும்-முன்னொரு காலத்தில் நம்பி வழிபட்ட நாராயணர்க்கும்; புறம்பு இயலா வாய்மை அருள்செய்ய உளம் ஏற்கும்-புறத்தில் (உணர்வு) போகா வண்ணம் உண்மை நெறியை உபதேசிக்க-உள்ளத்தில்(அதனை) ஏற்றுக் கொள்ளும்; புறம்பியம் வாழ் என் உயிரே-திருப்புறம்பயத் தலத்தில் வாழ்கின்ற என் உயிர் ஆனவனே, (எ-று.)

(வி-ரை.) வாய்வழி வரும் உபதேசம் ‘வாய்மை’ இதயம் அதனை ஏன்றது; இனி புறத்தில் உணர்வு போகாது; இதய தலத்திலேயே இருக்கும் எனும் இதனில் உள்ள குறிப்பை ஊன்றி உணர்பவர், திருமால் பெற்ற பேற்றைத் தாமும் பெறுவர் திண்ணமிது. பிரளயத்தில் அழியாமல் பிழைத்த பதி இது; புறம்பயம் என்பது புறம்பியம் என நின்றது. (புறம்பு-அயல்; அயம்-நீர்.) பிரளயம் காத்த பிள்ளையார் என்பது, இங்குள் விநாயகரது திருநாமம்.

கடித்தது பாம்பு. இறந்தான் வணிகன். உறவினர் கதறினர். ஊரவர் பதறினர். அதை அத்தலத்தில் வந்திருந்த ஆளுடைய பிள்ளையார் அறிந்தார். பரம அருள்நோக்கம் பாலித்தார். இறந்தவன் பிழைத்தான். அதன்பின் பிள்ளையார், மணக்கக் காத்திருந்த அவன் அம்மான் மகளை, அவனுக்கே மணம்செய்து வைத்தார். யார் இதற்கு சாட்சி? ஜீவ சாட்சியான இறைவர்தான். இதனால் சுவாமி, சாட்சி நாதர் எனும் பெயர் பெற்றார். திருமாலிற்கு உபதேசித்தவர் இத்தேவ தேவர். “நால்வர்க்கு-அறம் பயன் உரைத்தனை புறம்பயம் அமர்ந்தோய்” என்று தமிழ் மறை அருளியபடி, சனகாதி நால்வர்க்கு அருளிய நம்பர் இவர். மடப்பள்ளிக்கு விறகு தரும் அன்பான ஒரு தாழ்மகனுக்கு, வீடுபேறு அருளிய விமலர் இவர். இத்தகைய வரலாறுகளை உணர்ந்து நெகிழ்ந்து, ‘என் உயிரே’ என்று ஏத்தி விளிக்கிறார் வள்ளலார். இது, இன்னம்பர் தலத்தில் இருந்து வடக்கே 4 மைலில் உள்ள பதி.

-மாற்கருவின்

48. கண்விசைய மங்கைக் கனிபோல் பெறத்தொண்டர் எண்விசைய மங்கையில்வாழ் என்குருவே!

(ப-ரை.) மால் கருவின்கண்-மயக்கும் பிறவியின் சூழ்நிலையில்; விசையம் அம் கை கனிபோல் பெற-வெற்றியை உள்ளங்கை நெல்லிக் கனிபோல் உணர்; தொண்டர் எண்-அடியார்கள் தியானிக்கும்; விஜயமங்கையில் வாழ் என் குருவே-விஜயமங்கைப் பதியில் எனது குருவாகி வாழ்வில் இருப்பவரே.

(வி-ரை.) கண்-ஏழனுருபு; இடமெனும் பொருட்டு. விஜயம்-விசேட ஜயம், எண்ணல்-இடையறாது நினைதல். பிறவியை இன்மை யாக்குவது பெரிய வெற்றி. விஜய மங்கையை மனம் கொண்டால், சிறக்க அவ்வீறு சித்திக்கும்; இதுவரை தல மகிமை. அதற்கான உபதேசம் அருள, இங்குக் குருநாதர் ஆகிறார், அருள் குணமுதல்வர். இத்தலம், புறம்பயத்தில் இருந்து 21/2 மைல் தூரத்துளது. (48)

-மண்ணுலகில்

49. வைகாபூர் நம்பொருட்டான் வைகியதென் றன்பர்தொழும் வைகாபூர் மேவியஎன் வாழ்முதலே!

(ப-ரை.) மண் உலகில் வைகா ஊர்-நிலவுலகில் தங்காத தலம் (இது); நம் பொருட்டா வைகியது என்று-நம்மைக் காத்தல் காரணமாகத் தங்கியது என்று உணர்ந்து; அன்பர் தொழும்-வணங்கி அன்பர்கள் வழிபடும்; வைகாபூர் மேவிய என் வாழ்முதலே-வைகாபூர் தலத்தில் (எளியேன்) வாழ்விற்கு முதலாக இருந்தவனே (எ-று)

(வி-ரை.) வைகாபூர் வைகியது என்பது முரண் விளைந்து அழிவணி; அழகான பிராசம்; வாழ்வதற்கு முதல் தேவை; ஆன்மீக வாழ்க்கைக்கு இது அருள்முதல் என்பது மூர்த்தி மகிமை. “கோழை மிடறாக, கவி கோளு மிலவாக, இசை கூடும் வகையால், ஏழை அடியார்கள் சொன யாவு மகிழ் ஈசன் இடம்” என்பது, இத்தலத்

தேவாரம்; இது, விஜய மங்கையிலிருந்து மேற்கே 11/2 மைல் தூரத்தில் உள்ளது.(49)

-உய்யும்வகைக்

**50. காத்தும் படைத்தும் கலைத்துநிற்போர் நாடோறும்
ஏத்தும் குரங்காட்டின் என்னட்பே!**

(பு-ரை.) உய்யும் வகை-(உயிர்கள் அனைத்தும்) உய்யும் வகையாக; காத்தும் படைத்தும் கலைத்தும் நிற்போர்-படைத்தும், (படைத்தவைகளைக்) காத்தும் (இளைப்பாற்ற) அழித்தும் செயல்செய்யும் மூர்த்திகள் மூவரும்; நாள்தோறும் ஏத்தும் குரங்காட்டின் என் நட்பே-ஒவ்வொரு நாளும் (உணர்ந்து) துதிக்கும் திருக் குரங்காட்டுத் தலத்தில் என் நண்பின் பண்பாய் இருப்பவனே, (எ-று.)

(வி-ரை.) இருவினை ஒப்பு, மலபரிபாகம், சத்தினி பாதம் எய்தும்வரை, வினைகள் பெருகி விளையும்; அவ்வினைகளின் வழியே படைக்கப் பங்கயன், துடைக்க உருத்திரன், காக்கத் திருமால் என அணுபட்ச அதிபர்கள் சிறக்க விரைந்து செயல்படுவர். செய்யும் எங்கள் செயல்களில், ஆன்மாக்கட்கு உய்யும் உணர்வையுள்ள என்று, முத்தொழில் அதிபர்கள், என்றும் வந்து இங்கு இறைவனை ஏத்துகின்றனர்; இதுகொண்டு, இத்தலத்தின் அருமை தெரிதலும். இது வாலி வழிபட்ட பதி; நிறை கர்ப்பிணி ஒருத்தி, தாகமென்று தவித்த பொழுது, ஒரு தென்னைமரம், வளைந்து இறங்கி இளநீர் தருமாறு இறைவர் அருளினர்; அதனால், குலைவணங்கீசர் என்று, இங்குப் பெருமானுக்கு பெயருளது. அந்த அருமையை அறிந்து, 'என் நட்பே' என்று விளித்து இறைஞ்சியபடி நண்ணுமவரிடம் நட்பாடு பிரான் என்பது குறிப்பு. இத்தலம், கும்பகோண வழியில் ஐயம்பேட்டை ரயில் நிலையத்திலிருந்து வடக்கே 4 மைலில் உள்ளது. இது வடகுரங்காடுதுறை எனப்பெறும். (50)

-மாத்தழைத்த

**51. வண்பழனத் தின்குவிவென் வாயில்தேன் வாக்கியிட
உண்பழனத் தென்றன் உயிர்க்குயிரே!**

(பு-ரை.) மா தழைத்த வண் பழம் நத்தின் குவி வெள்வாயில் தேன் வாக்கியிட-மாமரத்தில் செழிப்பாக மலிந்த வளமான மாங்கனிகள், சங்குகளின் குவிந்த வெண்மையான வாயில் தேனை வார்க்க; உண் பழனத்து-(அதை அச்சங்குகள்) பருகும் திருப்பழனத் திருப்பதியில்; என்றன் உயிர்க்கு உயிரே-என்னுடைய ஆன்மாவுள் பரம ஆன்மாவாக இருப்பவனே, (எ-று.)

(வி-ரை.) எங்கும் மாஞ்சோலைகள். ஏராளமான கனிகள் குலைகுலையாக எங்கும் உள. பழுத்த அவைகளின் வெடிப்பில் இருந்து சாறுகள் ஒழுகுகின்றன. நீரில் வாழும் சங்குகள், அதையறிந்து வாய் திறக்கின்றன. தேன்போல் இனிக்கும் சாறுகளை, இனிது மாந்தி இன்புகின்றன. பழனம் எனும் இப்பதியில், பெயர்க்கேற்ப, பழங்களின் செய்தி இப்படிப்பட்டபடிக்கப் பெற்றன. சங்கின் வாயில் சாறு புகும்; என் உயிருள் இறைபுகும் என்னும் அருமை எண்ணத்தகும். பழனம் - வயல் நிலம்; வடகுரங்காடு துறையிலிருந்து, இத்தலம் 4 1/2 மைலில் உள்ளது. (51)

-பண்பகன்ற

52. வெய்யாற்றின் நின்றவரை மெய்யாற்றின் ஏற்றுதிரு
ஐயாற்றின் மேவியஎன் ஆதரவே!

(ப-ரை.) பண்பு அகன்ற வெய் ஆற்றின் நின்றவரை-(நேர்மைக்) குணம் நீங்கி ஏதமான வழிகளில் இருந்தவர்களை; மெய் ஆற்றின் ஏற்று திரு ஐயாற்றின் மேவிய என் ஆதரவே-(உத்தம) சன்மார்க்கத்தில் உயர்த்துகின்ற திரு ஐயாற்றில் அமர்ந்து ஆதரமாக என்னில் அமைந்தவனே. (எ-று.)

(வி-ரை.) வெய்யாறு பிறவிநெறி; மெய்யாறு முத்தி நெறி. இது சப்த விடங்கத் தலங்களுள் ஒன்று. அப்பர்க்குக் கயிலைக் காட்சி யளித்த பதி. தாவிவரும் காவிரியின் வெள்ளத்தைத் தணித்து, சுந்தரர்க்கும் சேரமான் பெருமாற்கும் தரிசனம் தந்த தலம். அந்த வெள்ளத்தைக் கண்டபோதே, ஓ ஓ என ஓலமிட்ட கணபதி அங்குளர். படபடத்து யமன் பற்றவர, கண்ட சிறுவன் கலங்கி, ஐயாருடைய ஐயா என அழைக்க, இறைவன் ஜோதியாக வெளிப்பட்டு, காலனை விலக்கிப் பக்த அப்பாலனைக் காத்த பதி.

“எழுவாய் இறுவாய் இலாதன; எங்கள் பிணிதவிர்த்து
வழுவாய் மருத்துவம் ஆவன; மாநகரக் குழிவாய்
விழுவார் அவர்தம்மை மீட்பன; மிக்க அன்போடு
அழுவார்க்கு அமுதங்கள் ஆவன, ஐயாறன் அடித்தலமே”

என்பது தமிழ்மறை. இது தஞ்சாவூரிலிருந்து 7 மைல்.

“ஐயாறு வாயாறு பாயாமுன் நெஞ்சே
ஐயாறு வாயால் அழை!” என்பது திருமுறை.

-பொய்யாற்றி

53. மெய்த்தானம் நின்றோர் வெளித்தானம் மேவுதிரு
நெய்த்தானத் துள்ளமர்ந்த நித்தியமே!

(ப-ரை.) பொய் ஆற்றி மெய்த்தானம் நின்றோர் பொய்மை ஒழுக்கத்தைப் புறந்தள்ளி மெய்மை நிலயத்தை மேவிய மேலோரை; வெளித்தானம் மேவு - (சால்புள்) ஞான ஆகாயத்திற் சார்விக்கும்; திரு நெய்த்தானத்துள் அமர்ந்த நித்தியமே. திரு நெய்த்தானத் தலத்துள் அமைதி காண என்றும் விளங்கி இருப்பவனே, (எ-று.)

(வி-ரை.) இது, சப்தத் தானங்களுள் ஏழாவது தலம்; (மற்றவை திருஐயாறு, திருப்பழனம், திருச்சோற்றுத்துறை, திருவேதிசூடி, திருக்கண்டியூர், திருப்பூந்துருத்தி எனப்பெறும்.)

ஆற்றி-அகற்றி என்பதன் மருஉ. பொய்-உள்ளீடு இல்லாத சூழ்நிலை; இது அநித்தியமானது.எந்நாளும் இயல்பான இன்ப நிலையது மெய்; நித்தியமானது. பொய்யத்தானம், பிறவிக்குரிய புன்மை காட்டும்; மெய்த்தானம், ஞானவிண்

வெளியைக் காட்டும். மெய்த்தானத்தார்க்கு வெளித்தானம் காட்டுகின்றது நெய்த்தானம்; இதற்கு ஏற்ப, அங்கு இருப்பவர் அநாதி நித்ய அத்தர் என்று தலப்பெருமை மூர்த்தி மகிமைகளை அறிவித்தபடி. வெளி-சிதா காயம். இங்கு இறைவர் நெய்யாடிப்பர்; தேவி பாலாம்பிகை. தட்சிணாமூர்த்தி நின்ற கோலத்தில் சேவை தரும் இப்புண்ணியத்தலம், திருவையாற்றிற்கு மேற்கே ஒருமைலில் உளது.

-மைத்த

54. கரும்புலியூர்க் காளையொடும் கண்ணோட்டம் கொள்ளும் பெரும்புலியூர் வாழ்கருணைப் பேறே!

(ப-ரை.) மைத்த கரும்புலி ஊர்க் காளையொடும் கண்ணோட்டம் கொள்ளும்-(அகத்தும் புறத்தும்) கடுமை காட்டுப் புலி, ஊரில் உள்ள காளை எருதுகளுடன் இரக்க உணர்வொடு நட்பாடும்; பெரும்புலியூர் வாழ் கருணைப் பேறே-திருப்பெரும் புலியூரில் வாழ்கின்ற திருவருட் பெரும் செல்வமே, ()

(வி-ரை.) இது, வியாக்கிரபாதர் வழிபட்ட தலங்களுள் ஒன்று. மைத்த கரும்புலி-புலியின் இனமான அதி உக்கிர விலங்கு இனம் எனினுமாம். புலியும் பசுவும் ஒரு துறையில் நீர் பருகும் என்பர்; அந்த உண்மையை, அரிய இப்புலியூரில் அறியலாம். கண்ணோட்டம்-அருட்பார்வை; இப்பெயரில் வள்ளுவர் ஒரு அதிகாரமே அருளியுளர். ஓமாம் புலியூர், திருப்பாதிரிப்புலியூர், பெரும்பற்றப் புலியூர் முதலிய தலங்கள் வேறு வேறு; இது வேறு எனலை, பெரும்புலியூர் என்பது கொண்டு அறியலாம்; பெரும்புலி-வியாக்கிரபாதர்; அவர் மிகு கருணையர்; அவர் குணத்தைப் பிற புலிகளும் கொண்டன என்பது குறிப்பு. மேலும் அங்குள மூர்த்தி, கருணைத் திருவினர் என்பது கருதற்குரியது. பெறுதற்கு உரியதைப் 'பேறு' என்றார். இத்தலம், திருவையாற்றி லிருந்து 21/2 மைலில் உளது. (54)

-விரும்பிநித்தம்

55. பொன்னும் கவுத்துவமும் பூண்டோன் புகழ்ந்தருளை மன்னும் மழபாடி வச்சிரமே!

(ப-ரை.) பொன்னும் கவுத்துவமும் பூண்டோன்-திருமகளையும் கவுத்துப மணியையும் திருமார்பில் அணிந்தவரான திருமால்; விரும்பி நித்தம் புகழ்ந்து அருளை மன்னும்-நாள்தோறும் புகழ்ந்து விரும்பிப் போற்றித் திருவருளை யடையும்; மழபாடி வச்சிரமே-திருமழபாடியில் வயிரம் போல் உறுதி வாய்ந்தவனே, (எ-று.)

(வி-ரை.) பொன் - ஆகு பெயராய்த் திருமகளை அறிவித்தது. கௌஸ்துபம்- பாற்கடலைக் கடைந்த காலத்தில், திருமகளோடு தோன்றிய தலையாய ஒருமணி. இது, பத்ம ராகத்தின் இனம் என்பர். புகழ்ச்சிக்கு உரியவர், மழபாடியிறைவர்; ஆதலின், அவரை, நிதமும் திருமால் புகழ்ந்து தொழுகிறார் என்றபடி. பொன்னுக்கு உரியவர் வயிரத்தைப் போற்றுகின்றார் என்றபடி. பொன்னுக்கு உரியவர் வயிரத்தைப் போற்றுகின்றார் என்ற குறிப்பு, என்றும் எவரும் எண்ணத்தகுவது. "மாலினார் வழிபடு மாமழ பாடியே" "மழபாடி வயிரத் தூணை" என்று, தேவாரங்கள் இப்பதியின் அருமையைத் தெரிவிக்கின்றன.

எம்மை மறந்தாயோ நம்பீ என்று, ஆளுடைய நம்பிகளை இறைவர் அழைத்த தலம்; சத்திய உலகில் இருந்த இலிங்கத்தைப் புருஷாமிருகம் பெயர்த்துக் கொணர்ந்து வைத்த பதி; நான்முகர் அதைப் பெயர்க்க முடியாமல், இவர்க்கு வயிரத்தம்பர் எனும்பெயர் இட்டார். இத்தல இறைவர், அன்றி முதல் இதே பெயரை எய்தினர். இது, நெய்த்தானத்திலிருந்து வடமேற்கில் இரண்டு மைலில் உள்ளது. (55)

-துன்னுகின்ற

56. நாய்க்கும் கடையேன் நவைதீர நற்கருணை வாய்க்கும் பழுவூர் மரகதமே!

(ப-ரை.) துன்னுகின்ற நாய்க்கும் கடையேன் நவைதீர-நாய்க்குணம் பொருந்திய கீழ்மைத் தரமான எளியேனது (அறியாமைக்) களங்கம் அழிய; நல்கருணை வாய்க்கும் பழுவூர் மரகதமே-மங்கல நல்லருள் வாய்ப்பாம்படி அருளும் திருப்பழுவூர்த் தலத்தின் மரகதமே, (எ-று.)

(வி-ரை.) துன்னுதல்-(படி) குணம் பதிதல். கடையேன் -(தலையாயார், இடையாயாரில் இருந்து வெகுதூரம்) ஒருங்கியவன். தசையற்ற எலும்பைக் கடித்துக் கடித்துத் தன் பல்லில் ரத்தம் கசிய, அதைச் சுவைத்து, இது என்பின் சாரம் எனப் பல்லிளிப்பது நாய்க்குணம். மேலும் நாயைக் குளிப்பாட்டி நடுவீட்டில் வைத்தாலும், வால் கிளப்பித் தவறான வழியில் செல்வது அதன் நடை. அதுபோல், கற்றாலும், எவ்வளவு கேட்டாலும், பொறமை கொண்டு, பாவநெறியிற் பயின்று, உலகியல் உறவில் உடல்வலி குறைய, இஃதே இன்பமென இறுமாத்தல் நாய்க்கும் கடையான நடைதான்.

செய்த குற்றம் போதாதென்று, மேன்மேலும் புதிது புதிதாக குற்றம் புரியின், நாசகரமான அத்தொகுதிகட்கு 'நவை'யென்று பெயர். மாபெரும் குற்றம் கண்டு மறக்கருணை காட்டாது அறக்கருணை காட்டலின், 'நற்கருணை வாய்க்கும்' என்றார். பழுவூர்-அருள்பழுத்த பதி. சுவாமி பசுமையர் என்பது குறிப்பு.

ஆலமரம் தல விருட்சம்; ஆதலின் இது, பழுவூர் எனப் பெற்றது. (பழ-ஆலமரம்.) பரசுராமர் தாயைக் கொன்ற பழிதீர வழிபட்ட இப்பதி, திருவையாற்றிலிருந்து வடக்கே பத்துமைலில் இருக்கிறது. (56)

-தேய்க்களங்கில்

57. வானூர் மதிபோல் மணியால் குமுதமலர் கானூர் உயர்தங்கக் கட்டியே!

(ப-ரை.) தேய் களங்கு இல் வான் ஊர் மதிபோல் மணியால்-தேய்பிறையும், (முயல்) களங்கமும் இல்லாமல், வானத்தில் ஊர்கின்ற திங்களைப் போன்ற முத்துக்களின் (வெள்) ஒளியால்; குமுதமலர் கான் ஊர் உயர் தங்கக் கட்டியே-(மணமுள) அல்லிப் பூக்கள் மலர்கின்ற திருக்கானூர்த் தலத்தின் உயர்ந்த பொன் கட்டியே, (எ-று.)

(வி-ரை.) தேய்தலும் களங்கமும் என்றும் மதிக்கு இயற்கை; தேய்வும் களங்கமும் இல் மதி என்றது, இல்பொருள் உவமை. மதிபோல் வட்டமும், ஒளியும், களங்கம் இன்மையும் முத்துகட்கு இயற்கை. குமுதமலர், காடுபோல் நிறைந்த பதி, 'கான்' எனப்பெற்றது. மதி வானில் ஊரும்; முத்து கானில் ஊரும். மதிகண்டு குமுதம் மலரும். எங்கும் முத்துகள் இருத்தலின், அவைகளின் வெள்ஒளி கண்டு, சந்திரோதயம் ஆயது என்று, மருண்டு குமுதங்கள் மலரும் பதி இது என்றபடி. இது மயக்கஅணி.உமாதேவி யோகத்து இருப்ப, இறைவர் கனல் வண்ணராகித் தரிசனம் தந்த பதியிதும் பூதலூர் ரயில் நிலயத்தில் இருந்து, வடக்கு 7 மைலில் உள்ள தலம்.

(57)

-நானூறு

58. கோலந் துறைகொண்ட கோவையருள் கோவைமகிழ் ஆலந் துறையின் அணிமுத்தே!

(ப-ரை.) நானூறு கோலம் குறைகொண்ட கோவை அருள் கோவை மகிழ்-அழகிய நானூறு துறைகளைக் கொண்ட திருக்கோவையாரைத் திருவாய் மலர்ந்தருளிய ஆளுடைய அடிகளை மகிழ்ந்து ஏற்ற; ஆலந்துறையின் அணிமுத்தே-திரு ஆலந்துறைப் பதியின் அழகிய முத்தே, (எ-று.)

(வி-ரை.) கோலம்-இயற்கை யழகு. அகப்பொருள் நானூறு துறைகளை யுடையது. பாவை பாடிய வாயால் ஒரு கோவைபாடு எனப் பரமன் கேட்டுப் பாடிய திருக்கோவையார், இராஜ கோவை என்று புலவர்களால் எண்ணப்பெறும் இன்சுவை நிறைந்தது. கோவை அருள் கோவை என்பது பிராசச் சொல்லமணி. இரண்டாவது கோவை-மாணிக்க வாசகரை எனும் பொருளது. முத்திரும் வித்தகளை, 'முத்தே' என விளித்தல் மிக மிக அருமை.

அன்பில் ஆலந்துறை எனும் இத்தலம், லால்குடி ரயில் நிலயத்திலிருந்து கிழக்கே மூன்று மைலில் உளது. அன்பில் என்பது தலப் பெயர். ஆலந்துறை என்பது கோயில் பெயர். தேவாரத்திற்கு செவிசாய்த்த கணபதி இங்குளர். (58)

-நீலங்கொள்

59. தேந்துறையில் அன்னமகிழ் சேக்கை பலநிலவும் மாந்துறைவாழ் மாணிக்க மாமலையே!

(ப-ரை.) நீலம் கொள் தேம் துறையில்- நீலோற்பல மலர்கள் நிறைந்துள இனிய நீர்த்துறையில்; அன்னம் மகிழ் சேக்கை பல நிலவும்-அன்னங்கள் மகிழ்ந்திருக்கின்ற கூடுகள் பல குலவுகின்ற; மாந்துறை வாழ் மாணிக்க மாமலையே- திருமாந்துறைப் பதியில் வாழ்கின்ற மகிமை பொருந்திய மாணிக்க பர்வதமே, (எ-று.)

(வி-ரை.) நீலம்-நீரில் பூக்கும் மலர் வகை. தேம் நீலம்-என இயைத்து, தேன் பொருந்திய நீலமலர் எனினுமாம். துறை-ஏற இறங்க இருந்த இடம். சேக்கை-ஆணும் பெண்ணுமான அன்னங்கள் சேர்ந்து வாழும் இடம். இது இயற்கை

வருணனை. லால்குடி ரயில் நிலயத்திலிருந்து மூன்று மைலில் உள்ள தலம் இது.(59)

-ஏந்தறிவாம்

60. நூற்றுறையில் நின்றவர்கள் நோக்கிமகிழ் வெய்துதிருப் பாற்றுறையில் நின்ற பரஞ்சுடரே!

(ப-ரை.) ஏந்து அறிவு ஆம் நூல் துறையில் நின்றவர்கள் நோக்கி - உயர்ந்த அறிவான பலவகை நூற்களில் பயின்று இருந்தவர்கள் தரிசித்து; மகிழ்வு எய்து திருப் பாற்றுறையில் நின்ற பரஞ்சுடரே-இன்பம் அடையும் திருப்பாற்றுறையில் இருந்த பேரொளிப் பிழம்பே, (எ-று.)

(வி-ரை.) இருக்கும் நூற்கள் இருவகை; ஒரு பகுதியில் உலகியல் நூற்கள்; மற்றொரு பகுதியில் அறிவியல் நூற்கள்; மற்று அவைகளுள், அகத்துறை புறத்துறை என இருவகை. அகம் நானூறு துறை; புறம் நானூறுதுறை. கற்று முற்றிய கனிவினரை, 'துறையில் நின்றவர்கள்' என்றார். உலகநூல் அறிவால், வாழ்க்கை லெளகிகத்தில் வளரும். அருள்நூல் அறிவால், பேறான ஆத்மீகம் பெருகும். அவைகளுள் சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் என செய்திகள் பல துறைகளாகப் பரவியுள். பயனான அகநூல் பயில்வால், சிவ சூரிய தரிசன இன்பம் சித்திக்கும் என்பது உள்ளூரை. அபிடேகத்திற்கு ஒருநாள் பால் கிடைக்காமல் வருந்த, மார்க்கண்டேயர் முன் இறைவன் பால் பெருகிவர அருளியபதி இது, ஸ்ரீரங்கம் ரயில் நிலயத்திற்கு அடுத்த திரு ஆனைக்காவிற்கு 3 மைலில் உள்ளது.

-நாற்றிசையும்

61. தேனைக்கா வுள்மலர்கள் தேங்கடலென் றாக்குவிக்கும் ஆனைக்கா மேவியமர் அற்புதமே!

(ப-ரை.) கா உள் மலர்கள் - சோலைகளில் உள்ள மலர்கள்; தேனை நால் திசையும் தேம் கடல் என்று ஆக்குவிக்கும்-(தம்மில் இருக்கும்) தேனை, நான்கு திசைகளிலும் தேன்கடல் என மொழியுமாறு பொழியும்; ஆனைக்கா மேவி அமர் அற்புதமே-திருவாணைக்காத் தலத்தில் விரும்பி எழுந்தருளிய அற்புத சொருபமே, (எ-று.)

(வி-ரை.) இது உயர்வு நவீற்சியணி. தேன் ஐ காவுள் தேனையும் அழகையும் கொண்ட பொழில்களுள் எனினுமாம். தேன் கடல் என்பது, வருமுதல் நோக்கித் தேங்கடல் என்றாயது. ஜம்பூதங்களுள் இது, அப்புத்தலம். கோச் செங்கண் சோழர் கட்டிய கோயில் இது. திரு நீற்றைக் கூலியாத் தந்து, இறைவரே எழுப்பிய மதில் ஒன்று இங்குளது. வெள்ளையானை வழிபட்ட தலமாதலின், இப்பெயர் எய்தியது. சிவம், ஜம்பு எனும் வெண்ணாவல் மரத்தடியில் வீற்றிருத்தலின், ஜம்புகேச்சரம் என்றும் பெயர்பெறும். விராட்புருடனுக்குச் சுவாதிட்டான கேத்திரம். சோழமன்னர் மார்பில் இருந்த முத்து மாலை, நீராடும்போது காவிரியில் விழுந்தது. இறைவா! நீரே என்றருளும் என்றார் அரசர். பிறகு அது திருமஞ்சனக் குடத்தில் அகப்பட்டு, அபிடேக காலத்தில் மாலையாய்

இறைவர் மார்பில் விழ, மன்னர் அறிந்து மகிழ்ந்த தலம்; சம்பு முனிவர் வழிபட்ட அற்புத சிற்பர அருமைப் பதி. இது, ஸ்ரீரங்கம் ரயில் நிலையத்தில் இருந்து அரை மைலில் உள்ளது.

-மாணைப்போல்

**62. மைஞ்ஞீல வாள்கண் மலராள் மருவுதிருப்
பைஞ்ஞீலி மேவும் பரம்பரமே!**

(ப-ரை.) மாணைப் போல் மைஞ்ஞீல வாள்கண் மலராள் மருவும்-(மருண்ட நோக்குள்ள) மாணைப் போல், மை தீட்டிய நீலமலர் போல், ஒளியுள கண்களையுடைய திருமகள் மருவிய; திருப்பைஞ்ஞீலி மேவும் பரஞ்சுடரே-திருப்பைஞ்ஞீலித் தலத்தில் அமர்ந்த மேன்மையும் தகுதியுமுள மெய்ப்பொருளே, (எ-று.)

(வி-ரை.) மான் போலும் கண், மைகண், வாள் கண் என திருமகள் அருள் நோக்கின் அருமை தெரித்தபடி. பரம்-மேல் நிலம்; பரம்-மகிமை; மற்று, பர அம்பரம் எனப் பிரித்து, பராகாய சொருபம் எனலுமாம். இதனால் தலச் சிறப்பும், மூர்த்திச் சிறப்பும் முன்னியபடி. ஞீலம் என்பது, நீலம் என்பதன் போலி. பைஞ்ஞீலி-பசுமை வாழை; இது தலவிருட்சம். இதன் பெயரே தலத்திற்கு எய்தியது. பைஞ்ஞீலி என்பது, நீலிச்செடிக்கும் பெயர்; இதுவும் இத்தலத்திற்கு உரியதுதான். பூதங்கள் பூசித்த புனித பதி; அப்பர்க்குக் கட்டுச் சோறு அளித்துப், பசிதவிர்த்த அப்பர் இங்குளர்; இத்தலம், திரிசிராப்பள்ளியி லிருந்து வடமேற்கே 11 மைலில் உள்ளது.(62)

-எஞ்ஞான்றும்

**63. ஏச்சிரா மங்கலத்தோ டின்பந் தரும்பாச்சி
லாச்சிரா மஞ்சேர் அருள்நிலையே!**

(ப-ரை.) எஞ்ஞான்றும், ஏச்சு இரா-எக்காலத்தும் இகழ்ப் படுதல் இல்லாத; மங்கலத்தோடு இன்பம் தரும்- மங்கலத்தையும் இன்பத்தையும் வழங்கும்; பாச்சிலாச்சிராமம் சேர் அருள்நிலையே-திருப்பாச்சி லாச்சிராமத்தில் எழுந்தருளிய கருணைநிலையமே, (எ-று.)

(வி-ரை.) ஏச்சு-எவரும் இழிக்கும் பழிபடுசொல். அன்பு, அறிவு, அமைதி, ஒழுக்கம் அமைந்த பதியாதலின், எந்நாளும் ஏச்சு இருந்தது இல்லை. அதனுடன், எங்கும் மங்கலம் பொங்கும் புனிதம்; இன்பச் சூழ்நிலை இருந்த நிலயம் இது என்று, பாச்சிலாச் சிராமத்தைப் பாராட்டியபடி.

கொல்லி மழவன் மகளது முயலக நோயை, ஆளுடைய பிள்ளையார் பதிகம் பாடித் தீர்த்தபதி. அன்றுமுதல் நடராஜர் திருவடிகீழ், இன்றும் முயலகன் இல்லை. இங்குள இறைவர் நிலையான அருளினர்; மற்று அருளுக்கு இருப்பிடமானவர்; சிற்சபேசர் நாக நடனர். ஆளுடைய நம்பிகள் பொன் பெற்ற தலம். இது, திருவாணைக் காவிற்கு வடமேற்கே 3 மைல். (63)

-நீச்சறியா

**64. தாங்கோய் மலைப்பிறவி ஆர்கலிக்கோர் வார் கலமாம்
ஈங்கோய் மலைவாழ் இலஞ்சியமே!**

(ப-ரை.) நீச்சு அறியாது-நீந்திக் கடக்க அறியாமல்; ஆங்கு ஓய்-அங்கே சோர்ந்து போகச் சூழ்கின்ற; மலைப் பிறவி ஆர்கலிக்கு ஓர் வார் கலமாம்-மலைப்பிற்குரிய பிறவிப் பெருங்கடல் (கடக்க) ஒப்பற்ற மரக்கலமான; ஈங்கோய் மலைவாழ் இலஞ்சியமே-திரு ஈங்கோய் மலையில் வாழ்கின்ற புனித பொய்கையே, (எ-று.)

(வி-ரை.) அகத்தியர் ஈ உருவம் கொண்டு எவரும் அறியாதபடி சேவித்த திருப்பதி இது. பிறவிக்கடலில் பெரிய வேதனை. ஒன்றும் முடியவில்லை. கைகால்கள் ஓய்ந்தன. கலங்கும் போது, தோணி ஒன்று தோன்றுகிறது. அதன் பெயர் ஈங்கோய். அதனில் அடைக்கலம் ஆனால், எண்ணிய முத்திக்கரை ஏறலாம் என்பது குறிப்பு. இடையில் காவிரி; அதைக் கடந்தால் மலை. இதுவும், பிறவிக் கடல் கடந்தால் முத்திக்கரை என்று காட்டுகின்ற குறிப்பு. கார்த்திகை சோமவாரத்தில், மாலையில் கடம்பர் கோயில்; உச்சியில் இரத்தினகிரி; மாலையில் ஈங்கோய் மலை. இப்படிச் சேவிக்கும் வழக்கும், இன்றும் அப்பக்கத்தில் இருக்கின்றன. திரிசிராப்பள்ளிக்கு மேற்கில் உள்ள குழித்தலை ரயில் நிலையத்திலிருந்து ஒரு மைல் தூரம் சென்றால், கடப்பந்துறை; அங்கிருந்து ஒரு மைல் தூரம் காவிரியைக் கடந்தால் உள்ள தலம் இது. (64)

-ஓங்காது

**65. நாள்போக்கி நிற்கும் நவையுடையார் நாடரிதாம்
வாள்போக்கி மேவுகின்ற வள்ளலே!**

(ப-ரை.) ஓங்காது நாள் போக்கி நிற்கும் நவையுடையார் நாடரிதாம்- (ஆத்மீக) வளர்ச்சி அடையாமல், (வாளா) நாளை வறிது கழிக்கும் குற்றம் உடையவர்கள் கூடமுடியாத; வாள்போக்கி மேவுகின்ற வள்ளலே-திருவருள் போக்கித் தலத்தில் (என்றும் உதவும்) ஈகையனே, (எ-று.)

(வி-ரை.) “வாளா நாளைப் போக்குகின்றார் மானுடவர், கேளார்கள் அந்தோ கிரிப்பட்டார்” என்பது திருமுறை. ஆரிய தேச அரசன் ஒருவன், மாணிக்கம் விரும்பிப் பல இடம் அலைந்தான்; இறுதியில் இப்பதி எய்தினன். அவன் முன் மானுட உருவில் வந்த மாதேவர், கண்முன் இருந்த தொட்டியைக் காட்டி, நீரால் இதை நிரப்பு! அரிய மாணிக்கம் அகப்படும் என்றார். பல நேரம் முயன்றான் பார்த்திபன். ஒட்டையில்லை; சிறு துவாரமும் இல்லை. நீரை எவ்வளவோ கொட்டியும் தொட்டி நிரம்பவில்லை. என்னை ஏய்த்தாய்! ஏட என்ன இது என்று, வாளை உருவி, வேந்தன் இறைவனை வெட்டினன். எம்மான், வாளைப் பிடுங்கி எறிந்தான். அதன் பின் மாணிக்கத்தைக் காட்டி மறைந்தான். அஞ்சினன் அரசன். தற்பர மாணிக்கத்தைத் தரிசித்த எனக்கு, இந்த மாணிக்கம் எதற்கு? என்று வெறுத்தான். அப்பதியில் தங்கினான். பணிபல செய்தான். முத்திப் பயனை யடைந்தான். வாளைப் பிடித்துப் போக்கிய காரணத்தால், இத்தலம் வாள் போக்கி என்னும் பெயரை எய்தியது. இன்னும் அங்கு இறைவன் உருவில், வெட்டுப்பட்ட தழும்புளது. மற்றொரு சமயம், பால் கொணர்ந்தான் ஒரு இடையன்; காகம் அக்

குடத்தைக் கவிழ்த்தது. ஏதமான செயல் செய்த காகம், அப்போதே எரிந்து கரிந்தது. அன்று முதல் இன்றுவரை, எந்தக் காகமும் வாட்போக்கி மலைமேல் ஏறுவது இல்லை. குழித்தலை ரயில் நிலயத்திற்குத் தெற்கில், இத்தலம் 6 1/2 மைலில் உளது.

-கோள்போக்கி

66. நில்லுங் கடம்ப நெறிபோல் எனப்புவை சொல்லும் கடப்பந் துறைநிறைவே!

(ப-ரை.) கோள் போக்கி நில்லுங்கள் தம்ப நெறிபோல் என-குற்றம் அகன்று, (வயிரத்) தூண்கள்போல் (நேர்மை) வழியில் (உறுதியாய்) நின்மின்கள் என்று; புவை சொல்லும் கடப்பந்துறை நிறைவே-நாகணவாய்ப் பறவைகள் (ஓயாது) கூறும் திருக்கடப்பந்துறைப் பதியின் பரிபூரணனே,

(வி-ரை.) கண்ணுவர்க்குச் சிவனார் கடம்ப மரத்தில் காட்சி தந்தமையின், இது கடம்பர் கோயில் எனப் பெறுகின்றது. மன சாட்சியைக் கொல்வாரய், உள்ளொன்று புறமொன்றானார்க்கு இத்தலத்தில் இடம் இல்லை. இது தியான யோகிகளின் இடம். சலனம் அடையாமல், சிவத்தைத் தியானித்துச் செம்மாப்பவர்க்கே இஃது இடம் என்று, நா கணவாய் வாய்திறக்கும் நலம்சிறந்த இத்தலம், குழித்தலை ரயில் நிலயத்திலிருந்து வடமேற்கில் ஒரு மைலில் உளது.()

**“பூமென் கோதை உமையொரு பாகனை
ஓமம் செய்தும் உணர்மின்கள் உள்ளத்தால்
காமற் காய்ந்தபிரான் கடம்பந்துறை
நாமம் ஏத்தநம் தீவினை நாசமே”**

என்பது இத்தலத் தேவாரம்.

-மல்லலோடு

67. வாழும் பராய்ந்துறைவான் மன்னவரும் மன்னவரும் சூழும் பராய்த்துறைவாழ் தோன்றலே!

(ப-ரை.) மல்லலொடு வாழ் உம்பர் ஆய் துறை வான் மன்னவரும் மன்னவரும் -வளத்தொடு மேலிடத்தராய் வாழும் (விரிந்த பல) துறைகளில் விளங்குகின்ற விண்ணுலக வேந்தர்களும், (மண்ணுலக) மன்னர்களும்; சூழும் பராய்த்துறை வாழ் தோன்றலே-வலம் வந்து வணங்கும் (புனித) திருப்பராய்த்துறைப் பதியில் வாழ்கின்ற புருடோத்தமா, (எ-று.)

(வி-ரை.) மல்லல்-வளம். உம்பர்-மேலுலகர்; பதினெண்கண வானவர் ஆதலின், 'துறை' எனும் பெயரால் அவர்களைத் தொகுத்துக் கூறினார். பராய்த்துறை-பரவும் பல துறைகளையுடைய பதி; இதனால், சரியையர், கிரியையர், யோகிகள், ஞானிகள் முதலிய சாதகர் பலர் இங்குளர்; அதனால் இப்பெயர் பதிக்கு அமைந்தது;

**“பராய்த்துறை
இருக்கை மேவிய ஈசனை யேத்துமின
பொருக்க நம்வினை போயறும் காண்மினே”**

என்பது இத்தலத் தமிழ்மறை. திரிசிராப்பள்ளி கோட்டை ரயில் நிலயத்திற்கு அண்மையில், இரண்டு மைலுக்குள் இருக்கு பதியிது. (67)

-கூழும்பல்

**68. நற்குடியும் ஓங்கி நலம்பெருகும் மேன்மைதிருக்
கற்குடியிற் சந்தான கற்பகமே!**

(ப-ரை.) கூழும் பல் நல்குடியும் ஓங்கி நலம் பெருகும் மேன்மை-உணர்வும், நன்மையை யுடைய குடிகளும் வளர்ந்து தழைத்து வாழும் மேன்மையையுடைய; திருக்கற்குடியில் சந்தான கற்பகமே-திருக்கற்குடித் தலத்தின் அரிசந்தானம் எனப்பெறும் (கற்பகத்) தருவே, (எ-று.)

(வி-ரை.) கூழ்-உணவு. பல பிரிவினராயினும், அவரவர் அறத்தில் அவரவர் இருந்தனர். இதனால், பிணக்கின்றி, ஒவ்வொருவர் வாழ்க்கையும் உயர்கிறது. அவர்களைத் தேடி வருகிறது திரு. ‘ஓங்கி நலம் பெருகும்’ என்பதில், புனித இவ்வுண்மை பொருந்தியுள்ளது. சந்தானம் என்பது, விண்ணில் உள்ள ஐந்தருக்களுள் ஒன்று. உணவுண்டு, நற்குடி வளமுண்டு, ஓங்கு நலம் பெருகல் உண்டு, மேன்மைத் திருவுண்டு என்ற தலச்சிறப்பிற்கு ஏற்ப, இறைவி சந்தானம்; இறைவன் கற்பகம். என்னும் அருமைகளை இங்கு எண்ண வைத்தபடி. இதனால், உய்யக் கொண்டான் என்று ஒரு பெயரும் இப்பதிக்கு உளது. இது திரிசிராப்பள்ளியிலிருந்து தென்மேற்கில் 2 1/2 மைலி உள்ள தலம். (68)

-சிற்சுகத்தர்

**69. பிற்சனனம் இல்லாப் பெருமை தருமுறையூர்ச்
சற்சனர்சேர் முக்கிச் சரத்தணியே!**

(ப-ரை.) சிற்சுகத்தர்-ஞான இன்பினர்க்கு; பின் சனனம் இல்லாப் பெருமை தரும் உறையூர்-பின்னைய பிறவி இல்லாத பெருமையைத் தருகின்ற உறையூரில் உள்ள; சற்சனர் சேர் முக்கீச்சரத்து அணியே-சத்தான மக்கள் சார்கின்ற திருமுக்கிச் சரத் தலத்தின் அணிகலனே, (எ-று.)

(வி-ரை.) சிற்சுகத்தரே சற்சனர். இவர்களே சச்சிதாநந்த சால்பு அறிந்தவர்கள் என்பது குறிப்பு. பிறவி, சிறுமை; அஃது இன்மையே பெருமை. உறையூர்-ஊரின் பெயர்; முக்கீச்சரம்-கோயில் பெயர். அணி என்பது மூர்த்தி மகிமை. வழிபட்ட நான்முகன் முன்னிலையில், ஐந்து நிறமாகத் தன்னை அறிவித்தமையின், இங்குப் பரமர் பஞ்சவண்ணநாதர் எனப்பெறுவர். புகழ்ச்சோழ நாயனார் இருந்த இத்தலம், திரிசிராப்பள்ளியில் இருந்து மேற்கே ஒரு மைலி இருக்கிறது. (69)

-மல்சேய்

**70. அராப்பள்ளி மேவும் அவனின்று வாழ்த்தும்
சீராப்பள்ளி ஞானத் தெளிவே!**

(ப-ரை.) மல்சேய் அராப்பள்ளி மேவும்-வளம்பெறும் உடலுள பாம்புப் பாயலில் கண்வளரும் அத் திருமால், வாழ்த்தி நிலையாக வழிபடும்; சிராப்பள்ளி ஞானத் தெளிவே-திருசிராப்பள்ளியில் எழுந்தருளிய ஞானப் பிழம்பே, (எ-று.)

(வி-ரை.) அவன் என்பதில், அகரம் பண்டறிசுட்டு. முத்தலை அரக்கன் ஒருவன்; அவன் பெயர் திரிசிரன். அவன் வழிபட்ட பதி இது; அதனால் திரிசிரபுரம் எனப்பெறும். திக்கற்ற ஒரு வணிக மாதிற்குத் தாயாகி இறைவன் மருத்துவம் செய்தனன்; அதனால் தாயுமானவன் என்னும் பெயர் இறைவற்கு உரியதாயது. இங்கே வழிபட்டார்க்குப் பிறந்தவர் தாயுமான அடிகள். திருமால் தியான யோகி. அவர்க்கருள் இறைவரை, 'ஞானத் தெளிவே' என விளித்தபடி. நன்றுடையான் குளம், தீயதிலான் மடு எனும் இரு பொய்கைகள் இங்குள. (70)

-இராப்பள்ளி

**71. நின்றெழல்மெய் யன்றெனவே நேர்ந்துலகு வாழ்த்துகின்ற
நன்றெறும்பி யூரிலங்கு நன்னெறியே!**

(ப-ரை.) இராப் பள்ளி நின்று எழல் மெய்யன்று எனவே-இரவுப் படுக்கையில் இருந்து (காலையில் கண்விழித்து) எழுதல் நிச்சயம் அல்ல என்று தீர்மானித்து; நேர்ந்து உலகு வாழ்த்துகின்ற-ஒருமை உணர்வு கொண்டு உயர்ந்தோர் துதிக்கின்ற; நன்று எறும்பியூர் இலங்கு நல் நெறியே-சால்பான திருஎறும்பியூரில் விளங்கும் சன்மார்க்க சொருபமே,

(வி-ரை.) “நெருநல் உளனொருவன் இன்றில்லை யென்னும் பெருமையுடைத்திவ் வுலகு” என்பது பொதுமறை. “வருகணத்து வாழ்ந்திடுமோ இந்த மலக் கூடு?” என்பது அரிய நம் வள்ளலாரின் அறிவிப்பு. மாலையில் கண்ணுறங்கினோர், காலையில் விழிப்பர் என்பது என்ன நிச்சயம்? னுன்னும் இக் கண்ணியை, ஊன்றி உணர்ந்தால் எவர் இதயமும் அதிரும்; வாழ்வு கருதினாலும், வாழ்த்தி உய்வதுதான் வழி என்பது குறிப்பு. வானவர்கள் எறும்புருவாய் ஊர்ந்து வந்து வழிபட்டதனார், இத்தலம் எறும்பியூர் எனப் பெற்றது; “வாழ்த்துவதும் வானவர்கள் தாம் வாழ்வான்” என்பது தமிழ்மறை. இது, திரிசிராப்பள்ளியி லிருந்து கிழக்கே 6 1/2 மைலில் உள்ள தலம். “இன்று நன்று நாளை நன்று என்று நின்ற இச்சையால், பொன்றுகின்ற வாழ்க்கையைப் போகவிட்டுப் போதுமின்” என்று, அனைவரையும் தமிழ் மறை அழைக்கிறது. (71)

-துன்றுகயல்

**72. கண்ணார் நெடுங்களத்தைக் கட்டவீழ்த்த மெய்த்தவர்கூழ்
தண்ணார் நெடுங்களமெய்த் தாரகமே!**

(ப-ரை.) துன்று கயல் கண்ணார் நெடும் களத்தை கட்டு அவிழ்த்த மெய்த்தவர் சூழ் -பொருந்திய கயல்மீன் போல் (பிறமும்) கண்களையுடைய

காரிகையர்களின் விரிவான (பொய்ம்மைக்) கள்ளத்தை அடியொடு விலக்கி, வாழும் மெய்ம்மையர் வலம் வருகின்ற; தண் ஆர் நெடுங்கள் மெய்த் தாரகமே-குளிர்ச்சி பொருந்திய திருநெடுங்கள் தலத்தின் மெய்ம்மைப் பிரணவ மேனியனே.

(வி-ரை.) கள்ளம் என்பது, களம்என இடை குறைந்தது. இஃது, உணரவும் தகுதியற்றார் ஒழுக்கம். பொய் ஒழுக்கம் மெய்த்தவர்முன் பொசுங்கிவிடும் ஆதலின், 'கட்டழித்து' என்றார். நெடுங்களத்தின் முன்னர், மாதர் நெடுங்கள்எம் நிலைகுலைந்து போம் என்பது கருத்து. மெய்யர்க்கு அருள், இங்கு மெய்த்தாரகமாக மேவியுளது மெய்ப்பொருள் எனும் நுட்பம், ஊன்றி உணரத் தகும். இஃது, எறும்பியூரில் இருந்து ஏழுமைல். (72)

-எண்ணார்

73. தருக்காட்டுப் பள்ளித் தகைகொண்டார் சூழும் திருக்காட்டுப் பள்ளியின்வாழ் தேவே!

(ப-ரை.) எண்ணார் தருக்கு ஆள் துப்பு அள்ளி-மதியாதவர்களுடைய மமதையை இலேசாக மாற்றி; தகை கொண்டார் சூழும்-வாழும் தகுதியுடையார் வலம் வருகின்ற; திருக்காட்டுப் பள்ளியின் வாழ் தேவே-திருக்காட்டுப் பள்ளியில் வாழும் தெய்வமே, (எ-று.)

(வி-ரை.) தருக்கு-(எமக்கு எதிராவார் இல்லை எனும்) செருக்கு. அதற்குக் காரணம், அவர்களது துப்பு. துப்பாவது-பண பலமும், தோள் பலமும், படைபலமுமாம். அள்ளுதல்-தருக்கு தம்மில் நேராதபடி, அதை அநாயாசமாக அப்புறப்படுத்தல். தகை-தகுதி பெற்ற நற்குண நல்லொழுக்கம்; மற்று, தவ சாதனையுமாம். புனித இத்தலத்தை வலம்வரும் புண்ணிய பலத்தால், வீணான செருக்கை விலக்க இயல்கிறது என்பது குறிப்பு. திவ் எனும் பகுதியிலிருந்து தேவ் எனும் பெயர் பிறந்தது; திவ்-ஜோதி. தக்கோரை ஜோதி தழுவும் என்பது உள்ளூரை. இத்தலம், தஞ்சாவூரிலிருந்து 16 மைலில் உள்ளது. உறையூர் மண்மாரியால் அழிய, அதன் மன்னர் துணைவியுடன் வந்து இங்கு அமைதியடைந்தனர் என்பது தல வரலாறு. (73)

-மருக்காட்டு

74. நீலம் பொழிற்குள் நிறைதடங்கட் கேர்காட்டும் ஆலம் பொழிற்சிவயோ கப்பயனே!

(ப-ரை.) மரு காட்டும் நீலம் பொழிற்குள்-(எங்கும்) மணத்தை எழுப்புகின்ற நீல மலர்ச் சோலைகளுள்; நிறை தடங்கட்கு ஏர் காட்டும் - நிறைந்துள பொய்கைகட்கு(ப் புனித) அழகைப் பொலிவிக்கும்; ஆலம்பொழில் தலத்தில் சிவயோகப் பயனாய்ச் சிறப்பவனே, (எ-று.)

(வி-ரை.) இயற்கை மணம்; இயற்கையான சோலைகள்; இயற்கையான பொய்கைகளின் கம்பீரத்தைத் தலம் காட்டுகின்றது. இங்கு யோகிகள் இயல்பாக இருக்கின்றனர். அவர்கள் பெறும் பயனாக அத்தர் அங்கு அமர்ந்துள்ளர் என்றபடி. இஃது, அட்ட வசுக்கள் வழிபட்ட அரும்பதி. தஞ்சையிலிருந்து ஐயாற்றிற்குச்

செல்லும் வழியில் திருக்கண்டியூர்; அதனிலிருந்து மேற்கே இரண்டு மைலில் திருப்பூந்துருந்தி; அங்கிருந்து ஒரு மைலில் உளது இத்தலம். (74)

-சீலநிறை

**75. வாந்துருத்தி கொண்டுள் எனலெழுப்பு வோர்புகழும்
பூந்துருத்தி மேவுசிவ புண்ணியமே!**

(ப-ரை.) சீலம் நிறைவு ஆம்-(நீடித்த) ஒழுக்கம் நிறைவாகி; துருத்தி கொண்டு உள் அனல் எழுப்புவோர் புகழும்-துருத்தி(யான உடலைக்) கொண்டு உள் இருக்கும் மூலக்கனலை மூள்விக்கும் (தூய) யோகிகள் துதிக்கின்றன; பூந்துருத்தி மேவு சிவ புண்ணியமே-திருப்பூந்துருத்திப் பதியில் எழுந்தருளிய (புனித) மங்கலப் புண்ணியமே, (எ-று.)

(வி-ரை.) சீலம்-அகத்தும் புறத்தும் அமைந்த ஒழுக்கம். இந்த ஒழுக்கம் இல்லதார், சாதனையின் பயன் இல்லாதார் ஆவர். தூய காற்றை உள்ளுக்கு இழுத்து வெளியில் விடும் துருத்தி, உடலை ஆகுபெயரால் உணர்த்தியது. “துருத்தி யெனும்படிக்கும்பித்து வாயுவை” என்பது அருணை முனிவர் அறிவிப்பு. மூலக்கனலை மூள்வித்து, மேல் எழுப்பி, சந்திர மண்டலத்தைச் சார்வித்து, உருகி வரும் அமுதை உண்பர் சாதகர். அகமுகமான இவர்கட்கு, சாதனைக்குத் துணையாக்கும் சால்புநிலம் இந்தத் தலம், “பூந்துருத்தி பூந்துருத்தி என்பீராகில், பொல்லாத புலால் துருத்தி போக்கலாமே” என்பது அப்பர் அறிவிப்பு. இது சப்த ஸ்தானங்களுள் ஒன்று. காசிபரும் இந்திரனும் பூசித்த பதி. ஆற்று நடுவில் இருக்கும் தலம் துருதி எனப்பெறும். துருத்தியை நட்டு, சிவலிங்கம் என ஏமாற்றிப், பூபதியான சோழரைப் பூசிக்கச் செய்த பதி இது என்பாருமுளர். தஞ்சாவூர்க்கு வடக்கில் இருக்கும் திருக்கண்டியூரில் இருந்து, மேற்கில் இரண்டு மைலில் உள்ளது இது (75)

-காந்தருவத்

**76. தண்டியூர் போற்றும் தகைகாசிக் கட்செய்து
கண்டியூர் வாழும் களைகண்ணே!**

(ப-ரை.) காந்த அருவத் தண்டி-அருவ ஒளி மயமான தண்டத்தை யுடைய பைரவர்க்கு; ஊர் போற்றும் தகை காசிக்கண் செய்து -ஊர்க் காவல் செய்யும் உத்தியோகத்தை (அரிய) காசித் தலத்தில் அருளி; கண்டியூர் வாழும் களைகண்ணே-திருக் கண்டியூர்த் தலத்தில் வாழ்ந்தருளும் இரட்சகனே.

(வி-ரை.) அருவம் ஆன வயிவர், ஒளிமய உருவினர்; எப்போதும் தண்டு ஏந்துபவர்; வேதஞாளி ஊர்தியர்; சிவசமய காவலர்; அணுபட்சப் பிரமருள் ஒருவர், அளவிலாது அகங்கரித்தார். அது கண்ட தூய பயிரவர், அவரது ஒரு தலையைத் துண்டித்தார்; அதுகண்ட அத்தர், வயிரவா! இப்போதே புறப்படு! என்றும் காசியில் இரு! அங்கிருந்து, அகில உலகையும் காத்தல் செய்! என்று அருளொடு ஏவினர்.

தண்டி-தண்டேந்தியர். இங்கு அவ்வரலாறு எண்ணப் பெற்றது. தண்டிப்பவர் எனும் பொருளும் தரும் பெயர்ச் சொல் இது. கண்டித்துத் திருத்தும்ஊர்

கண்டியூர். இப்பதி, அட்ட வீரட்டத்துள் ஒன்று; சப்தத் தானங்களுள் ஒன்று; அகலிகை புதல்வர் சதாநந்தர் பூசித்த இடம். களைகளாகிய குற்றங்களைக் களைந்து காக்கும் பரம்பொருளை, 'களைகண்' என்றார். இத்தலம், தஞ்சாவூரிலிருந்து வடக்கில் 6 மைல். (76)

-கொண்டியல்பின்

77. வேற்றுத் துறையுள் விரவாதவர் புகழும் சோற்றுத் துறையுள் சுகவனமே!

(ப-ரை.) கொண்டு இயல்பின் - இயற்கை நல்லொழுக்கம் எய்தி; வேற்றுத்துறையுள் விரவாதவர் புகழும்-(செயற்கையான) வேறுபட்ட கொள்கையுள் கலக்காதவர்கள்(கருதித்) துதிக்கும்; சோற்றுத் துறையுள் சுகவனமே-திருச்சோற்றுத் துறையுள் வீற்றிருக்கும் ஆநந்த வளம் ஆனவனே. (எ-று.)

(வி-ரை.) இயற்கை நெறி -சன்மார்க்கம்; செயற்கை நெறி-அகம், அகப்புறம், புறம், புறப்புறம் எனும் சமயக் கொள்கைகள். புழுங்கும் செயற்கையைப் புறம் தள்ளி, இயற்கையைத் தழுவும் இயல்பினரை, முதல் வரியில் இயம்பினார். அவர்கள் போற்றும் புகழினது திருச் சோற்றுத் துறை. அங்குள இறைவர் சுகவளமானவர். வேற்றுத் துறையில் வேதனை; சோற்றுத் துறையுள் சுகம் என்பது குறிப்பு. அருளாளன் என்று ஒரு அன்பன், அளவிறந்த பசியால் அதிகம் அயர்ந்த அமயத்தில், அவனுக்கு எடுக்கக் குறையாத சோறாளித்தான்; சுகமளித்தான் எம்பெருமான். ஊர்க்கு தெற்கே, சோறுடையான் வாய்க்கால் எனும் நிலப்பரப்பு, இன்றும் அங்கு இருக்கிறது.

இது, திருக்கண்டியூரில் இருந்து, தென்கிழக்கில் 1 1/2 மைலில் உள்ள தலம்.

-ஆற்றலிலாத்

78. தீதிக் குடியென்று செப்பப் படார்மருவும் வேதிக் குடியின்ப வெள்ளமே!

(ப-ரை.) ஆற்றல் இலா தீது இக்குடி என்று செப்பப் படார் மருவும்-அடக்கி ஆள முடியாத தீமையது இக்குடும்பம் என்று, (எவராலும்) இயம்பப் படாத (நற்குடிகள்) வாழும்; வேதிக்குடி இன்ப வெள்ளமே-திருவேதிக்குடிப் பதியிற் பெருகியிருக்கும் பேரின்பமே, (எ-று.)

(வி-ரை.) கர்ம வாசனைக்குத் தக்கபடி பிறப்பமையும்; கருவாசனைக்கு உரியபடி அறிவமையும்; கால வாசனைக்கு ஏற்றபடி செயல்கள் எழும். இவைகளால் யாது யாதோ விளையும்; அநியாயத் தீமைகளை, அடக்கி ஆள முடிவது இல்லை. இத்துணையும் ஆழ்பிறப்பின் தாழ்வுகள். அங்ஙனம் ஆகாமல், பெருகிய சிவபுண்ணியப் பிறப்பெய்தி, உள்ளொழுக்கப் பெற்றோரிடத்தில் உதித்து, கால மாற்றத்தில் கலவாமல், சிவதர்மமே செய்யும் மேலவர் வாழ்வது வேதிக் குடி. இவர்கள் இருக்கும் இப்பதியில் இன்ப வெள்ளமாக இறைவன் இருக்கின்றான். இத்தலம், சப்தத் தானங்களுள் ஒன்று; மறைநான்கும் வழிபட்ட தலம். இங்குக்

கணபதிக்கு வேதவிநாயகர் என்று பெயருளது. “முன்பின் முதல்வன் நம்மேலை வினை கழித்தான்” என்பது, இத்தலத் தமிழ்மறை இது, திருச்சோற்றுத் துறையூரி லிருந்து, தென்மேற்கில் ஒரு மைலில் உள்ள தலம். (78)

-கோதியலும்

79. வன்குடித் திட்டை மருவார் மருவுதிருத் தென்குடித் திட்டைச் சிவபதமே!

(ப-ரை.) கோது இயலும் வன்குடித் திட்டை மருவார் மருவும்- குற்றங்களையே இயல்பாகக் கொள்ளும் வன்கண்மைக் குடும்பமும், (ஆன்றோரது) நிந்தனையும் கலவாத நல்லோர் சேரும்; திருத் தென்குடித் திட்டை--, சிவபதமே- சிவபதவிகளின் சொருபமே, (எ-று.)

(வி-ரை.) கோது -சாரமற்ற சால்பு. இயலும் என்பதால், அஃது அவர்கட்கு இயற்கை என்றபடி. வன்கண்மைக் குடியும் வையகத்தில் உண்டு; சிறு திட்டிகள் பல சேர்ந்து ஒரு பெரும்திடர் ஆகும்; அதுபோல் வளரும் நிந்தனையில் வாழ்பவரும் உளர்; அவைகள், வழிவழி இனமாகி வளர்ந்தன. அட பாவமே!

இவர்கட்கு மாறாக, நற்குடி நடையினர்; புகழ்ச்சிக்கு உரிய புண்ணியர் பலருளர். அவர்கள் வாழ்பதி தென்குடித்திட்டை. அதற்கு ஏற்ப அங்கு எழுந்தருளிய இறைவரும், சிவபதம் எனச் சிறப்பிக்க உரியவர். மருவார் மருவும் என்பது முரண்தொடை. ஆதிசேடனும் காமதேனுவும் ஆராதித்த பதி இது. எறும்புகள்,” முட்டை கொண்டு மேலே, திட்டை ஏறினாலே, சட்டமாக மழையும், திட்டமாகப் பொழியும்” என்பது இத்தலத்திற்குரிய பிள்ளைப்பாட்டு. இது, தஞ்சாவூர்க்கு வடகிழக்கில் 6 மைல் தூரத்தில் உள்ள தலம். (79)

-நன்குடைய

80. உள்ளமங்கை மார்மேல் உறுத்தா தவர்புகழும் புள்ளமங்கை வாழ்பரம போகமே!

(ப-ரை.) நன்கு உடைய உள்ளம் மங்கைமார் மேல் உறுத்தாதவர் புகழும்- நன்மை உடைமையான உள்ளத்தை மங்கையர்பால் பதிக்காத பாக்கிய சாலிகள் பாராட்டும்; புள்ளமங்கை வாழ்பரம போகமே-திருப்புள்ள மங்கையில் வாழ்கின்ற புனித சிவ போகமே, (எ-று.)

(வி-ரை.) உள்ளம், உயிரின் உடைமை. அந்த உடைமையை அரிவையர்பால் ஆக்குவது ஆரம்பம். அத்தெரிவையர்பால் சென்ற அவ்வுடைமை, மீளத் திரும்புவது இல்லை. அதன்பின் ஆன்மாவின் ஆக்கம் ஊக்கம் யாவும் அழிந்து விடும். அங்ஙனம் ஆகாமல், அவ்வுள்ளத்தை அமலன்பால் ஆக்குனர்க்கு, பரசிவ போகம் பலிக்கும். இதனால், விளங்கிழையரை வள்ளலார் வெறுக்கிறார் என்று அவசரப்பட்டுத் தீர்மானிப்பது ஆகாது. அகத்தை முழுதும் ஆக்கை உறவிற்கு அர்ப்பணித்து, அழிகின்ற ஆண்மைக்கு ஒரு அறிவிப்பு இது, தேக போகத்தில் எரிந்து கரிந்து இடியும் உடலம். சிவபோகம் சித்திக்க வந்தவுடல் இந்த உடல். அதற்கு வழி, உள்ளத்தைச் சிவத்தின்பால் ஒப்படைப்பது தான். இதன் பயனாகப், பரமபோகம்

பலிக்கும் என்பது குறிப்பு. “வாமமேகலை மங்கையரால் வரும்-காமம் இல்லையெனில் கடுங்கேடெனும், நாமம் இல்லை நரகமும் இல்லையே” என்பது கம்பர் காவியம்; உள்ள மங்கையை மறந்து புள்ள மங்கையில் புந்தி செலுத்தினால், புனித சிவயோகம் பொங்கி வரும் என்றபடி. இது, பசுபதி கோயில் ரயில் நிலையத்திலிருந்து வட மேற்கில் 1 1/2 மைலில் உள்ள தலம். (80)

-கள்ளமிலஞ்

81. சக்கரப் பள்ளிதனில் தாம்பயின்ற மைந்தர்கள்கூழ் சக்கரப் பள்ளிதனில் தண்ணளியே!

(ப-ரை.) கள்ளம் இல் அஞ்ச அக்கரப் பள்ளி தனில்-கள்ளத் தனம் கலவாத ஐந்தெழுத்தை அறிவிக்கும் பள்ளியில்; தாம் பயின்ற மைந்தர்கள் சூழ்-தாம் பயின்று தேறிய (ஞான) மாணவர்கள் வலம் வருகின்ற; சக்கரப் பள்ளிதனில்--, தண் அளியே-(உயர்ந்து) குளிர்ந்த அருள் உருவே, ()

(வி-ரை.) “வஞ்சகமற்று அடி வாழ்ந்த வந்த கூற்று, அஞ்ச உதைப்பன அஞ்செழுத்துமே” என்பது தமிழ்மறை பஞ்சாக்கரத்திற் பயின்று அறிய வேண்டிய செய்திகள் பலவுள ஆதலின், அதனைப் ‘பள்ளி’ என்று அறிவித்தார். மைந்து-வலிமை; அதையுடையவர்கள் மைந்தர்கள். சாதகச் சால்பினரை, இப்பெயர் கொண்டு எண்ண வைத்த திறமிது. அக்கரம்-அட்சரம் என்பதன் திரிபு. அக்கரப் பள்ளிப் பயிற்சியர்க்கு, சக்கரப்பற்றின் சார்புளது. அங்குள பரமன், தண்ணளி மயமான தற்பரன். ஐந்தக்கரங்களை உருவேற்ற ஏற்ற, சித்தகனல் உடலில் சிலிர்த்தெழும்; அதைத் தணிக்கும் தண்ணளி மயமானவன் நம் தற்பரன் என்றபடி. இது, திருமால் வழிபட்டுச் சக்கரம் பெற்றதலம். (81)

-மிக்க

82. அருகாவூர் சூழ்ந்தே அழகுபெற வோங்கும் கருகாவூர் இன்பக் கதியே!

(ப-ரை.) மிக்க அருகா ஊர் சூழ்ந்தே அழகு பெற ஓங்கும்-மிகமிக அண்மையில் சுற்றிலும் ஊர் பல சூழ்ந்து, (உத்தம) அழகு தோன்ற உயரும்; கருகாவூர் இன்பக் கதியே-திருக்கருகாவூர்த் தலத்தின் இன்ப முத்தியாக இருப்பவனே, (எ-று.)

(வி-ரை.) திக்கற்ற ஒரு பக்தைக்கு மருத்துவம் செய்து, கருவைக் காத்த காரணத்தால், இப்பதி கரு கா-ஊர் எனப் பெற்றது; இறைவி கர்ப்ப ரட்சகி என்று ஆயினள். கருகாவூர் நடு இருப்ப, சுற்றிலும் வளமான ஊர்கள் சூழ்ந்திருப்பதும், இத்தலத்திற்கு ஒரு சிறப்பு. அவைகள் அருகாவூர்; இது கருகாவூர். (அருகா-அழியாத எனும் பொருட்டு; இப்படியும் பொருளிருக்க இடமுண்டு.) கருகாவூர்ப் பரமர், இன்பக் கதியருவர்.கருவாம் பிறவியில் கலங்காதபடி, காக்கும் ஊர் கரு கா வூர் எனலும் ஒருவகை. இது ஐயம்பேட்டை ரயில் நிலையத்திலிருந்து, தென்கிழக்கில் 4 மைல் தூரத்தில் இருக்கிறது. (82)

-முருகார்ந்த

**83. சோலைத் துறையிற் சுகஞ்சிவநூல் வாசிக்கும்
பாலைத் துறையிற் பரிமளமே!**

(ப-ரை.) முருகு ஆர்ந்த சோலை துறையில் சுகம் சிவநூல் வாசிக்கும்-மணம் நிறைந்த (மலர்களை யுடைய) சோலைகளில், கிளிகள் (பயன் தரும்) சிவாகமங்களைப் பாராயணம் செய்யும்; பாலைத் துறையின் பரிமளமே-திருப்பாலைத் துறையின் மணக்கும் தெய்வ மயமே, (எ-று.)

(வி-ரை.) முருகு-அழகு; தேன் எனினுமாம். சோலைகளில், நீர்த்துறைகளில் எனக் கொள்வதும் ஒருவகை. சுகம்-கிளி; வடசொல். நூல்-ஆகமம்; இது நேர்மை வழிபாடுகளை நினைவூட்டும் பெரு நூல். பண்ணவர்கள் ஆகமங்களைப் பயில்கின்றனர். கேட்டுப் பயின்ற கிளிகள். உவகையுடன் அவைகளைச் சதா ஓதுகின்றன. சோலைத் துறையில் சுகம்; வாயில் ஆகம வாசிப்பு; பாலைத் துறையில் பரிமளம். இது தாருவன முனிவர்கள் அனுப்பிய புலியின் தோலை, உரித்து இறைவன் தரித்த தலம். கும்பகோணத்திற்குத் தெற்கில் பாபநாசம் ரயில் நிலையம்; அங்கிருந்து வடகிழக்கில் ஒரு மைலில் இப்பதி இருக்கிறது. (83)

-சீலத்தர்

**84. சொல்லூர் அடியப்பர் தூயமுடி மேல்வைத்த
நல்லூர் அமர்ந்தநடு நாயகமே!**

(ப-ரை.) சீலத்தர் சொல் ஊர் -(ஞான) ஒழுக்கமுள நல்லோர் (சொல்லும் பாமாலையின்) சொற்கள் ஊர்கின்ற திருவடிகளை; அப்பர் தூய முடிமேல் வைத்த-ஆளுடைய அரசுகளின் திருமுடிமேல் சூட்டிய; நல்லூர் அமர்ந்த நடு நாயகமே-திருநல்லூரின் எழுந்தருளிய நடுநிலைமை யுடைய நாயகமே, (எ-று.)

(வி-ரை.) சீலத்தர்-புலமை ஒழுக்கம் பொதிந்தவர். அவர்கட்கு ஆக்க சக்தி அதிகம். மற்றவர் உரைகள் மறைந்துவிடும். சொல்-சொற்களால் ஆகிய பாமாலையைக் குறித்தது. பாவலர், இறைவன் திருவடிகளைப் பாடியுள்ளார். அவர்களது பாமணம், பரமன் திருவடிகளில் படர்தல் இயற்கை. திருமிகு நலமுறும் அத் திருவடிகளை, அப்பர் முடிமேல் அப்பர் அருளினார். இது இந்தத் தல நிகழ்ச்சி. “நனந்தலைய திருவடியென் தலைமேல் வைத்தார், நல்லூர் எம் பெருமானார் நல்லவாரே” என்பது அப்பர் அருள்மொழி. காலன் காலிற்குத் தப்ப, காலகாலன் திருவடி முத்திரையை ஆவலிப்பது அடியவர் மனநிலை. இது, அமர்ந்தி நாயனாகி முத்தியடைந்த பதி. இங்குள் இலிங்கம் ஐந்து நிறம்; வண்டு உருவில் பிருங்கி ஊடுருவி வழிபட்டதனால், துளைகள் பல இலிங்கத்தில் தோன்றுகின்றன. இங்குள் தீர்த்தம் சப்த சாகரம் எனப் பெறும். இது கும்பகோணத்தை அடுத்த சுந்தரப்பெருமான் கோயில் ரயில் நிலையத்திலிருந்து, தெற்கில் இரண்டு மைலி உள்ள தலம். (84)

-மல்லார்ந்த

**85. மாவூர் இரவியின்பொன் வையமள வுஞ்சிகரி
ஆவூரில் உற்றளங்கள் ஆண்தகையே!**

(ப-ரை.) மல் ஆர்ந்த மா ஊர்-சிறப்பு மிகுந்த (ஏழு) குதிரைகள் (பூட்டிச்) செல்லும்; இரவியின் பொன் வையம் அளவும்-சூரியனது பொன் தேர் வரை அளவும் சிகரங்களை யுடைய; ஆவூரில் உற்ற எங்கள் ஆண் தகையே-திருஆவூரில் எழுந்தருளிய ஆண்மையும் தகுதியுமுடைய எங்கள் ஆண்டவனே, (எ-று.)

(வி-ரை.) மல்-வளம். ஆர்தல்-நிறைதல். மா-குதிரை. இரவி-பரிதி. வையம்-தேர். சிகரி-கோபுரம். பசுக்கள் வழிபட்ட பதி இது. ஊர் பெயர் ஆவூர், (ஆ-பசு) இங்குள இறைவர் பசுபதீச்சுரர். ஆ! என்ன அருமையான பொருத்தம் இது! (85)

-ஓவாது

86. சித்திமுற்ற யோகம் செழும்பொழிலிற் பூவைசெயும் சத்திமுற்றம் மேவும் சதாசிவமே!

(ப-ரை.) சித்தி முற்ற-(எண்வகைச்) சித்திகளும் கைவர; பூவை-நாகணவாய்ப் பறவைகள்; செழும் பொழிலில்-செழிப்பான (பூஞ்) சோலைகளில்; ஓவாது யோகம் செயும்-இடையறாமல் யோக சாதனையில் இருக்கின்ற; சத்தி முற்றம் மேவும் சதாசிவமே-திருச்சத்தி முற்றத்தில் இருக்கும் அருவுருவமே, (எ-று.)

(வி-ரை.) ஓவதல்-தடைப்படல்; இதன் எதிர்மறை ஓவாமை; இது, எத்தடையும் இல்லாமல் எனும் பொருளது. சித்தி-சித் எனும் ஞானமயமானார் பெறும்பேறு; இது, எட்டு வகையாக எண்ணப் பெறும்.

1. அணிமா-அணுப்போல் கண்கட்குத் தெரியாமல் உருக்கொள்ளல்.
2. மகிமா-எதனிலும் அகத்தும் புறத்தும் கலந்து இருத்தல்.
3. இலகிமா-எளிதாக மலையையும் எடுத்தல்.
4. கரிமா-தான் அணு ஆகி, தன்னை எவரும் எடுக்க முடியாதபடி கனத்தல்.
5. பிராத்தி-மேலுலகு கீழுலகு எங்கும் எளிதாகச் செல்லல்.
6. பிராகாமியம் கூடு விட்டுக் கூடு பாய்தல்.
7. ஈசத்துவம்-படைத்தல் முதலிய முத்தொழில் புரிதல்.
8. வசித்துவம்-எழுவகைப் பிறவிகளையும் தன்வயம் ஆக்கல்.

நாகணவாய்ப் பறவையும் நல்லறிவு பெற்று, சித்திகளை விரும்பிச் சிவயோகத்தில் இருக்குமெனில், உயர்திணையரைக் குறித்து ஓத வேண்டா; அத்துணைச் சிறப்பினது சத்தி முற்றம்; அங்கு இறைவர் சதாசிவர் என்பது, அற்புதமான செய்தி. இது, பராசத்தியைத் தழுவிப் பரமர் முத்தம் அளித்த பதி என்பர். கும்பகோணத்தில் இருந்து தென்மேற்கில் ஏழு மைலில் உள்ளது இத்தலம்.(86)

-பத்தியுற்றோர்

87. முட்டிச் சுரத்தின் முயலா வகையருளும் பட்டிச் சுரத்தெம் பராபரமே!

(பு-ரை.) பத்தி உற்றோர்-அன்புடைய உணர்வினர்; முள் தீச் சுரத்தின் முயலாவகை அருளும்-முள்களையும் தீச்சுவாலையையும் உடைய பாலைவன வழியே (நரகிற்) படராதபடி பரம திருவருளைப் பாலிக்கும்; பட்டிச்சுரத்து எம் பாவனமே-திருப்பட்டிச்சுரத்தில் உள்ள தெய்வமே, (எ-று.)

(வி-ரை.) 62 ஆம் கண்ணியில் பரம்பரமே என்றார்; இங்குப் பராபரமே என்கிறார்; முன்னையது, யாமே பரம் என்பவர்க்குத் தாமே பரமான தானு என்றும், இங்கு பரம் அபரம் ஆன பராபரம் என்றும் குறிப்பாயுணர்வது கூர்மை நிலை. (பரம்-மெய்ஞ்ஞானம்; அபரம்-கலை ஞானம்; அதன் சொரூபம் ஆனது பராபரம்.) காமதேனுவிற்கு நான்கு பெண்கள்; பாவையர் நால்வருள் ஒருத்தி பெயர் பட்டி. பட்டி பூசித்தபதி பட்டிச்சுரம். ஆளுடைய பிள்ளையார்க்கு வெயில் வெப்பம் தோன்றாதிருக்க, முத்துப் பந்தர் உதவிய பதி இது; இவ்வூரின் வடக்கு வீதியில் திருச்சத்தி முற்றம் உளது. அன்பர்க்கு இகத்தில் அருள் நிழல் அளிப்பவன், அந்திம காலத்து முத்திநிழல் காட்டுவன் என்பது, உள்ளூரை. “வேடநிலை கொண்டவரை வீடுநெறி காட்டிவினை வீடுமலரே” என்பது, இத் தலத் தேவாரம். இது, கும்பகோணத்தி லிருந்து தென் மேற்கில் 4 மைல். (87)

-துட்டமயல்

88. தீங்குவிழை யார்தமைவான் சென்றமரச் செய்விக்க ஓங்குபழை யாறையிலென் உள்ளுவப்பே!

(பு-ரை.) துட்ட மயல் தீங்கு விழையார் தமை-வெகுளித்தனமான (காம) மயக்கத் தீமையை விரும்பாதவர்களை; வான் சென்று அமரச் செய்விக்க-விண்ணிற் சென்று தங்கி (இன்புறுமாறு சூழ்நிலைகளை) விளைவிக்க; ஓங்கு பழையாறையில்-, என் உள் உவப்பே-என் உள்ளத்தின் உவகையாக உறைபவனே, (எ-று.)

(வி-ரை.) இச்சைக்குப் பலி ஆகாதவரை, விண்ணில் உயர்த்தும் இத்தலம். இங்கிருப்பவர், உவகை மயமாய் உளத்தில் உறைபவர்; அருமையான செய்தியிது. காம தேனுவின் மகளிர் நால்வருள், விமலி என்பவள் வீடுபேறு எய்திய இடம் இது. உள் உவப்பு-மெய்; இது அக இன்பம்; (புற இன்பம் பொய் என்பது குறிப்பு.) இதன் பெயர், பழையாறை வடதளி என்று இன்று வழங்குகிறது. “பழையாறை வடதளிச், சோதியத் தொழுவார் துயர் தீருமே” என்பது இத்தலத் தேவாரம். பட்டிச்சுரத்தில் இருந்து கிழக்கே கால் மைலில் வடதளி; அங்கிருந்து அரைமைலில் பழையாறை. இரண்டையும் சேர்த்து இயம்புவது வழக்காறு. சந்திரன் பூசித்தபதி; அமர்ந்தி நாயனார் வாழ்ந்தவூர் இது. (88)

-பாங்குபெற

**89. ஆர்ந்த வடஇலையான் அன்னத்தான் போற்றிநிதம்
சார்ந்த வடதளிவாழ் தற்பரமே!**

(ப-ரை.) ஆர்ந்த வட இலையான் -கம்பீரமான ஆலிலைமேல் கண்வளரும் திருமாலும்; அன்னத்தான் - அன்ன ஊர்தியான நான்முகனும்; பாங்கு பெற போற்றி-பதவி உயர்வுபெறப் பாராட்டி; நிதம் சார்ந்த வடதளி வாழ் தற்பரமே-நாள்தோறும் (வழிபட) வந்த திரு வடதளியில் வாழும் சுயம்பு சொரூபமே, (எ-று.)

(வி-ரை.) வடதளி குறித்து, 88ஆம் கண்ணி உரையில் செய்தியுளது; அதை அங்கு அறிக. வட இலை-ஆலின் இலை. “ஆலிலைமேல் ஒரு பாலகனாய்” என்பது ஆழ்வார் பாசுரம். தற்பரம்-தானே ஆன தனிமுதல். (89)

-சேர்ந்த

**90. மலஞ்சுழி கின்ற மனத்தர்க் கரிதாம்
வலஞ்சுழி வாழ்பொன் மலையே!**

(ப-ரை.) சேர்ந்த மலஞ்சுழிகின்ற மனத்தர்க்கு அரிதாம்-(மென்மேலும்) அழுக்குச் சுழிக்கின்ற உளத்தர்க்கு அகப்படாத; வலஞ்சுழி வாழ் பொன் மலையே-(புனித) திருவலஞ்சுழிப் பதியில் வாழும் பொன்மலையே, (எ-று.)

(வி-ரை.) மலஞ்சுழிக்கின்ற மனத்தர்க்கு, வலஞ்சுழி வாழ்வளிப்பதில்லை; மேலும் மேரு மலைபோல் உயர்ந்த பெருமான், பொல்லா மனத்தர்க்குப் புலனாவது இல்லை. இவைகளை எண்ணும் போதே இதயம் அதிர்கிறதே! மாபெரும் ஆணவ கன்ம மாயைகளையும், காமம், குரோதம் முதலிய களங்கங்களையும், மலம் எனும் ஒரு சொல்லால் உணர்த்திய அருமை மறக்க முடிவது இல்லை. இவைகள், கொழித்துச் சுழித்து மனக்கண்ணைக் குருடாக்குவன. அந்த அழுக்கை, வலஞ்சுழித்து விலக்குவது வலஞ்சுழி. அழுக்கு முழுவதும் அழிந்து ஒழிந்தால், பொன்மலை என்பது புரிதலும்.

ஒரு சமயம், புனித காவிரி பிலத்துள் புக்கது; ஏரண்ட முனிவர், அதை மேலெழுப்ப எண்ணினார். பாதாளம் செல்லும் பிலத்திற்குத், தம்மைப் பலியாக்கினார். அது கண்டு அஞ்சிய காவிரி, எழுந்து நிலமேல் ஏறி, வலஞ்சுழித்து நடந்தது; இச்செயல் நிகழ்ந்த இடம் இது. வலஞ்சுழித்த இடம் திருவலஞ்சுழி. வெள்ளை விநாயகர் இங்குளர். இங்குப் பிரமோற்சவம் இவர்க்குத்தான் நிகழ்கிறது. இது, கும்பகோணத்திலிருந்து மேற்கே 4 மைலில் உளது; ஸ்வாமி மலை ரயில் நிலயத்திலிருந்தும் சுலபமாகச் செல்லலாம். (90)

நிலஞ்சுழியா

**91. தோணத்தில் வந்தோன் உடன்றுதித்து வாழ்கும்ப
கோணத்தில் தெய்வக் குலக்கொழுந்தே!**

(ப-ரை.) நிலம் சுழியாது ஓணத்தில் வந்தோன் உடன் துதித்து வாழ்-பூவுலகம் அழிந்து போகாதபடி, திருவோண நாளில் திருவவதரித்த திருமால்.

வாழ்த்தி உடனே வணங்குகின்ற; கும்பகோணத்தில் தெய்வக் குலக்கொழுந்தே -
கும்பகோணத்தில் எழுந்தருளிய இமையவர் குலத்தின் இளங்கொழுந்தே,
(எ-று.)

(வி-ரை.) பன்னிரண்டு ஆண்டுகட்கு ஒருமுறை, மாசி மகத்தின் போது,
வாழ்விக்கும் கங்கை இங்கு வருகின்றாள். அதனால் மாமக தீர்த்தம், இங்கு
மகிமையது என்பர். திருமால் காத்தல் தொழிலினர்; அது கருதியே
திருவோணத்தில் அவதரிக்கிறார். இறைவர் கும்பம் போன்ற திருமேனியர். தூய
தன் தொழிற்குத் துணைசெய் என்று, வாழ்த்தித் திருமால் அவரை வணங்குகிறார்;
வாழ்த்தும் அதனால் வாழ்கிறார் என்று கூறும் குறிப்பு கோடி பெறும். எண்ணெயும்
திரியும் இருக்கும்வரை தீபம்; அதுபோல், புண்ணியத்தளவு புங்கவர் வாழ்வு.
அங்ஙனம் இன்றி, என்றும் கொழுந்தாய் இறைவர் உளர் என்றபடி. இதற்கு ரயில்
நிலயம் உளது. (91)

-மாணுற்றோர்

92. காழ்க்கோட்டம் நீங்கக் கருதும் குடமூக்கில் கீழ்க்கோட்டம் மேவுமன்பர் கேண்மையே!

(ப-ரை.) மாண் உற்றோர் காழ் கோட்டம் நீங்க கருதும்-முன்னேறிய
சிறப்புடைய முனிவர்கள், (தம்) மனக்கோணல் மாயத் தியானிக்கும்; குடமூக்கில்
கீழ்க்கோட்டம் மேவும் அன்பர் கேண்மையே-திருக்குடந்தைக் கீழ்க்கோட்டத்தில்
இருக்கும் (நலஞ்சிறந்த) அன்பர்களது நட்பாளா, ()

(வி-ரை.) மாணுறல்-சாதனா சம்பந்தத்தால் உயர்தல். காழ்க்கோட்டம்-
வயிரம் ஏறிய கோணல் மனக்கொள்கை. குடமூக்கு-குடத்தின் வாய்போல் உள்ள
தலப்பகுதி. தலத்தின் கிழக்கில் உள்ள கோயில் ஆதலின், 'கீழ்க்கோட்டம்'
என்றார். சித்திரை 11, 12, 13 தேதிகளில், இங்கு இறை திருமேனியில் காலைக்
கதிரவன் கிரணம் படும் அருமை மறக்க முடிவது இல்லை. மனனம் செய்யின்
மனக்கோணல் தீரும் என்று, எண்ணி மகிழும் கண்ணி இது.

-வாழ்கோட்டத்

93. தேரோணமட்டும் திகழ்குடந்தை மட்டுமின்றி காரோண மட்டும் கமழ்மலரே!

(ப-ரை.) வாழ் கோட்டத்தேர்-திருக்கோயிலில் வாழ்கின்ற திருத்தேரானது;
ஓணமட்டும்-திருவோணம் வரைக்கும்; திருக்குடந்தை மட்டும் அன்றி -அழகிய
கும்பகோண அளவு அல்லாமல்; காரோணம் மட்டும் கமழ் மலரே-(திருக்குடந்தைக்)
காரோணம்வரை மணம்கமழ் மலர்போன்றவனே, ()

(வி-ரை.) இது, கும்பகோணத்தில் உள்ள காசி விசுவநாதர் ஆலயம். நதிகள்
ஒன்பது, நவ கன்னிகைகள் வடிவில் வந்து வழிபட்ட தலம் இது. இங்குத் திருவிழா,
திருவோணத்தோடு நிறைவுறும்; ஆயினும் இறைவர் அருள் மணம், காரோணம்வரை
எங்கும்பரவி இன்புறுத்தும் என்றபடி. (93)

-சீரோங்கும்

94. யோகீச் சுரர்நின் றுவந்து வணங்குதிரு நாகீச் சரமோங்கு நங்கனிவே!

(ப-ரை.) சீர் ஓங்கும் யோகீச்சுரர் நின்று உவந்து வணங்கும்-(மெய்ச்) சிறப்பு மேலுயரும் முதன்மை யோகிகள் மகிழ்ந்து இருந்து வழிபடுகின்ற; திருநாகீச்சுரம் ஓங்கும் நம் கனிவே-திருநாகேச்சுரத்தில் கம்பீரமாகிக் கனிவாய்க் கருத்தில் உறைபவனே, (எ-று.)

(வி-ரை.) குண்டலினிப் பாம்பு ஒத்துழைக்க, முன் வந்து யோகிகள் முயலும் இடம் இது. “ஐந்தலை அரவின் பணி கொண்டருள், மைந்தர் போன்மணி நாகேச் சுரவரே” என்பது இத்தலத் தேவாரம். சேக்கிழார் அளவிறந்த அன்பு கொண்டதலம் இது, கும்பகோணத்திற்குக் கிழக்கே 4 மைல்.

-ஓகையளம்

95. தேக்கும் வரகுணனாம் தென்னவன்கண் சூழ்பழியைப் போக்கும் இடைமருதிற் பூரணமே!

(ப-ரை.) ஓகை உளம் தேக்கும் வரகுணன் ஆம் தென்னவன்கண் சூழ்பழியைப் போக்கும்-உவகையை மனத்தில் பெருக்கி யிருந்த வரகுணன் ஆகிய பாண்டியன் இடதை முற்றுகை யிட்ட (தீராப்) பிரமத்தியைத் தீர்த்தருளிய; இடைமருதில் பூரணமே-நிறைவாய்த் திருவிடை மருதூரில் நிலைத்தவனே, (எ-று.)

(வி-ரை.) அட்ட மூர்த்தம் ஆயினானை, உணர்ந்து நெகிழ்ந்து உவகையன் ஆதலின், ‘ஓகை-தேக்கும்’ என்றார். இங்குப் பூசத்தில் நீராடல் புண்ணியம்; தழுவிய மவுனத்தளாய்த் தவம் செய்த அம்பிகை, இங்கு மூகாம்பிகை எனும் பெயருடன் இருக்கின்றார். (இது மத்யார் ஜுனம்; வடக்கே மல்லிகார்ஜுனம், ஸ்ரீசைலம். தெற்கே திருப்புடார் ஜுனம் திருநெல்வேலி மாவட்டத்து அம்பா சமுத்திரத்தி லிருந்து மூன்று மைலி உளது.) இது திருவிடை மருதூர் ரயில் நிலையத்தின் அண்மையிலுலது.

-நீக்கமிலா

96. நன்குரங் காணும் நடையோர் அடைகின்ற தென்குரங் காடுதுறைச் செம்மலே!

(ப-ரை.) நீக்கம் இலா நன்கு உரம் காணும் நடையோர் அடைகின்ற- (என்றும்) நீங்குதல் இல்லாத, நலம் சிறந்த (ஞான) வன்மை தோன்றும் ஒழுக்கம் உடைய உத்தமர்கள் அடைக்கலம் ஆகின்ற; தென்குரங்காடு துறை செம்மலே- திருத்தென் குரங்காடு துறையில் எழுந்தருளிய செம்மைத் திருவினனே, (எ-று.)

(வி-ரை.) உரம்-ஞான பலம். நடை-ஒழுக்கம். செம்மல்-ஆண்பால் சிறப்புப் பெயர். உரம் காணும் நடையர் அடைபதி என்று தலச்சிறப்புள், செம்மல் என்று மூர்த்தி மகிமையும் குறித்தபடி. இங்கு இறைவர் பெயர் ஆபத்சகாயர்.

**“ஒளியனை நினைந்தேனுக்கு என் உள்ளமும்,
தெளிவினைத் தெளியத் தெளிந் திட்டதே”**

என்பது, இத்தலத் தேவாரம். அநுமானும் சுக்கிரீவனும் ஆராதித்த இப்பதி,
திருவிடை மருதூரில் இருந்து 2 1/2 மைல். (96)

-புன்குரம்பை

**97. ஏலக் குடிபுகுந்த எம்மனோர்க் குண்மைதரு
நீலக் குடியிலங்கு நிட்களமே!**

(ப-ரை.) புன்குரம்பை ஏலக் குடிபுகுந்த எம்மனோர்க்கு-அற்பக் குடிலான
ஆக்கையில் குடியேறிய எம்போல்பவர்கட்கு; உண்மை தரு நீலக்குடி இலங்கு
நிட்களமே-உள்ளதாம் தன்மையை உபதேசிக்கும் திருநீலக்குடி எனும் தலத்தில்
நிகழும் சொரூப முதலே, (எ-று.)

(வி-ரை.) நீலவிடம், கண்டத்தில் குடிபுகுந்த நின்மலன் இலங்குவது,
நீலக்குடி. நிட்களம்-அருவுருவ இலிங்கம். இது, வருணனும் தேவ கன்னிகளும்
வழிபட்டது; எள் நெய் அபிடேகம் செய்தால், பாதியை இலிங்கம் இழுத்துக்
கொள்ளும் அற்புதம் இங்குளது. ஆடுதுறை ரயில் நிலயத்தில் இருந்து, 2 1/2
மைலி உள்ள பதி இது. (97)

-ஞாலத்து

**98. நீடக்கோர் நாளும் நினைந்தேத் திடும்வைகல்
மாடக்கோ யிற்குண் மதுரமே!**

(ப-ரை.) ஞாலத்து நீள் தக்கோர் நாளும் நினைந்து ஏத்திடும்-உலகில்
பெருந்தகுதி யுடையோர் ஒவ்வொரு நாளும் தியானித்துத் துதிக்கும்; வைகன்
மாடக் கோயிற்குள் மதுரமே-திருவைகன் மாடக் கோயிற்குள் இன்பச்சுவையாய்
இருப்பவனே,

(வி-ரை.) நீள் தக்கோர்-நீளும் தகுதி நிறைந்தவர்கள். தகுதியாவது-
வாய்ப்பறை யின்றிய உணர்வின் ஒழுக்கம். வைகலில் ஒரு ஆலயம்; இதற்குத்
தென்மேற்கின் அண்மையில் ஒரு திருக்கோயில்; இரண்டும் கோச்செங்கண்
சொழர் கட்டியது. இங்குள் மூர்த்தங்கள் இரண்டும், சுவாநு பவத்தர்க்குச்
சுவமயம் என்பது உய்த்துணர் வைப்பு. “நினைக்க நினைக்கத் தித்திப்பு, என்
நினைவிற் கொடுக்குதே” என்பது திருவருட்பாக் கீர்த்தனைப் பகுதி.
நீலக்குடியிலிருந்து தென்மேற்கில் 3 மைலில் உள்ள பதி இது. (98)

-பாடச்சீர்

**99. வல்ல தமிழ்ப்புலவர் மன்னி வணங்குதிரு
நல்லமகிழ் இன்ப நவவடிவே!**

(ப-ரை.) வல்ல தமிழ் புலவர் சீர் பாட-தமிழறிவு தழைத்த புலவர்கள் பாடும் பரிசு பெற; மன்னி வணங்கும்-வந்து தங்கி வழிபடுகின்ற; திரு நல்லம் மகிழ் இன்ப நவ வடிவே-திருநல்லம் எனும் பதியில், மகிழும் இன்பப் புதுமைச் சொருபம் பொலிவவனே,
(எ-று.)

(வி-ரை.) 'பாடற்கினிய வாக்களிக்கும்' திருநல்லம் எனும் திருப்பதியான். அது கருதியே அம்மானைப் புலவர்கள் அங்கு வந்து ஆராதிக்கின்றனர். நல்லவர்கட்கு அருளும் நல்ல இடம் இது; இப் பகுதிகளை எண்ணும் மனத்தில் இன்பம் சுரக்கும். நன்முறையிற் கற்றார்க்கு நவரசமாகப் பாட அருளும் பெருமானை, 'நவ வடிவே' என்றார்; மற்று அருவம் 4; உருவம் 4; அருவுருவம் ஒன்று என ஒன்பது திருமேனிகளை யுடையவனே என விளித்தார் எனலுமாம். இது, திருவிடை மருதூர்க்குத் தென்கிழக்கில் 6 மைல். (99)

-இல்லமயல்

100. ஆழம்பங் கென்ன அறிந்தோர் செறிந்தேத்தும் கோழம்பம் வாழ்கருணைக் கொண்டலே!

(ப-ரை.) இல்ல மயல் ஆழம் பங்கு என அறிந்தோர் செறிந்து ஏத்தும்-இல்லற மயக்கம், ஆழமான சேறு என்று அறிந்த மேலோர் கூடியிருந்து கும்பிடும்; கோழம்பம் வாழ்கருணைக் கொண்டலே-திருக்கோழம்பம் எனும் தலத்தில் வாழ்கின்ற அருள் முகிலே,
(எ-று.)

(வி-ரை.) பங்கம்-சேறு. ஊன்றினால் ஆழ்த்தும்; இறக்கிய காலை மேலே எடுக்க முடியாது; இது உளை நிலை. இஃதே போல்வது, மனையில் வைத்த மயக்கம். இதற்கு மாற்று வழியறிந்த மாதவர், கோழம்பத்தில் வந்து கூடுகின்றனர்; கொழுவிய சேற்றில் ஆழந்தார்க்குக் கோழம்பமே கை கொடுக்கின்றது. இங்கு இருப்பவர், கருணை மேகமான இறைவர். இந்திரனால் சாபம் எய்திய சந்தன் எனும் வித்தியாதரன் தடுமாற வைத்த அதனை இங்குத் தவிர்ந்தான் என்பது தலவரலாறு.

“குயில்பயில் பொழில் கோழம்பம் மேயஎன் உயிரினை நினைந்து உள்ளம் உருகுமே”

என்பது இத்தலத் தேவாரம். இது, நரசிங்கன் பேட்டை ரயில் நிலயத்திலிருந்து தென் கிழக்கில் 2 மைல். (100)

-விழும்பொய்

101. தீரா வடுவுடையார் சேர்தற் கருந்தெய்வச் சீரா வடுதுறையெம் செல்வமே!

(ப-ரை.) வீழும் பொய் தீரா வடு உடையார் சேர்தற்கு அரும்-வீழ்ச்சிக்கு உரிய பொய்யொழுக்கம் நீங்காக் களங்கம் நிறைந்தவர்கள் அடைதற்கு அரிய; தெய்வச் சீர் ஆவடு துறை எம் செல்வமே-தெய்வச் சிறப்புடைய திருவாவடு துறையின் எங்கள் திருவே,
(எ-று.)

(வி-ரை.) மெய்யில் உயிர் இருப்பது மெய். வாக்கிலும் மனத்திலும் அம்மெய்யை வளர்த்தால், அரிய அம்மெய்ப்பொருள் அகப்படும். அதற்கு மாறாகப் பொய் நினைவும் பொய் மொழியும் ஆனால், ஆக்கையும் பொய்யாகி அழிந்து விடும். இதை அழகாக அறிவித்தது முதல் வரி. அத் தெய்வ மெய்ப்பொருள், ஆவடுதுறையில் கோயில் கொண்டது. அதை எம் 'செல்வமே' என்று உரிமை வெளிப்பட விளித்த நயம், மிகமிக அருமை. ஆ-பசுத்துவத்தை; அடு-நிவர்த்தித்த; துறை-இடம் எனும் பொருளது தலப்பெயர். பொய்-உள்ளீடு இல்லாதது; இது பரிமேலகர் கொண்ட பொருள். இப் பொய்யர், என்றும் தீரா வடுவினர்; இதற்கு அடையாளம், எஞ்ஞான்றும் தெய்வத் திருவைத் தெரிந்து கொள்ளாமை. திருமுலர் திருமந்திரம் அருளிய தெய்வக் கோயில் இங்கு உண்டு. ஆளுடைய பிள்ளையார் கேட்டபடி, சிவபாத இருதயர்க்கு வேள்விசெய்ய ஆயிரம் பொன் அளித்த தலம் இது, நாரசிங்கன் பேட்டை ரயில் நிலயத்தில் இருந்து கிழக்கே 1 1/2 மைலில் இருக்கிறது.

(101)

-பேராக்

**102. கருத்திருத்தி யேத்தும் கருத்தர்க் கருள்செய்
திருத்துருத்தி யின்பச் செழிப்பே!**

(ப-ரை.) பேரா கரு திருத்தி ஏத்தும் கருத்தர்க்கு-தொலையாப் பிறவியைத் திருத்தி (அமைத்துத்) துதிக்கும் உணர்வினர்க்கு; அருள் செய் திருத்துருத்தி இன்பச் செழிப்பே-(பரம) திருவருளைப் பாலிக்கும் திருத்துருத்தியில் செழித்த இன்பமாகச் சிறப்பவனே,

(எ-று.)

(வி-ரை.) பெயர்ந்து ஒழியாது, பேதுறுத்தும் பிறவிநிலை. கருவைத் திருத்தி அமைத்தால் அன்றி, கடவுளர் பெருமானைக் காண முடிவது இல்லை. திரிகரணத்தில் தூய்மை விளைய, தன்னைத் தான் திருத்திக் கொள்வது தன்முறை. இந்நிலையில், தெய்வநெறி பல காட்டித் திருத்தம் செய்வது திருவருள்முறை; அதன்பின் அந்த அருள், சிந்தையில் தங்கி ஆன்மாவைச் சிவமாக்குவிக்கும், "திருத்தித் திருத்தி வந்தென் சிந்தை யிடங்கொள் கயிலாயா" என்பது சுந்தரர் திருமுறை. இது செய்யும் திருத்துருத்தி வேறு, திருப்பூந்துருத்தி வேறு; இரண்டையும் ஒன்றென மயங்கலாகா. திருந்தினர்க்கு இன்பச் செழிப்பான இறைவன், தன்னிலையை மகிழ்ந்து தருகின்றான்; இதனை எண்ணும் போதே இன்பக் கண்ணீர் துளிர்க்கிறதே! ஆளுடைய நம்பிகளின் திருமேனியில், உளதான பிணியை ஒழித்த பதியிது; "என்னுடம்பு அடும்பிணி யிடர் கெடுத்தானை" என்பது அவர் அப்போது அருளிய தேவாரம். யாற்றின் நடு இருக்கும் பதிக்குத், துருத்தி என்பது திருநாமம். இத்தலம், மாயூரத்திற்குத் தென்மேற்கே 5 1/2 மைலில் இருக்கிறது.

(102)

-வருத்துமயல்

**103. நாளும் எழுந்தார் நவையறுக்கும் அன்பருள்ளம்
நீளும் அழுந்தார் நிறைதடமே!**

(ப-ரை.) வருத்தும் மயல் நாளும் எழுந்து ஊர் நவை அறுக்கும்-துன்புறுத்தும் மையலை (ஒவ்வொரு) நாளும் தோற்றுவிக்கும் தீமைகளை வேரறுக்கின்ற; அன்பர் உள்ளம் நீளும் அழுந்தூர் நிறைதடமே-அன்பர்களது உள்ளத்தில் நெடிது சேவை தரும் திருவழுந்தூரின் நிறைதரு பொய்கையே, (-)

(வி-ரை.) ஏதமான மையல் ஒவ்வொரு நாளும் எழும்; குற்றங்களான அவைகளால் குமையும் சூழ்நிலை. அன்பர்கள் அறிவர்; அவைகளை முளையிலேயே கிள்ளி எறிவர். அது கண்ட அழுந்தூர் அமலர், அவர்களது நெஞ்சில் தடமாகி நிறைவர். அப் பொய்கை உள்ளத்தில் புகுந்ததன் பின்னர், எவ்வகை அழுக்கான மயக்கும் எழுவது இல்லை. “மூசு வண்டறை பொய்கையும் போன்றதே, ஈசன் எந்தை இணையடி நீழலே” என்பது தமிழ்மறை. அதற்கேற்ப ‘நிறைதடமே’ என்றார். ஆ! என்ன அருமையான செய்தி இது!

நீளும்-அநாதி நித்தியமாக இருக்கும். ஊர்த்வ ரதன் எனும் மன்னன்தேர், இயங்காமல் இங்கு அழுந்தினமையின், தேரழுந்தூர் என்னும் பெயரை எய்தியது இத்தலம். “தொழுமாறு வல்லார்; துயர்தீர் நினைந்து எழுமாறு வல்லார்; இசை பாட விம்மி அழுமாறு வல்லார்; அழுந்தை மறையோர், வழிபாடு செய்மா மட மன்னினையே” என்பது தமிழ்மறை. நாளும் நவையறுக்கும் உள்ளத்தில், நீளும் அழுந்தூர் என்பது, எவரும் சிந்திக்கத் தக்க செய்தி. (103)

-வேளிமையோர்

**104. வாயூரத் தேமா மலர்செறிந்து வாழ்த்துகின்ற
மாயூரத் தன்பர் மனோரதமே!**

(ப-ரை.) வேள் இமையோர் தே மாமலர் சொரிந்து வாயூர வாழ்த்துகின்ற-விரும்பிய விண்ணவர்கள் தெய்வக் கற்பக மலர் இட்டு அர்ச்சித்து, வாயாராப் பாடி வாழ்த்துகின்ற; மாயூரத்து அன்பர் மனோரதமே-திருமாயூரத் தலத்தின் அன்பர்களது மனத்தின் இன்பாய் மலர்பவனே, (எ-று.)

(வி-ரை.) வேள்-விருப்பம். இமையோர்-இமையாக் கண்ணரான விண்ணவர். தே-தெய்விகம். மா-மகிமை. மலர்தலை யுடையது மலர்; இங்குக் கற்பகச் சோலைச் சிறப்பு காணலுறும். அன்பை, மாயூர நாதர்மேல் வைத்தது அன்றி, எந்த விருப்பும் அன்பர்கட்கு இல்லை. அவர்களது விருப்பத்தின் மயமாகி இறைவன் விளங்குகின்றான் என்றபடி. இறைவி மயிலாகி, இறைவனை வழிபட்ட பதிகளுள் இது ஒன்று.

**“வெஞ்சினக் கடுங் காலன் விரைகிலான்
அஞ்சு இறப்பும் பிறப்பும் அறுக்கலாம்
மஞ்சன் மாமயில் ஆடு துறையுறை
அஞ்சொலாள் உமை பங்கன் அருளிலே”**

என்பது, இத்தலத் தேவாரம். மயிலாடு துறை என்பது, இத்தலத் தமிழ்ப் பெயர். ரயில் நிலயம் உண்டு. (104)

-தேயா

**105. வளநகரென் றெவ்வுலகும் வாழ்த்தப் படுஞ்சீர்
விளநகர்வாழ் எங்கள் விருந்தே!**

(ப-ரை.) தேயா வளநகர் என்று எவ்வுலகும் வாழ்த்தப்படும் சீர்-தேய்ந்து போகாத வளமான தேசம் என்று (வளமுள) எந்த உலகமும் வாழ்த்த உரிய சிறப்பினையுடைய; விளநகர் வாழ் எங்கள் விருந்தே-திருவிளநகர்ப் பதியில் வாழ்கின்ற எங்கட்குப் புதுமை முதன்மை பொலிவனே, (எ-று.)

(வி-ரை.) வளமானது எனில், அதனை வாழ்த்துவது வையகத்து வழக்கம். வியக்கத் தக்க அச்சிறப்பைப் பெற்றது விளநகர் விளநகரில் வந்தார்க்கு, விருந்துளது எனும் கருத்து நயம் கருதற்குரியது. “விருந்தே புதுமை” என்பது தொல்காப்பியம். எங்கள் என்பது, சன்மார்க்கிகள் அனைவரையும் உள்படுத்தியது.

அருள்வித்தர் எனும் அன்பர், இறைவனுக்கெனக் குடலையில் மலர் நிரம்பக் கொண்டு, எதிர்ப்பட்ட ஆற்றில் இறங்கி வந்தார். விரைந்து வந்த வெள்ளம், அவரை அடித்துச் சென்றது. யான் போனால் தவறில்லை; சிவசிவா! நின் முடியேறும் மலர்கள், ஆற்றில் வீணே அடித்துப் போவதோ என்று அலறி விம்மி அழுதார். அவரது அன்பிற்கு அமலன் வெளிப்பட்டான். வியந்த அந்த அன்பர்க்கு, துறைகாட்டிக் கரையேற்றிப், போத உபதேசம் புரிந்தான்; இதனால் இங்குள் இறைவன், துறைகாட்டும் வள்ளல் எனப்பெற்றான். இது, மாயூரத்தி லிருந்து கிழக்கே 4 மைல்.

-இளமைச்

**106. செறியலூர் கூந்தல் திருவனையார் ஆடும்
பறியலூர் வாழ்மெய்ப் பரமே!**

(ப-ரை.) இளமை செறியல் ஊர் கூந்தல் திரு அனையார் ஆடும்-இளம் பருவமும், அடர்ந்த இருள் நிறைந்த கூந்தலும் கொண்ட மலர்மகள் போலும் மாதர்கள் (மகிழ்ச்சி) கொண்டாடும்; பறியல் ஊர் வாழ் மெய்ப்பரமே- திருப்பறியலூர்ப் பதியில் வாழ்கின்ற மெய்மைச் சொரூபமே. (எ-று.)

(வி-ரை.) வயது முதிர்ந்தாலும், தோகையரில் சோர்வில்லை. அதற்கு மாறாக, இளம் தோற்றமும், கருங்கூந்தலும், திருவின் முகமும், கலகலப்பான விளையாட்டும் பறியலூர்ப் பாவையர்தம் பண்பு. இது தலச்சார்பால் வந்த தழைப்பு. அம்மாணை, பொற்சுண்ணம், திருச்சாழல் என்பன அவர்களது ஆடல்கள். அட்ட வீரட்டத் தலங்களுள் ஒன்று இதுல் தட்சன் வேள்வியில் கலந்த பாவத்தை, இமையவர்க்குத் தீர்த்த பதி; பாவத்தை பறிமுதல் செய்தலின், இது பறியலூர் எனப் பெறும். மேலான மெய்ப்பொருளின் விலாசம் இங்குளது என்னும் செய்திகள், எவர் மனத்தையும் இன்புறுத்தும். மாயூரத்திற்கு அருகில், திருச்செம்பொன்பள்ளி. அத்தலத்தி லிருந்து தென்மேற்கில் பறியலூர் 11/2 மைல்.

-நெறிகொண்டே

107. அன்பள்ளி ஓங்கும் அறிவுடையோர் வாழ்த்தும்செம் பொன்பள்ளி வாழ்ஞான போதமே!

(ப-ரை.) நெறி கொண்டே அன்பு அள்ளி ஓங்கும் அறிவுடையோர் வாழ்த்தும்-(அகத்தும் புறத்தும்) ஒழுக்கம் காத்து, அன்பைப் பெருக்கி, வளமும் ஞானமுளார் வாழ்த்துகின்ற; செம்பொன் பள்ளியில் வாழ்ஞான போதமே-திருச்செம்பொன் பள்ளியில் வாழும் ஞான சாரமே, (எ-று.)

(வி-ரை.) இந்திரனும் குபேரனும் இங்கு வழிபட்டுப் பேறு பெற்றனர். ஒழுக்கத்தில் இருந்து அன்புப் பண்பு; அன்பிலிருந்து அறிவின் விலாசம்; இதன் வழியே இவர்கள் வழிபாட்டில் ஞானபோதம் சாரும் என்பது குறிப்பு. மாயூரத்திற்குக் கிழக்கில் 7 மைலில் செம்பொன்னார் கோயில் ரயில் நிலையம்.(107)

-இன்புள்ளித்

108. தெள்ளியார் போற்றித் திகழும் திருநன்னிப் பள்ளியார்ந் தோங்கும் பரசிவமே!

(ப-ரை.) இன்பு உள்ளி-(முத்தி) இன்பத்தை முன்னி; தெள்ளியார் போற்றித் திகழும்-தெளிந்த உணர்வினர் வழிபட்டுத் திகழ்கின்ற; திருநனிபள்ளி ஆர்ந்து ஓங்கும் பரசிவமே-திருநனிபள்ளித் தலத்தில் உயர்ந்து விளங்கும் மெய்ச்சிவமே, (எ-று.)

(வி-ரை.) உலக வாழ்க்கையில் ஒரு பயனும் இல்லை என்று உணர்ந்தபின், பேரின்ப சிந்தனை எவரிலும் பிறக்கும். அவர்கட்கே உணர்வில் தெளிவு அமையும். இந்நிலையினர், இடையறாது இறைவனை, புனித திருநனி பள்ளியில் சேர்ந்து போற்றுவார்; அதற்குரிய பேறும் அடைவர் என்பது குறிப்பு. அருள் மிக்க அரசத்தானம் திருநனிபள்ளி; (திரு-அருள்; நனி-மிகுதியான; பள்ளி மன்னர் நிலையம்.) பரம அத் தல அரசர் திருநாமம் பரசிவம். இப்பெயர்ப் பொருளை, திருவடிப் புகழ்ச்சி உரையில் அறியலாம். இத்தலம், மாயூரத்தில் இருந்து 8 மைல்; விள நகரில் இருந்து 3 மைல். (108)

-எள்ளுநோய்

109. ஏய வலம்புரத்தை எண்ணாமல் எண்ணுகின்றோர் மேய வலம்புரத்து மேதகவே!

(ப-ரை.) எள் உறு நோய் ஏய் அவலம் புரத்தை எண்ணாமல்-இகழ்தற்குரிய (பலவகை) நோய்கள் பரவி ஏதம் விளைவிக்கும் தேக நலத்தை எண்ணாமல்; எண்ணுகின்றோர் மேய வலம்புரத்து மேதகவே-தியானிக்கும் தெளிவினர் வாழும் திருவலம் புரத்தில் எழுந்தருளி யிருக்கும் மேன்மையும் தகுதியுமுடைய மெய்யனே, (எ-று.)

(வி-ரை.)”பொல்லாப் புழுமலிநோய்ப் புன்குரம்பையான இப் பொல்லா உடலில் இருக்கும் பிணிகட்கு எல்லையே இல்லை. எனவே இது, அவலமான புரம் எனும் பெயரினது. இவ்வுடலை அவமதித்து, சிவத்தையே மதித்தவர் வாழும் சிவத்தலம் வலம்புரம். இங்குள பெருமானை, “மேதகவே” என்பது, வள்ளலார்க்கே உரிய வீறுநடை.

**“வாவா என வுரைத்து மாயம் பேசி,
வலம் புரமே புக்கங்கே மன்னினாரே”**

என்பது அப்பர் தேவாரம். இது திருவெண்காட்டிலிருந்து 2 மைலில் உள்ள பதி.(109)

-தூயகொடி

**110. அங்காடு கோபுரம்வான் ஆற்றாடு கின்றதலைச்
சங்காடு மேவும் சயம்புவே!**

(பு-ரை.) கோபுரம் அங்கு ஆடு தூய கொடி-கோபுர உச்சியில் இருந்து அசைந்து ஆடுகின்ற புனித கொடிகள்; வான் ஆற்று ஆடுகின்ற-(தூய) ஆகாய கங்கையில் மூழ்குவன போலத் தோன்றுகின்ற; தலைச்சங்காடு மேவும் சயம்புவே-திருச் தலைச்சங் காட்டில் எழுந்தருளி இருக்கும் சயம்பு முர்த்தமே, (எ-று.)

(வி-ரை.) நகர எல்லையில் அரசர்கட்குரிய கொடி ஆடும். இது தலைச்சங்காடு எனும் தலையான தலம். இத்தலம், அருளாட்சி நிலம். ஆள்பவர் இயற்கை அரசர். அதை அறிவிக்க, கோபுர உச்சியில் கொடி=யாடுகிறது. அவரவர் மனநிலைக்குத் தக்கபடி, இயற்கையில் தரிசனம் இருக்கும். பிறர்க்கு, அசைந்து கோபுரக் கொடி ஆடுகிறது. வள்ளலார்க்கு, அவைகள் ஆகாய கங்கையில் மூழ்குவதும் எழுவதும்போல் தோன்றுகின்றது. இது, இது உயர்வு நவீர்சியணி.

-பொங்குமிருள்

**111. கூறுதிரு வாக்கூர் கொடுப்பனபோல் சூழ்ந்துமதில்
வீறுதிரு வாக்கூர் விளக்கமே!**

(பு-ரை.) பொங்கும் இருள்கூறு திரு ஆக்கு ஊர் கொடுப்பன போல் சூழ்ந்து-மிகுதியான இருளின் தொகுதியை, (தகுதிபெற்ற) திருவினையுடைய ஊர்கட்குத் தருவன போன்று (நாற்புறமும்) சூழ்ந்துள; மதில் வீறு திரு ஆக்கூர் விளக்கமே-மதில்களின் வீறுடைமையை, திரு ஆக்கூர் ஆக ஆக்கிக் காட்டும் தீபமே, (எ-று.)

(வி-ரை.) பாவத்தின் செல்வம், இருளாகிப் பரவும். இதனால் காசினி முழுதும் கவலைப்படும். புண்ணியத்தின் பயன், இன்ப ஒளியாகி எங்கும் எழும். இருளை நாற்புற மதில்களும் எழுப்ப, ஆலயத்தில் உள்ள அருளொளி அதை மாற்றியருளும் என்பது குறிப்பு. இருள் கூற்றை ஒளித்திரு ஆக்கி உலகிற்குப் பரிதி உதவுவதுபோல, பாவ இருளை மாற்றிப் பர ஒளியைப் பரப்புவது பரன் இயல். ஊர்-திரு ஆக்கூர்; அதற்கேற்ப இறைவர், விளக்கம் ஆனவர்.

ஒரு மன்னன், ஒருநாள், இத்தலத்தில் ஆயிரவர்க்கு அன்னம் அளித்தான். ஒருவரும் அறியாதபடி, அவருள் ஒருவனாக இறைவன் இருந்தான். உணவு கொண்டபின், உண்டோம் என்று குரல்கொடுத்து, ஒளி மயமாகி உருக்கரந்தான் என்பது இத்தல வரலாறு. இறைவர்க்கு இங்கு, ஆயிரத்தில் ஒருவர் என்பது திருப்பெயர். இது சிறப்புலி நாயனார் வழிபட்ட பதி. ரயில் நிலயம் இங்கு உளது. (111)

-மாறகற்றி

112. நன்கடையூர் பற்பலவும் நன்றிமற வாதேத்தும் தென்கடையூர் ஆநந்தத் தேறலே!

(ப-ரை.) மாறு அகற்றி-(தளராப்) பகைமையைத் தவிர்த்து; நன்கு அடை ஊர் பலபலவும் நன்றி மறவாது ஏத்தும்-(உயர்ந்த) நலம் பல அடைந்த பலப்பலவான ஊர்களும் தூய (அவ்) உதவியை மறவாமல் துதிக்கின்ற; தென்கடையூர் ஆநந்தத் தேறலே-தென் கடையூரில் இருக்கும் (தெய்வ) இன்பத் தேனே, (எ-று.)

(வி-ரை.) எதுகை நயம் எண்ணி, கடலூர் என்பது கடையூர் என நின்றது. மாயூரத்திலிருந்து தரங்கம் பாடிக்குச் செல்லும் வழியில் 13 ஆம் மைலில் உள்ள பதி யிது. கால சம்ஹார மூர்த்தி இங்குளர். குங்குலியக் கலயரும் காரியாரும் வழிபட்டதலம்; மார்க்கண்டேயர்க்காக இயமனை உதைத்த இடம் இது. இங்கு அபிராமி சந்நிதி விசேடம். பகைப்பட்டு ஒவ்வொரு ஊரும் பயன் இழக்கும்; திருக்கடலூர் பகை தவிரந்தபதி; அதைக் கண்டு, ஊர்கள் பலவும் அமைதி பெற்றன; அந்நன்றி மறவா நடையால், எத்தலமும் திருக்கடலூரை ஏத்துகின்றன. ஊர்-இடவாகு பெயராய் மக்களை உணர்த்தியது. தென்கடையூரைக் கண்டு, பிற ஊர்கள் நன் கடைந்தன; இங்கு இருக்கும் இறைவர், இன்பத் தேறலின் இயைபுமயம். இதை உய்த்து உணர்ந்தால் உள்ளம் உருகும்.

-வன்மையிலாச்

113. சொற்கடவி மேலோர் துதித்தலொழி யாதோங்கும் நற்கடலூர் வீரட்ட நாயகனே!

(ப-ரை.) வன்மை இலா சொல் கடவி-ஆற்றல் இல்லாச் சொற்களை அகற்றி; மேலோர் துதித்தல் ஒழியாது ஒங்கும்-மேதகும் உணர்வினர் வாழ்த்தல் நீங்காது வளர்கின்ற; நல் கடலூர் வீரட்ட நாயகனே-நன்மையை யுடைய திருக்கடலூர் வீரட்டத் தலைவனே, (எ-று.)

(வி-ரை.) புண்ணியம் இல்லாச் சொற்கள், எங்கும் எவரிடத்தும் ஏராளமாக இருக்கின்றன. அவைகளை அடியொடு அகற்றினால் ஒழிய, எவரும் அறவோர் ஆவது இல்லை. மெய்மை அந்நிலையர்க்கே மேலோர் என்று பெயர். அவர்கள் போற்றுதல், கடலூரில் பொங்கி வழிகின்றன. விரையமாம் சொற்களை, விரட்டிய வீரமுளார் போற்று, கடலூர் இறைவர் வீரட்ட நாயகர். அட்டா! என்ன பொருத்தமான செய்தி இது. படைப்புக் கடவுளை நீறாக்கி, மீட்டும் உயிர்ப்பித்து,

உரிய உத்யோகத்தை அவர்க்கு மீட்டும் உதவிய தலமிது. திருக்கடவூரிலிருந்து கிழக்கில் ஒரு மைல். (113)

-வற்கடத்தும்

**114. வாட்டக் குடிசற்றும் வாய்ப்பதே இல்லையெனும்
வேட்டக் குடிமேவும் மேலவனே!**

(ப-ரை.) வற்கடத்தும் வாட்டக் குடி சற்றும் வாய்ப்பதே இல்லை எனும்-பஞ்சமான காலத்திலும் வாடும் குடிகள் (எங்கும்) சிறிதளவு கூட இல்லை எனற்குரிய; வேட்டக் குடிமேவும் மேலவனே-திருவேட்டக் குடிப் பதியில் விளங்கும் மேன்மையனே, ()

(வி-ரை.) வற்கடம்-கடும் பஞ்சம். வேட்டக் குடியில், என்றும் பஞ்சம் இல்லை. எங்கும் குடிகள் களைத்தது இல்லை; தவஞ் செய்யும் தனஞ்சயன் முன், இறைவன் வேடுவ உருவில் வெளிப்பட்ட பதி இது, காரைக்காலுக்கு வடகிழக்கில் 6 மைலில் உள்ள தலம். (114)

-நாட்டமுற்ற

**115. வாக்குத் தெளிச்சேரி மாதவர்க் கின்பநலம்
ஆக்கும் தெளிச்சேரி அங்கணனே!**

(ப-ரை.) நாட்டம் உற்ற வாக்கு தெளிச்ச-ஒரே நாட்டம் கொண்ட வாக்கைத் தெளிவாக்கி; ஏர் இ மாதவர்க்கு இன்ப நலம் ஆக்கும் தெளிச்சேரி அம்கணனே-எழுச்சி கண்ட இந்த மாபெரும் தவத்தினர்க்கு, (நலமார் முத்தி) இன்பத்தை நல்கும் அருள் நோக்காளா, (எ-று.)

(வி-ரை.) ஏகமுகமான நோக்கினர் வாக்கில் ஆக்கம் இருக்கும். இவர்களே மாதவர். இவர்கட்குத் தெய்வ இன்பம் தரும்பதி தெளிச்சேரி. ஊரும் தெளிச்சேரி; இங்கு இருப்பவரும் அங்கணர்; கருணைக் கண்ணர் என்பது இப் பெயர்ப் பொருள்; இது, காரைக்காலி லிருந்து வடமேற்கில் 1 மைலில் உள்ள பதி. (115)

-நீக்கும்

**116. கரும புரத்திற் கலவா தருள்செய்
தரும புரஞ்செய் தவமே!**

(ப-ரை.) நீக்கும் கருமபுரத்தில் கலவாது-விலக்கத் தக்க வினை உடலில் வேட்கை விளையாதபடி; அருள் செய் தருமபுரம் செய் தவமே-தண்ணருள் தரும் திருத்தருமபுரம் செய்த தவமயமே, ()

(வி-ரை.) கருமம்-இருவினைகளின் பொதுப்பெயர். மேல்நோக்கித், தாவும் உணர்வு நிலைக்குத் தவம் என்று பெயர். இது, தருமன், பிரமன் தவம் செய்த தலம்; ஆளுடைய பிள்ளையார் யாழ் மூரிப் பதிகம் பாடிய அருட்பதி. காரைக்காலில் இருந்து மேற்கே 1/2 மைலில் உள்ள தலம் இது.

-இருமையினும்

117. எள்ளாற்றின் மேவத ஏற்புடையோர் சூழ்ந்திறைஞ்சம்
நள்ளாற்றின் மேவியஎன் நற்றுணையே!

(ப-ரை.) இருமையினும் என் ஆற்றின் மேவாத ஏற்புடையோர் சூழ்ந்து இறைஞ்சம்-(இம்மை மறுமை) இரண்டினும் இகழ்தல் வழியில் இறங்காமல் ஏற்கத் தக்க இயல்பினர் வலம் வந்து வணங்கும்; நள்ளாற்றின் மேவிய என் நல்துணையே-திருநள்ளாற்றில் எழுந்தருளிய எனது நலம் சிறந்த துணைவனே, (எ-று.)

(வி-ரை.) எள்ளாறு இல்லார்க்கு நள்ளாறு கை கொடுக்கும்; இங்கிருப்பவரும் உயிர்த்துணைவர் என்பது உய்த்துணரத் தகும் பகுதி. எள்ளல்-ஏசல். ஆறு-வழி. சப்த விடங்கத் தலங்களுள் ஒன்று இது; இங்கிருப்பவர் நாகவிடங்கத் தியாகர்; அரிய உன்மத்த நடம் ஆடுபவர். தர்ப்பாரணயேசர் என்ற பெயர்க்கேற்ப, இங்கு இருக்கும் இலிங்கம், தர்ப்பைக் கொழுந்துகள் சேர்ந்தன போல இருக்கிறது. நளன் வழிபட்டு கலியாட்சி தீர்ந்த தலம். இங்கு சதி பகவான் சந்நிதி மிகச் சிறப்பானது. இங்கு ரயில் நிலையமுளது. காரைக்காலில் இருந்து 3 மைல். (117)

-தெள்ளாற்றின்

118. நீட்டாறு கொண்டரம்பை நின்று கவின்காட்டும்
கோட்டாறு மேவும் குளிர்துறையே!

(ப-ரை.) தெள் ஆற்றின் நீள் தாறு கொண்டு அரம்பை நின்று கவின் காட்டும்-தெளிவான வழிகளில், நீண்ட தாறுகளைக் கொண்டுள்ள வாழை மரங்கள் (எங்கும்) இருந்து எழிப் பரப்பும்; கோட்டாறு மேவும் குளிர் துறையே-திருக்கோட்டாறு எனும் பதியில் நீர்த்துறையாகிக் குளிர்ந்து நிறைந்தவனே, ()

(வி-ரை.) தெள்-தெளிவு. ஆறு-வழி. நீள் தாறு-நெடிய வாழைக் குலைகள். அரம்பை-வாழை. கவின் -இயற்கைப் பொலிவு. வெள்ளையானை வழிபட்ட தலம் இது. அரம்பை அழகு காட்டும் பதியில், இறைவர் குளிர்துறையாயுளர் என்பது கோடி பெறும். இராமநாதபுர வட்டாரம் அம்பகரத்தூர் ரயில் நிலையத்தில் இருந்து 1 1/2 மைலில் உள்ள பதி இது. (118)

-கூட்டாக்

119. கருவம்பர் தம்மைக் கலவாத மேன்மைத்
திருவம்பர் ஞானத் திரட்டே!

(ப-ரை.) கூட்டா கரு வம்பா தம்மை கலவாத-வரையறை இல்லாத பிறவிக்குரிய வம்பர்கள் உறவு வாய்க்காத; மேன்மை திரு அம்பர் ஞானத் திரட்டே-திரு அம்பர் எனும் தலத்தில் திரண்ட ஞானத் தெய்வமே, (எ-று.)

(வி-ரை.) வம்பர்-பயனற்ற அடுக்குச் சொல்லும், கடுத்த நினைவும், வெடு வெடுத்த விரைய நடையும் ஆனவர்கள். இதனால், இறப்பதே தொழிலாகிப் பிறக்கிறவர்கள். இவர்கள் கூட்டுறவு இல்லாதது திரு அம்பர். இதற்கு ஏற்ப, இங்கிருக்கும் பெருமான், திரட்டுப்பால் என்பது போன்ற ஞானத் திரட்சியன். அன்னமான பிரமன் உண்டாக்கிய பொய்கையை யுடையது இப்பதி. யானைகள் நுழையாதபடி, கோச்செங்கண் சோழர் கட்டிய 64 மாடக் கோயில்களில் இது ஒன்று. பேரளம் ஜங்க்ஷனுக்கு அடுத்த பூந்தோட்டம் ரயில் நிலயத்தில் இருந்து, தென்கிழக்கில் இரண்டு மைலில் இத்தலம் உள்ளது. (119)

-ஒருவந்தர்

120. மாகாளம் கொள்ள மதனைத் துரத்துகின்ற மாகாளத் தன்பர் மனோலயமே!

(ப-ரை.) ஒரு வந்தர் மாகாளம் கொள்ள-நிச்சயித்த நிமலர்(கண்டத்தில்) வைக்க; (அக்கோலத்தைச் சேவித்து); மதனை துரத்துகின்ற மாகாளத்து அன்பர் மனோலயமே-(பிறவிக்கு வழி செய்யும் வேளாகிய)காமனை விரட்டுகின்ற திருமாகாளத் தலத்தில் அன்பர்கள் உள்லம் லயிக்கும் இடமானவனே, (எ-று.)

(வி-ரை.) ஒரு வந்தம் என்பது, உறுதி, தொடர்பு, தனித்த இடம், பலாத்காரம் எனும் பல பொருள் ஒருசொல். அகில உலகையும் எரித்தது ஆதலின், ஆலகாலத்தை மாகாளம் என்றார். அம்பர்க்கும், அம்பர் மாகாளத்திற்கும் இடையில், சோமாசிமாறர் வேள்வி செய்த இடமுளது. அம்பன், அம்பாசுரன்களைக் கடிந்த பாவம் தீர, காளி வழிபட்ட இடம் இது. மகா காளமா முனிவரும் இங்குப் பூசித்துளர். இவைகளால் எய்திய பெயர் இது. விடமுண்டு இறப்பைத் தவிர்த்தான் இறைவன். அவனை நம்பிய அன்பர்கள், இங்கு வந்து இறைஞ்சிய பலத்தால், இச்சை விளைக்கும் காமனை விரட்டினர் எனும் இக்கண்ணியின் அருமை கருதற்குரியது. மேற் கூறிய அம்பர் தலத்திலிருந்து மேற்கில் 1 மைலில் உள்ள தலம் இது. (120)

-யோகாளக்

121. காயச்சூர் விட்டுக் கதிசேர வேட்டவர்கூழ் மீயச்சூர் தண்ணென்னும் வெண்ணெருப்பே!

(ப-ரை.) யோகு ஆள-(அரிய) யோக நெறியை அனுட்டிக்கவும்; காய சூர் விட்டு கதி சேர வேட்டவர் சூழ்-ஆக்கை (நேருமே எனும்) அச்சத்தை அகற்றி, வீடுபெற பெற விரும்பி ஞானிகள் வலம்வரும் மீயச்சூர் தண் என்னும் வெள் நெருப்பே-திரு மீயச்சூர்ப்பதியில் குளிர்ந்த நிலையது எனப்பெறும் வெண்ணிறமான கனல்மயமே, (எ-று.)

(வி-ரை.) யோகத்திற்கு பகுதி யுக்; ஒன்றுபடல் என்பது இதன் பொருள். காயம்-உடல். சூர்-அச்சம். வேட்டவர்-விரும்பிய தவசிகள். யோகிகள், மூலக்கனல் எழுப்பும் முறையினர்; இதனால், இனிப் பிறவி இல்லை என்று அச்சம் இல்லாது இருக்கும் இவர்கள், கதியைக் காமித்து, வாழ்விக்கும் மீயச்சூரை வலம் வருகின்றனர். அவர்கட்கு அருள்பவன், தண்மைத் தழல்மயம் ஆனவன். இப்படியும் ஒரு கனலோ என ஐயுற வேண்டா. மும்மலம் உயிரறிவை மூடியுளது; மலத்தை எரிக்கும் தணலாகி, அதே நேரத்தில் ஆன்மாக்கட்குத் தண்மை யளிக்கும் தன்மையன் தற்பரன். இது குளிர்ந்த கொள்ளிநிலை. அகத்தில் தணல்; புறத்தில் நீறுபூத்த நிலை எனலும் ஒருவகை. சூரியன் வழிபட்ட இப்பதி, பேரளம் ரயில் நிலயத்திலிருந்து மேற்கே ஒரு மைலில் உளது. (121)

-மாயக்

122. களங்கோயில் நெஞ்சக் கயவர் மருவா விளங்கோயில் ஞான இனிப்பே!

(ப-ரை.) மாயக் களம் கோயில் நெஞ்சக் கயவர் மருவா-(குருரமான) மாயக் களத்திற்குக் கோயிலான மனமுள கீழ்மக்கள்(வந்து) கலக்காத; விளங்கோயில் ஞான இனிப்பே-திரு விளமர் எனும் தலக்கோயிலில் இன்ப ஞானமாக இருப்பவனே, ()

(வி-ரை.) கோயில் சிறியது; திருவாரூர்க்குத் தென் மேற்கில் 2 மைல்.

-வளங்கோவை

123. நாடும் திலத நயப்புலவர் நாடோறும் பாடும் திலதைப் பதிநிதியே!

(ப-ரை.) கோவை வளம் நாடும் திலத நயப் புலவர்-கோவை நூற்களின் (பொருள்) வளத்தை விரும்பும் திலகம் போன்ற சிறந்த புலவர்கள்; நாள்தோறும் பாடும் திலதைப் பதிநிதியே-ஒவ்வொருநாளும் ஒதுகின்ற திருத்திலதைப் பதியின் திருவருட் செல்வமே, (எ-று.)

(வி-ரை.) அகப்பொருள் துறை நானூறு; இவைகளை கோர்த்த நூலிற்குக் கோவை என்று பெயர். மாணிக்க வாசகர் அருளியது இராஜகோவை. துறை மங்கலத்தார் அருளியது மந்திரி கோவை. பிறர் பாடியன இப்படியே பெயர் கூறப்பெறும். இயற்கை வருணனையும், பிற இயல்புகளும் கோவைகளுள் ஏராளமாக இருக்கும். அளவிறந்த புலவர்களை, கோவை நூற்கள் ஆட்படுத்தியுள். அத் திலதப் புலவர்கட்கும் திலதைப் பதியின் அருமை தெரிகிறது. பொருள்வளம் காணும் அவர்கட்கு, பேரின்ப நிதியாகப் பெருமான் அங்குள்ளன். இங்கு தசரதர்க்கும், சடாயுவிற்கும், இராமனும் இளையவனும் என்றும் நீரும் இறைத்தனர் என்பது தலவரலாறு. இங்கு, சிரார்த்தத்திற்குப் பயனதிகம். இது, பூந்தோட்டம் ரயில் நிலயத்தில் இருந்து, மேற்கே 1 மைல்.

-ஆடுமயில்

**124. காம்புரங்கொள் தோளியர்போல் காவில் பயில்கின்ற
பாம்புரங்கொள் உண்மைப் பரம்பொருளே!**

(ப-ரை.) ஆடும் மயில் காம்பு உரம்கொள் தோளியர் போல்-ஆடுகின்ற மயில்கள், மூங்கில் போலும் பசுமைத் தோள்களையுடைய பாவையர் போல்; காவில் பயில்கின்ற-சோலைகளில் வாழ்கின்ற; பாம்புரம் கொள் உண்மைப் பரம்பொருளே-திருப்பாம்புரம்(எனும் தலத்தை) இடமாக் கொண்ட உள்ளீடான மெய்ப்பொருளே, (எ-று.)

(வி-ரை.) சோலைகளில் தோகையர் உலா வருவர்; அவர்களைப் போல் தோகை மயில்கள், அழகிய தோகை விரித்து ஆடுகின்றன. இந்த வளமான பதியில், பரம்பொருள் என்றும் பயில்கிறது என்பது, இயற்கை மயன் இறைவன் எனும் குறிப்பு. காம்பு-மூங்கில். உரம்-வன்மைப் பசுமை. கா-சோலை. இது நாகேந்திரன் வழிபட்ட நல் தலம்; பேரளம் ரயில் நிலயத்திலிருந்து மேற்கே 4 மைல். (124)

-ஆம்புவனம்

**125. துன்னும் பெருங்குடிகள் சூழ்ந்துவலம் செய்துவகை`
மன்னும் சிறுகுடிஆன் மார்த்தமே!**

(ப-ரை.) ஆம் புவனம் துன்னும் பெருங்குடிகள் சூழ்ந்து வலம் செய்து-தோன்றிய உலகில் தோய்ந்துள பெரிய குடமக்கள் வலம் சுற்றி வந்து; உவகை மன்னும் சிறுகுடி ஆன்மார்த்தமே-களிப்படைகின்ற திருச் சிறுகுடித் தலத்தின் ஆன்மாவிற்சூரிய அருட்செல்வமே, (எ-று.)

(வி-ரை.) பெருங்குடிகள்-உயர்குடி மக்கள் ஆத்மார்த்தம்-ஆன்றோர் கண்ட ஆன்மச் செல்வ ஆதிபத்தியம். கருடனும், செவ்வாயும், கந்தர்வர்களும் வழிபட்ட இத்தலம், திருப்பாம்புரத்திற்கு மேற்கில் ஒரு மைல். (125)

-முன்னரசும்

**126.. காழி மிழலையரும் கண்டுதொழக் காசளித்த
வீழி மிழலை விராட்டுருவே!**

(ப-ரை.) முன் அரசும் காழி மிழலையரும் கண்டு தொழ-முன் ஒரு காலத்தில் ஆளுடைய அரசும், சீகாழிப் பாலரான ஆளுடைய பிள்ளையாரும் வணங்கிச் சேவிக்க; காசு அளித்த வீழிமிழலை விராட் உருவே-(அவர்கட்குப்) படிக்காசு அருளிய திருவீழி மிழலையில் எழுந்தருளிய விராட் சொரூபமே,

(வி-ரை.) மழலை-மிழலையெனத் திரிந்தது. திருவீழி மிழலை-வீழிச் செடிகள் நிறைந்த காரணத்தால் போந்த பெயர். பஞ்சம் ஒரு சமயம் பரவியது. அவ்வமயம் அங்கிருந்த அப்பர்க்கும் பிள்ளையார்க்கும், அத்தர் படிக்காசளித்த பதி இது. அதுகொண்டு அவ்விருவரும், பறையறைந்து, பலரை அழைத்து, அடியர்க்கும் பிறர்க்கும் அமுதளித்த செய்தி பிரசித்தமானது. விராட்-பிரமன் தானே ஆண் பெண் உருவாகத் தோன்றிய தோற்றம்; மற்று, பரப்பிரம சொரூபமுமாம். இது,

மாயூரத்தைச் சார்ந்த குத்தாலம் ரயில் நிலையத்திலிருந்து தெற்கே 6 மைலில் உள்ள தலம். (126)

-ஊழிதொறும்

127.. மன்னியூர் மால்விடையாய் வானவா என்றுதொழுவன்னியூர் வாழும் மணிகண்டா!

(ப-ரை.) ஊழிதொறும் மன்னி ஊர் மால் விடையாய் -யுக இறுதிதொறும் நிலைபெற்று ஊர்கின்ற மால்விடையாளா; வானவா என்று தொழ-தேவதேவா என்று தொழுவார் தொழுது துதிக்க; வன்னியூர் வாழும் மணி கண்டா- திருவன்னியூரில் எழுந்தருளிய நீலமணிபோலும் கண்டனே, (எ-று.)

(வி-ரை.) இது அக்கினி பூசித்த அரும்பதி. திருவீழி மிழலைக்கு வடமேற்கில் 2 மைல்.

“ஞானம் காட்டுவர், நன்னெறி காட்டுவர்;
தானம் காட்டுவர், தம்மடைந் தார்க்கெல்லாம்
தானம் காட்டித்தன் தாளடைந் தார்கட்கு
வானம் காட்டுவர் போல்வன்னி ஊரரே”

என்பது இத் தலத் தேவாரம். (127)

-இந்நிமிடம்

128.. சிந்தும் கருவலியின் திண்மையென்று தேர்ந்தவர்கள் முந்தும் கருவிலிவாழ் முக்கண்ணா!

(ப-ரை.) இந்நிமிடம் கருவலியின் திண்மை சிந்தும் என்று தேர்ந்தவர்கள்-இந்நிமிஷத்திலேயே பிறப்பின் திட்பம் அழியும் என்று தெளிந்த மேலவர்; முந்தும் கருவிலிவாழ் முக்கண்ணா-(இறைஞ்ச) முன்வரும் திருக்கருவிலிப் பதியில் வாழ்கின்ற முக்கண்ணா, (எ-று.)

(வி-ரை.) கரு-(பிறவியின் வித்து. தேர்ந்தவர் கருவலி சிந்துமென முந்துவர் என்பது அழகான அறிவிப்பு. சற்குணன் எனும் மன்னன், இங்கு வழிபட்டு பிறவிக் கடல் கடந்த செய்தி தலபுராணத்தில் உளது. இத்தலம் கும்பகோணத்திலிருந்து 12 மைல். (128)

-மந்தணத்தைக்

129.. காணும் அருந்துறையிக் காமர்தலம் என்றெவரும் பேணும் பெருந்துறையிற் பெம்மானே!

(ப-ரை.) மந்தணத்தை காணும் அருந்துறை இக்காமர் தலம் என்று-அரிய மறை நுட்பங்கலை அறிதற்கான அரிய வழியது இந்த அழகிய தலம் என்று

உணர்ந்து; எவரும் பேணும் பெருந் துறையிற் பெம்மானே-எவரும் விரும்பி வழிபடும் திருப்பெருந்துறையில் எழுந்தருளி யிருக்கும் பெருமானே, (எ-று.)

(வி-ரை.) மந்தணம்-(சாதணா சம்பந்தமான) அதிரகஸ்யச் செய்திகள். காமர் அழகு; காமிக்கத் தக்கது எனினுமாம். பேணுதல்-விரும்பிப் போற்றல். 'காணும் என்று பேணும் துறை' எனும் அறிவிப்பு மறக்க முடிவது இல்லை. பேணு பெரும் துறை, கும்பகோணத்தி லிருந்து தென்கிழக்கில் 7 மைல். இது வேறு; திருப்பெருந்துறை வேறு என்பது சிந்திக்கத் தகுவது. (129)

-ஏணுடன்கா

130. ஈட்டும் பெருநறையா நென்ன வயலோடி
நாட்டும் பெரும்நறையூர் நம்பனே!

(ப-ரை.) ஏணுடன் கா ஈட்டும் பெருநறை ஆறு என்ன வயல் ஓடி-பெருமிதத்துடன் நந்தவனங்களில் தொக்க பெருந்தேன் ஆறுபோல் வயல்களில் பாய்ந்து; நாட்டும் பெருநறையூர் நம்பனே-(பயிர்களை) வளர்க்கும் திருப்பெரு நறையூரில் நம்பிச் சரண் அடையத் தக்கவனே, (எ-று.)

(வி-ரை.) ஈட்டும் நறை நாட்டும் பெரு நறையூர் என இயைத்துப் பொருள் நோக்க இன்பம் சரக்கும். ஏண்-எழுகிற பெருமிதம். நறை-தேன். திருநறையூர்ச் சித்தீச் சரம் எனும் இத்தலம், சித்தர்கள் பூசித்தது. "தேன் பெருகும் சோலை தெய்வவள நாடு" என்றார் பிறரும்; இந்தக் செய்தியை வள்ளலாரும் வாய் மலர்கின்றார். இதுகொண்டு, மக்களின் மனம்போல் வாழ்வு என்னும் பழமொழியை எண்ணலாம். இது கும்பகோணத்தி லிருந்து தென்கிழக்கில் 6 மைல். (130)

-காட்டும்

131. பரிசில் கரைப்புற்றோர் பாங்குபெற ஓங்கும்
அரிசிற் கரைப்புத்தூ ரானே!

(ப-ரை.) காட்டும் பரிசில் கரைப்புற்றோர்-(தன்னைக்) காண்பிக்கும் தன்மை கண்டு (மனம்) கரைந்த மாதவர்கள்; பாங்கு பெற ஓங்கும் அரிசிற் கரைப் புத்தூரானே-வீடு பேறடைய உயர்ந்து விளங்கும் திரு அரிசில்கரைப் புத்தூர் அதிபதியே, (எ-று.)

(வி-ரை.) திருமேனியைத் தரிசிக்கும் காலத்தில் உள்ளம் உருகும்; "உள்ளம் உருகில் உடனாவர் அல்லது தெள்ள அரியரென் றுந்தீபற, சிற்பரச் செல்வரென் றுந்தீபற" என்பது சாத்திரம். பாங்கு-(முத்தி பெற்றுகுரிய) பக்குவம். இந்நிலையினர் மேலும் நிறைவுற, தலசேவையை ஆவலிப்பது தகுதி. அவர்கட்கு கை கொடுக்கின்றது இத்தலம் என்றபடி. அரிசொல் நதிக்கரையில் இருத்தலின், இது அரிசொல் நதி கரைப்புத்தூர் எனப் பெறுகிறது. அரி சொல்லி வந்த நதி இது என்பர்; அரிசொல், அரிசில் என்று திரிந்தது. உண்மை ஆநந்த முனிவர் வழிபட்டது; புகழ்துணை நாயனார் முத்தி பெற்றது எனப்பெறும் இப்பதி, கும்பகோணத்திலிருந்து தென்கிழக்கில் 4 மைல். (131)

-தரிசனத்தெக்

132. காலும் சிவபுரத்தைக் காதலித்தோர் தங்கள்துதி ஏலும் சிவபுரத்தில் எம்மானே!

(ப-ரை.) எக்காலும் சிவபுரத்தைத் தரிசித்துக் காதலித்தோர் தங்கள் துதி ஏலும்-சிவனார் திருமேனியை எந்நாளும் தரிசிக்க (அளவிறந்து) ஆவலித்தோர் (செய்யும்) துதிகளை ஏற்கின்ற; சிவபுரத்தில் எம்மானே-திருச்சிவபுரத்தில் எழுந்தருளி யிருக்கும் மகிமை தழுவிய எம் இறையே, (எ-று.)

(வி-ரை.) சதா சிவத்தைச் சதா தரிசிக்கும் கனிவு மிகு வேட்கைக்குக், காதல் என்று பெயர். “காதலாகிக் கசிந்து கண்ணீர் மல்கி ஓதுவார்தமை நன்னெறிக்கு உய்ப்பன” என்பது அரிய தமிழ் மறையின் அனுபவம். இதன்படி, கண்பெற்ற பயன் காட்சி. வாய்பெற்ற பயன் வாழ்த்தல். இவர்களது சிறந்த துதிகளை ஏற்கிறது சிவபுரம் என்றபடி. சிவபுரம் எனும் திருமேனி யிருப்பது சிவபுரத்தில் எனும் பகுதி சிந்தனைக்கு உரியது. வராக அவதாரர் வழிபட்ட இப்பதி, கும்பகோணத்திற்குத் தென்கிழக்கில் 3 மைல். (132)

-மாலுங்கொள்

133. வெப்பும் கலையநல்லோர் மென்மதுரச் சொல்மாலை செப்பும் கலயநல்லூர்ச் சின்மயனே!

(ப-ரை.) மாலும் கொள் வெப்பும் கலைஅய-(பிரகிருதி) மயக்கமும், (வேதனை வாழ்க்கையில் விளைந்த) வெம்மையும் விலக; நல்லோர் மென்மதுரச் சொல்மாலை செப்பும்-நலஞ் சிறந்த உணர்வினர் பாடும் மென்மையும் இனிமையுமுள்ள சொற்களாகிய மாலையை(ச் சூட்ட நினைத்து, என்றும்) தொடுத்த படியே இருக்கின்ற; கலய நல்லூர் சின்மயனே-திருக்கலய நல்லூர் ஞான சொருபனே, (எ-று.)

(வி-ரை.) மால் கண்டதை எல்லாம் காமிக்கும் உலக மயக்கம். வெப்பு-(வாளா இருந்தாலும் வலிந்து வரும் மக்கள் சார்பாலான) கொதிப்பு நிலை. இந்த இரண்டும் தீர இறைவனை நினைதல், சால்புடைய தலத்தைச் சார்தல், பண்புள மொழிகளால் அங்குப் பரமனைப் பாடியபடியே இருத்தல் எனும் இந்நிலையரே நல்லோர்; இவர்கட்குக் கை கொடுக்கின்றது கலய நல்லூர். ஊனமான ஞானம் உலகியலில் விளையும்; இறைவன் சத்தான சித்மயன்; அவன் சார்பே நல்ல சால்பு என்பதனைத்தும், இக் கண்ணியில் தொனிப்பதை ஓர்வம். பிரளய காலத்தில். அணு உயிர்கள் அனைத்தையும் கலயத்தில் சேர்த்துவைத்த தலம் இது. அதனால் கலய நல்லூர் எனப் பெறுகின்றது. இன்று இத்தலம், சாக்கோட்டை என்றும் வழங்குகிறது. இங்கு அமிர்தேசர் இறைவர்; அமிர்தவல்லி தேவி பெயர். கும்பகோணத்திலிருந்து தென்கிழக்கில் 3 மைலில் உள்ளது இத்தலம். (133)

-செப்பமுடன்

134. ஓங்கும் திருத்தொண்டர் உள்குளிர நல்லருளால் தாங்கும் கருக்குடிவாழ் சங்கரனே!

(ப-ரை.) செப்பமுடன் ஓங்கும் திருத்தொண்டர் உள்குளிர-செம்மையுடன் விளங்குகின்ற சிறந்த அடியவர்களின் மனம் குளிர; நல் அருளால் தாங்கும் கருக்குடிவாழ் சங்கரனே-நலமுடைய கருணையால் (அவர்களை) ஏற்கின்ற திருக்கருக்குடியில் இருந்து இளைப்பாற்றும் பெருமானே, (எ-று.)

(வி-ரை.) செப்பம்-செம்மை நல்லொழுக்கம். ஓங்குதல்-வரவர வளர்தல். திரிகரணத்தாலும் சேவை செய்பவர் தொண்டர்கள். வெறும் வாய்ப்பறைக்குப் புறம்பானா ராதலின், திரு எனும் அடைபுணர்த்தினார். நல்லருள் என்பது அறக்கருணை. “கருவெலாம் இன்றியே கருவெலாம் ஆயவன், உருவெலாம் இன்றியே உரு எலாம் ஆயவன்” என்பது தமிழ் மறை. கருவில் இருந்து காத்தான்; பிறந்த பின்னும் உளத்திருந்து உதவுகின்றான்; பிறவியின் அயர்வைப் பெயர்க்கின்றான் பெருமான்; இந்தப் பேரருளை ஓர்ந்து,உள்குளிரத் தாங்கும் சங்கரனே’ என்றார். சங்கரன் அயர்வு தவிர்ப்பவன்.சற்குண மன்னன் வழிபட்டு நலமெய்திய இப்பதி, கலயநல்லூரி லிருந்து தென்கிழக்கில் 1 மைல். (134)

-ஆம்ககனம்

135. தாஞ்சியத்தை வேங்கை தலையால் தடுக்கின்ற வாஞ்சியத்தின் மேவும் மறையோனே!

(ப-ரை.) ஆம் ககனம் தாம் சியத்தை வேங்கை தலையால் தடுக்கின்ற- (வியாபகமான) விண்ணில் தாவுகின்ற சிங்க ராசியை, வேங்கை மரம்(தன்) தலையான கிளைகளால்(இயங்காதபடி) தடுக்கின்ற; வாஞ்சியத்தின் மேவும் மறையோனே-திருவாஞ்சியத்தின் வீற்றிருக்கும் வேதியா, (எ-று.)

(வி-ரை.) ககனம்-ஆகாயம். தாம்-தாவுகின்ற. சீயம் சியம் என முதற் குறைந்தது செய்யுள் விகாரம். சீயம் -(ஐந் தாவதான) சிம்மராசி. வேங்கை- மரப்பெயர். தலை-தலையான கிளை. திருமால் திருவை வாஞ்சித்த இடம். திருவாஞ்சியம் எனப்பெறும். இது, காசிக்குச் சமமான தலம், முத்தியளிக்கும் தலங்களுள் ஒன்று என்று ஆன்றோர் பலர் அறிவித்துள்ளார். இங்கு இறப்பார்க்கு இயம தண்டம் இல்லை என்பர்; அதற்கு ஏற்ப, இங்குச் சிவத்தைப் பூசித்த இயமனுக்கு, ஒரு சந்நிதி உளது. இது, நன்னிலம் ரயில் நிலயத்தி லிருந்து மேற்கே 6 மைல். (135)

-ஆஞ்சியிலா

136. திந்நிலத்தும் வானாதி யெந்நிலத்தும் ஓங்குபெரு நன்னிலத்து வாழ்ஞான நாடகனே!

(ப-ரை.)ஆஞ்சி இலாது-அலைவு ஒரு சிறிதும் இல்லாமல்; இந்நிலத்தும் வான் ஆதி எந்நிலத்தும் ஓங்கும்-இந்த நிவுலகிலும், விண் முதலான எவ்வுலகிலும் (எண்ணப்பெற்று) உயரும்; பெரு நன்னிலத்து வாழ் ஞான நாடகனே-பெருமையை யுடைய திருநன்னிலத்தில் எழுந்தருளிய ஞான நாடக சொரூபனே, (எ-று.)

(வி-ரை.) ஆஞ்சி-சோர்வுமாம். நன்னிலத்தில் வாழ்கிறது ஞான நாடகம்; அருமையான ஒரு அறிவிப்பு இது. ஊன நாடகம் உலக நாடகம்; ஞான நாடகம் நம்பன் நாடகம்; “வான நாடகம் அறியொணாத நீ, மறையின் ஈறுமுன் தொடரொணாத நீ, ஏனை நாடகம் தெரியொணாத நீ, என்னை இன்னிதாய் ஆண்டு கொண்டவா; ஊன நாடகம் ஆடுவித்தவா, உருகி நானுனைப் பருகிவித்தவா, ஞான நாடகம் ஆடுவித்தவா, நைய வையகத் துடைய விச்சையே” எனும் திருவாசகம் இங்கு எண்ணத் தகும். இத்தலம், ஊரிலுள்ள ரயில் நிலயத்திலிருந்து மேற்கே 3 மைல். (136)

-மன்னுமலர்

**137. வண்டிச் சுரம்பாடி வார்மதுவுண் டுள்களிக்கும்
கொண்டிச் சுரத்தமர்ந்த கோமானே!**

(ப-ரை.) மன்னும் மலர் வண்டு ஈ சுரம் பாடி வார் மது உண்டு உள் களிக்கும்-(இதழ்கள்) பலவான மலர்களில் வண்டுகளும் ஈக்களும் பண்பாடி, ஒழுகுகின்ற தேனைப் பருகி, உள்லம் கள்வெறி கொள்ளும்; கொண்டிச்சுரத்து அமர்ந்த கோமானே-திருக்கொண்டிச்சுரத்து அமர்ந்த பசுபதியே, (எ-று.)

(வி-ரை.) சுரம்-பண்களின் பொதுப் பெயர். வார்தல்-நிரம்பி வழிதல். களித்தல்-இன்பவெறி பெறுதல். கோமான் - மான் பெயர் விசுதி; கோ -தலைவன். இத்தலம் வில்வ வனம். பார்வதியார் பசு ஆயினார். இறைவனை நாடி இங்கு எய்தினார். பதிவிலாசம் உணர, ஊன்றிக் கொம்பால் நிலத்தை உழுதார். பரமர் உச்சியிற் கொம்பு பட்டது. அதன் வழி உதிரம் பெருகியது. அது கண்ட அமலை அஞ்சினள். அரிய தன் பாலால் காயத்தை ஆற்றினள். அதன் பின் விமலனை ஆராதித்தாள் என்பது தலவரலாறு. கொண்டவனைக் கண்ட தலம் ஆதலின், இது கொண்டிச்சுரம் எனப்பெற்றது. தேவி சாந்த நாயகி; ஸ்வாமி பசுபதீசர். ஆதலின், கோமான் என்பதற்கு, பசுபதீசர் என்னும் பொருளே இயற்கையானது. (137)

-கண்டிச்

**138. நண்பனையு ரன்புகழும் நம்பவென உம்பர்தொழத்
தண்பனையூர் மேவும் சடாதரனே!**

(ப-ரை.) உம்பர் கண்டு-தேவர்கள் தரிசித்து; ஈச நண்பன் ஐ ஊரன் புகழும் நம்ப எனத் தொழ-சர்வ ஐஸ்வர்ய சம்பன்னா! தோழரான அழகிய நம்பி ஆரூரர் புகழும் நம்பா என்று வாழ்த்தி வணங்க; தண்பனையூர் மேவும் சடாதரனே-குளிர்ந்த தண்பனையூர்த் தலத்தில் வீற்றிருக்கும் சடைமுடி யுடையவனே, (எ-று.)

(வி-ரை.) நண்பனுக்குப் புகுதி நள்; நள்-நெகிழ்வு. உம்பர்-மேலிடத்தவர். சடையை (மகுடமாகத்) தரித்தானை, ‘சடாதரனே’ என்றார். பனைமரம் தல விருட்சம்; அதனால், பனையூர் எனப் பெறுகிறது பதி. இறைவர், ஆடலொடு நம்பியாரூரர்க்குச் சேவை அருளினர். அது கண்ட நம்பிகள், “ஆடுமாறு வல்லார் அவரே அழகியரே” என்று பதிகம் பாடிய பதி இது. கரிகால்சோழர்க்குக் காப்பளித்து, துணையிருந்த பிள்ளையார் எனப்பெறும் கணபதி இங்குள்ளார்.

திருவாரூர்க்கு வடக்கில் 6 மைல் தூரத்தில், ஆண்டிப்பந்தல் கிராமம்; அங்கிருந்து கிழக்கே ஒரு மைலில் உள்ள தலம் இது. (138)

-பண்புடனே

139. எற்குடியா னங்கொண் டிருக்க மகிழ்ந்தளித்த
விற்குடியின் வீரட்டம் மேயவனே!

(ப-ரை.) பண்புடனே எற்குள் தியானம் கொண்டு இருக்க மகிழ்ந்து அளித்த-
புற ஒழுக்கப் பொலிவுடன் எனக்குள் தியானித்துக் கொண்டு இருக்குமாறு,
உவகையுடன் அருளை உதவிய; விற்குடியின் வீரட்டம் மேயவனே-திருவிற்குடி
வீரட்டானத்தில் விரும்பி யிருக்கும் பெருமானே, ()

(வி-ரை.) பண்பு-தியான உணர்விற்குரிய ஒழுக்கம். இது சலந்தரனைச்
சாய்த்த தலம்; அட்டவீரத்துள் ஒன்று. பிருந்தை மயானம் இது எனவும் பெறும்;
கோயிலின் பின் புறத்தில் மெய்ஞ்ஞானேசர் உளர். இது திருவாரூர்க்கு அருகில்,
விற்குடி ரயில் நிலையத்தில் இருந்து 3 மைல். (139)

-சொற்கொடிய

140. வன்புகலா நெஞ்சின் மருவும் ஒருதகைமைத்
தென்புகலார் வாழ்மகா தேவனே!

(ப-ரை.) சொல் கொடிய வன்புகலா நெஞ்சின் மருவும் ஒரு தகைமை-
கொடிய சொற்களும், வன்கண்மை கல்லாத மனமும் உறவுகொளும்; தென் புகலார்
வாழ் மகாதேவனே-தென் திருப்புகலூரில் வாழும் தேவதேவா, (எ-று.)

உள்ளத்தின் கடுமை, சொல்லுருவம் கொள்ளும்; அங்ஙனம் ஆகாமல்,
மாசற்ற மனத்தினர் புகல்தரும் ஊர் புகலார். மாதேவர் ஆட்சி அப்பதியில்
மலர்கிறது என்றபடி. வன்பு -(குருரமான) கடினம். கலா-கலவாத. தகைமை-தகுதி
யுடைமை. இது அக்கினி வழிபட்ட தலம். ஆளுடைய அரசுகள் முத்தி பெற்ற தலம்.
முருக நாயனார் மாலை கட்டித் தொண்டு செய்த தலம். ஆளுடை நம்பிகள்
துயிலும் பொழுது, தலையின் கீழ் வைத்த செங்கற்கள் செம் பொன்னான தலம்.
நன்னிலம் ரயில் நிலையத்திற்குக் கிழக்கே 4 மைலில் உள்ள தலமிது. (140)

-இன்பமறை

141. அர்த்தமா நீக்கரிய ஆதார மாகிநின்ற
வர்த்தமா நேச்சரத்து வாய்த்தவனே!

(ப-ரை.) இன்ப மறை அர்த்தமா நீக்கரிய ஆதாரம் ஆகி நின்ற-(புனித)
இன்பமறைப் பொருளாக, அகற்ற முடியாத ஆதாரமாய் நிலை பெற்ற;
வர்த்தமாநேச்சரத்து-, வாய்த்தவனே-பொருந்தியிருப்பவனே, (எ-று.)

(வி-ரை.) அர்த்தம்-செல்வம். திருப்புகலூர் வர்த்த மானீச்சுரம் எனப்பெறும்; இது, திருப்புகலூர் ஆலயத்திற்குள் வடபுறம் உள்ளது. அக்கினீசர்க்கு அடுத்த வடபுறத்தில், வர்த்தமானேசர் சந்நிதி. (141)

-மித்தையுற்ற

142. காமனதீ சங்கெடவே கண்பார்த் தருள்செய்த ராமனதீ சம்பெறுநி ராமயனே!

(ப-ரை.) மித்தை உற்ற காமனது ஈசம் கெடவே கண்பார்த்து அருள் செய்த-பொய்ம்மை பொருந்திய காமனது தலைமை பொன்றுமாறு (நெற்றிக்) கண்ணால் நோக்கி யருளிய; ராமனது ஈசம் பெறும் நிர் ஆமயனே-திரு இராமனது ஈச்சுரத்தை இடமாக் கொண்ட (பிறவி) நோய் இல்லாத பெருமானே, ()

(வி-ரை.) மித்தை-சாரமற்ற தன்மை. காமன் - காமத்தை விளைவிக்கும் கடவுளரில் ஒருவன். ஈசம்-(அவனது) ஆட்சி முதன்மை. ஆமயம்-நோய்; நிர்-இன்மை எனும் பொருட்டு. இராமனதீசம்-நன்னிலம் ரயில் நிலயத்திலிருந்து கிழக்கே 4 மைல். இஃது இராமர் வழிபட்ட பதி.

-தோமுள்

143. மயற்றூர் பறித்த மனத்தில் விளைந்த பயற்றூர் திசையம் பரனே!

(ப-ரை.) தோம் உள் மயல் தூர் மனத்தில் விளைந்த-குற்றத்தையே உள்குகின்ற மயக்கமாதிய புதர்களைக் களைந்த மனத்தில் எழுந்து விளங்கும்; பயற்றூர் திசை அம் பரனே-திருப் பயற்றூரில் திசைகளை ஆடைகளாக உடையவனே, ()

(வி-ரை.) தோம்-தோஷம்.உள்-உள்குதல்; உணர்தல். தூர் முட்செடிப் புதர். பயிரவர் வழி பட்ட இப்பதி, விற்குடியி லிருந்து கிழக்கே 3 மைல். அம்பரம் ஆடை; "அம்பரம் கடலும் ஆடையும்" என்பது பிங்கலந்தை. (143)

-இயற்றுஞ்சீர்

144. ஆச்சிரமே வஞ்செங்காட் டங்குடியி னங்கணப தீச்சரம்வா முஞ்சந்த்ர சேசுரனே!

(ப-ரை.) இயற்றும் சீர் ஆச்சிரம் மேவும் செங்காட்டங் குடியின் -சிறப்புப் பொருந்திய ஆஸ்ரமங்கள் இருக்கும் திருச் செங்காட்டங் குடியில்; அம் கணபதீச்சரம் வாழும் சந்த்ரசேகரனே-அழகிய திருக் கணபதீச்சரத்தில் எழுந்த தருளி, பிறைத் திங்களைத் திருமுடியில் வைத்த பிரானே, (எ-று.)

(வி-ரை.) கணபதி சிவத்தை வழிபட்ட காரணத்தால், இது கணபதீச்சரம் எனப்பெறுகிறது. கணபதி கஜமுகனைச் சாய்த்தபின், அவனது குருதி பெருகி, எங்கும் செங்காடு ஆனமையால், செங்காடு எனப் பெற்றது. ஆச்சிரமம்-ஆஸ்ரமம்.

சிறுத்தொண்டர் பேற்பெற்ற தலம் இது, நன்னிலம் ரயில் நிலையத்திலிருந்து 6 மைல். (144)

-ஏச்சகல

145. விண்மருவி னோனை விடநீக்க நல்லருள்செய்
வண்மருகல் மாணிக்க வண்ணனே!

(ப-ரை.) ஏச்ச அகல விண் மருவினோனை விடம் நீக்க நல் அருள் செய்-பழிப்புத் தீர் (இறந்து) சுவர்க்கம் அடைந்த செட்டிப் பிள்ளையை; (பாம்பு கடித்த) விடத்தை விலக்க நல்லருள் பாலித்த; வண்மருகல் மாணிக்க வண்ணனே-வளப்பம் பொருந்திய திருமருகல் பதியில் இருக்கும் மாணிக்க சொரூபனே,

(வி-ரை.) ஏச்ச-இகழ்ச்சி. புறம்பயத்தில் இறந்த வணிகனை, ஆளுடைய பிள்ளையார் அருள்நோக்கால் எழுப்பினர்; அதுபோலவே திருமருகலில், பாம்பு கடித்து இறந்த வணிகனைப் பதிகம் பாடி எழுப்பினர். இவ்வரலாறுகள், இங்கு எண்ணப் பெற்றன. விஷம் தீர்த்த பிள்ளையாரும் இங்குளர். இது, திருப்புகலூரி லிருந்து தென்கிழக்கில் 4 மைல். (145)

-திண்மைகொண்ட

146. மாத்தமங்கை உள்ளம் மருவிப் பிரியாத
சாத்தமங்கைக் கங்கைச் சடாமுடியோய்!

(ப-ரை.) திண்மை கொண்ட மா தமம் கை உள்ளம் மருவி-திட்பமான தன்மை கொண்ட மாபெரும் (அறியாமை) இருளை அருவருத்த உள்ளத்தொடு உறவு பூண்டு; பிரியாத சாத்தமங்கை கங்கை சடா முடியோய்-(என்றும்) பிரியாது இருக்கும் திருச் சாத்தமங்கைப் பதியில் எழுந்தருளி யிருக்கும் கங்கைச் சடை முடியாளா, (எ-று.)

(வி-ரை.) திண்மை-உறுதி. மா தமம்-பேரஞ்ஞானம். கை-அருவருப்பு. ஊர் பெயர் சாத்தமங்கை. கோயில் பெயர் அயவந்தி. திருநீலநக்க நாயனார், இங்கு வழிபட்ட அன்புருள் ஒருவர். ஒரு நாள், சிலந்தி ஒன்று சிவலிங்கத்தின் மேல் விழ, மனைவியார் அதை வாயால் ஊதி அப்புறம் தள்ள, இது அருசிதம் என்று துணைவியை நாயனார் துறந்தார். அன்று கனவில் அயவந்தியார் வந்தார். அவள் ஊதாத இடத்தில் கொப்புளம் பார் என்றார். விழித்த நாயனார் வியந்தார். அவ்வழியில் அவரது மனைவியார் அன்பைப் புலனாக்கி, இருவரையும் தம்பதிகளாக இணைத்த இறைவர் இங்கு இருப்பவர். இப்பதி, திருநள்ளாறு ரயில் நிலையத்திலிருந்து தென்மேற்கில் 5 மைல். (146)

-தூத்தகைய

147. பாகைக்கா ரென்னும் பணிமொழியார் வாழ்த்தோவா
நாகைக்கா ரோணம் நயந்தோனே!

(ப-ரை.) தூ தகைய பாகை கார் என்னும் பணிமொழியார் வாழ்த்து ஓவா-
தூய தகுதியுடைய (சர்க்கரைப்) பாகை, (வெறும்) நீர் எனற்குரிய இனிக்கும் விநய
மொழியினர் வாழ்த்து அகலாத; நாகைக் காரோணம் நயந்தோனே-திருநாகைக்
காரோணத் தலத்தை விரும்பியவனே, (எ-று.)

(வி-ரை.) தூ-தூய்மை. இனிக்கும் பாகும் நாணுறும் அளவு நயமொழியினர்
பலர். அவர்கள் வாழ்த்து, இப்பதிவிட்டு அப்பால் ஆனதில்லை. இது சப்த விடங்கத்
தலங்களுள் ஒன்று. இங்கிருப்பவர் சுந்தர விடங்கர். இவர் இயற்றுவது, பாராவார
தரங்க நடனம். இது அதிபத்தர் வழிபட்ட அரும்பதி. புண்டரீக முனிவரை,
காயத்தோடு ஆரோகணம் செய்து கொண்ட தலம். இங்கு நீலாயதாட்சி சந்நிதி
மிக அருமை. இதற்கு ரயில் நிலயம் உளது. கடற்கரை ஓரத்ததாதலின்,
நாகைப்பட்டினம் எனப் பெறுகிறது.

-ஓகையற

148. விக்கல் வருங்கால் விடாய்தீர்த்த துலகிடைநீ சிக்கலெனும் சிக்கல் திறலோனே!

(ப-ரை.) ஓகை அற விக்கல் வருங்கால் விடாய் தீர்த்து -உவகை ஒழிய,
விக்கல் எழுகிற மரண நாளில், (தாக) விடாயைத் தவிர்த்து; உலகிடை நீ சிக்கல்
எனும் சிக்கல் திறலோனே-அவனி மயக்கத்தில் நீ அகப்பட்டுக் கொள்ளாதே
என்கின்ற திரு சிக்கல் தலத்தில் திகழும் ஆற்றலாளா, ()

(வி-ரை.) ஓகை-பெருமகிழ்வு. இதற்கு ரயில் நிலயம் உளது;
நாகைப்பட்டினத்தி லிருந்து 3 மைல். காமதேநுவின் பால் பெருகி இறுகி, எங்கும்
வெண்ணெயாயது. அதை உணர்ந்த வசிட்டர், எடுத்து வெண்ணெயை இலிங்கம்
ஆக்கினார். பூசித்தார். அந்த இலிங்கத்தைப் பிறகு எடுக்க வராமல், சிக்கிக்
கொண்டமையின் இப்பதி, சிக்கலெனும் பெயர் பெற்றுச் சிறந்தது. “சிக்கலுள்,
பால் வண்ணன் கழலேத்த நம் பாவம் பறையுமே” என்பது இத்தலத் தேவாரம்.(148)

-மிக்கமினார்

149. வானூர் தடங்கண் வயல்காட்டி ஓங்குங்கீழ் வேளூரில் செங்கண் விடையோனே!

(ப-ரை.) மிக்க மினார் வாள் ஊர் தடங்கண் வயல்காட்டி ஓங்கும்-சிறந்த
மின்னர் கொடிபோன்ற மெல்லியலாரது வாள் போலும் பரவிய கண்களை வயல்கள்
காட்டி உயர்ந்த; கீழ் வேளூரில் செங்கண் விடையோனே-திருக் கீழ்வேளூரில்
சிவந்த கண்களையுடைய விடையை ஊர்தியாக உடையவனே, (எ-று.)

(வி-ரை.) மின்னார் என்பது இடை குறைந்தது; ஒளிமய மேனியர் எனும்
பொருட்டு; மின்னல் உடனே மறையும்; இவர்கள் நீடித்து நிற்பவராதலின், ‘மிக்க
மினார்’ எனப்பெற்றார். வயல்களில் கமலங்கள், குவளைகள், நீலமலர்கள், அல்லி
மலர்களாகிய களைகள், காரிகையர் கண்கள் போலுள எனும் குறிப்பு, நீர்வள
நிலவளங்களை நினைத்த செய்தி. கண்களை வயல்கள் காட்டுகின்றன என்பது,
உவமைப் பொருள்கள் உபமேயத்தில் ஒடுங்கிய உருவகம். ரயில் நிலயம் உளது.

முருகன் வழிபட்ட தலம். அவர் வழிபாட்டிற்கு இடையூறு விளையாதபடி, நால்திசையிலும் வானத்திலும் காவல் செய்த அஞ்சுவட்ட அம்மை இங்குள்ள. பக்த குறுமுனிக்கு பாத தரிசனம் தந்தபதி இது. (149)

-நீளுவகைப்

**150. பாலு ரிசையிற் பயன்சுவையிற் பாங்குடைய
தேவூர் வளர்தேவ தேவனே!**

(ப-ரை.) நீள் உவகை பா ஊர் இசையின் பயன் சுவையின் பாங்கு உடைய- அளவிறந்த களிப்பளிக்கும் பாடலொடு ஊர்ந்து வரும் பண்ணினும், பயனான இசையினும் இனிய தன்மையை யுடைய; தேவூர் வளர் தேவ தேவனே-திருத் தேவூரில் வளர்கின்ற தேவ தேவா, (எ-று.)

(வி-ரை.) பா-பாடல்.பயன்பால் எனினுமாம். கீழ் வேளூர் ரயில் நிலயத்திலிருந்து இரு தெற்கில் 2 மைல். (150)

-பூவினிடை

**151. இக்கூடன் மைந்த இனிக்கூடல் என்றுபள்ளி
முக்கூடல் மேவியமர் முன்னவனே!**

(ப-ரை.) பூவின் இடை-நிலவுலகில்; மைந்த-மைந்தனே; இக்கூடல் இனிக்கூடல் என்று-இப்பிறவியை இனி அடையாதே என்று; பள்ளி முக்கூடல் மேவி அமர் முன்னவனே-திருப்பள்ளி முக்கூடல் திருப்பதியில் விரும்பி இருக்கும் முன்னோனே, (எ-று.)

(வி-ரை.) பூ-பூவுலகம். கூடல்-(எழுவகைத் தாதுக்கள்) சேர்ந்த யாக்கை. அடுத்த கூடல், அடையாதே எனும் பொருளில் எதிர்மறை. இத்தலம், பள்ளியின் முக்கூடல் எனப்பெறும். இங்குள இறைவர் முக்கோண நாதர். தேவி மைம்மேவு கண்ணி. இது திருவாரூர்க்கு வடகிழக்கில் 3 மைல். எவரொடு கூடினாலும் பிறவி கூடவரும்; ஆதலின், கூடான பிறவியில் கூடாதிருக்க, என்னோடு கூடியிரு என்கிறார், முக்கூடலார்; அவரே எவர்க்கும் முன்னவர். (151)

-தக்கநெடும்

**152. தேரு ரணிவீதிச் சீரூர் மணிமாட
ஆரூரில் எங்கள் அருமருந்தே!**

(ப-ரை.) தக்க நெடும் தேர் ஊர் அணி வீதி சீர் ஊர் மணிமாடம்- தகுதியுடைய பெரிய தேர் ஊரும் அழகிய வீதிகளையும், சிறப்புப் பொருந்திய சிறந்த மாளிகைகளையுமுடைய; ஆரூரில் எங்கள் அரு விருந்தே-திருவாரூரில் எழுந்தருளிய எங்களுடைய அரிய அமுதமே, (எ-று.)

(வி-ரை.) ரயில் நிலயத்தின் அண்மைத் தலம். சிவ தத்துவம் மிக்க பிருதிவி அம்பலம். இலக்குமி பூசித்தபதி.பிறக்க முத்தியளிக்கும் பெருமையது. சோழ

ராஜதானிகள் ஐந்தில் ஒன்று. திருமுறைகளைத் தொகுத்த இடம். திருத் தொண்டத்தொகை தோன்றுபதி. தேவாசிரிய மண்டபம் இங்குண்டு. பரவைக்காகப் பரன் தூது நடந்த இடம். சுந்தரர்க்கு வலக்கண் தந்த தலம். சப்த விடங்கத் தலங்களுள் முதலது. அஜபாநடன வீதி விடங்கர் இங்குளர். திருவாரூர்த் தேரழகு என்பர்; இந்த அருமைகலை இக் கண்ணியில் அறியலாம். (152)

-நீரூர்ந்த

153. காரூர் பொழிலும் கனியீந் திளைப்பகற்றும் ஆரூ ரரனெறிவே ளாண்மையே!

(ப-ரை.) நீர் ஊர்ந்த கார் ஊர் பொழிலும் கனி யீந்து இளைப்பு அகற்றும் நீரொடு நிறைந்த முகில்கள் ஊரும் சோலைகளும் கனிகளை உதவி அயர்வு தீர்க்கும்; ஆரூர் அரனெறி வேளாண்மையே-திருவாரூர் அரனெறியில் இருக்கும் உபகாரியானவனே, (எ-று.)

(வி-ரை.) நீர் ஊர்ந்த கார், கார் ஊர்ந்த பொழில், கனியீதல் இயற்கை; அதனுடன் நிழலீந்து வெப்பம் போக்கும்; இளைப்பைத் தவிர்க்கும் என்னும் அருமையது இத் தலம் என்றபடி. பெரிய கோயிலின் இரண்டாம் பிராகாரத்தின் பெயர் இது. நமிநந்தி யடிகள் தண்ணீரால் விளக்கெரித்த தலம். வேளாண்மை-உபகார சீலம்.

-ஏரார்ந்த

154. மண்மண் டலிகர் மருவுமா ரூர்ப்பரவை உண்மண் டலியெம் உடைமையே!

(ப-ரை.) ஏர் ஆர்ந்த மண் மண்டலிகர் மருவும்-கம்பீரத் தன்மை பொருந்திய நிலவுலக மன்னர்கள் வந்து வணங்கும்; ஆரூர் பரவையுண் மண்டலி எம் உடைமையே-திருவாரூப் பரவையுண் மண்டலி எனும் தலத்து எனது உரிய பெருந்திருவே, (எ-று.)

(வி-ரை.) ஏர்-எழுச்சி. மண்டலிகர் -நாற்பது கிராமங்களை ஆள்பவர். (ஒரு கோடி கிராமம் ஆள்பவர், மகுடவர்த்தனர் எனல் இங்கு எண்ணத் தகும்.) இது பெரிய கோயில் தேர்நிலைக்கு அண்மையில், தென்மேற்கில் உள்ள ஆலயம். பெருகி வந்த கடலைப் பருகிய கோயில் இது; அதனால் இப்பெயர் எய்தியது. பரவியுளது பற்றி, கடல் பரவை எனப்பெறும். இதனுள் உள்ள சிறிய குளத்தின் முழுகி வலக்கண் பெற்றார் சுந்தரர். (154)

-திண்மைக்

155. களமர் மகிழக் கடைசியர் பாடும் விளமர் கொளுமெம் விருப்பே!

(ப-ரை.) திண்மைக் களமர் மகிழக் கடைசியர் பாடும்-திண்மையை யுடைய கடைசி இனத்தவர் களிக்க, கடைமாதர் (மருதப்பன்) பாடுகின்ற; விளமர் கொளும் எம் விருப்பே-திருவிளமர்ப் பதியை இருப்பிடமாக் கொண்ட எமது விருப்பமே, (எ-று.)

(வி-ரை.) விளமர்-திருவாரூர்க்குத் தென்மேற்கில் 2 மைல். (155)

-வளமை

**156. எருக்கரவீ ரஞ்சேர் எழில்வேணி கொண்டு
திருக்கரவீ ரஞ்சேர் சிறப்பே!**

(ப-ரை.) வளமை எருக்கு அரவு ஈர் அம்சேர் எழில் வேணி கொண்டு-வளமுள்ள எருக்க மலரும், பாம்பும், தண்ணீரான கங்கையும் தாங்கிய கம்பீரமான சடைமுடி கொண்டு; திருக்கரவீரம் சேர் சிறப்பே-திருக்கரவீரம் எனும் தலத்தில் சிறப்பாகச் சேர்ந்திருப்பவனே, (எ-று.)

(வி-ரை.) ஈரம்-தண்ணீர். (ஈர்-குளிர்ச்சி; அம்-நீர்.) இது கங்கைக்கு ஆகிவந்த பெயர். வேணி-கபர்த்தம் எனும் சடை. இது திருவாரூர்க்கு மேற்கில் 7 மைல். (156)

-உருக்க

**157. வருவேனார் மாஎல்லாம் மாஏறும் சோலைப்
பெருவேனார் இன்பப் பெருக்கே!**

(ப-ரை.) உருக்க வரும் வேள் ஊர் மா எல்லாம் மா ஏறும் சோலை-மனம் உருக்க வருகின்ற காமன் ஊர்கின்ற (கிளிகளாகிய) குதிரைகள் அனைத்தும், மாஞ்சோலைகளில் ஏறுகின்ற; பெருவேனார் இன்பப் பெருக்கே-திருப்பெரு வேனாரில் இருக்கும் பேரின்ப சொருபமே, (எ-று.)

(வி-ரை.) வேள்-விரும்புதல், யாவராலும் விரும்பப் பெறும் கட்டழகுடைய காமனுக்குக் காரணப் பெயர். காமனுக்குக் கிளிகளே பரிகள்; அதை மா எனும் பெயரால் அறிவித்தபடி. அடுத்த வந்த மா-மாமரம் எனும் பொருளது. இது, திருக்கர வீரத்திற்கு வடமேற்கில் 1 1/2 மைலில் உள்ள தலம். (157)

-கருமை

**158. மிலையாங் காட்டு மிடற்றாயென் றேத்தும்
தலையாலங் காட்டுத் தகவே!**

(ப-ரை.) கருமை மிலை ஆலம் காட்டும் மிடற்றாய் என்று ஏத்தும்-கருமை பொருந்திய விடத்தைக் காட்டும் கண்டத்தாய் என்று (எவரும்) துதிக்கும்; தலையாலங் காட்டுத் தகவே-திருத் தலையாலங் காட்டுத் தலத்தின் தகுதியனே, (எ-று.)

(வி-ரை.) மிலை-பொருந்திய நிறைவு. ஆலம்-கடுவிடம். மிடறு-கண்டம். இத்தலம், பெரு வேளூரிலிருந்து மேற்கில் 3 மைலில் உள்ளது. (158)

-நிலைகொள்

159. தடவாயில் வெண்மணிகள் சங்கங்கள் ஈனும் குடவாயில் அன்பர் குறிப்பே!

(ப-ரை.) நிலைகொள் தடவாயில் வெண்மணிகள் சங்கங்கள் ஈனும் - நிலையாக அமைந்த விசாலமான வாயில்கள் தோறும், (முதன்மை) வெண்ணிற முத்துக்களை சங்குகள் உயிர்க்கும்; குடவாயில் அன்பர் குறிப்பே-திருக்குடவாயிலில் உள்ள அடியர்களின் மனோரதமே, (எ-று.)

(வி-ரை.) தடவாயில்-வீட்டு முகப்பு. வெண்மையடை, உத்தம முத்துகள் எனலை உணர்த்தின. அன்பர்களின் லட்சியத்திற்குத் தக்கபடி அருவம், உருவம், அருவுருவம் மூன்றிற்கும் அப்பாற்பட்ட சொரூப ஜோதிமயம் என இறைவர் இருத்தலால், 'அன்பர் குறிப்பே' என்றார். தடவாயில் முத்தம், லௌகிக செல்வம், குடவாயில் குறிப்பு, முத்திச் செல்வ முதன்மை. இவைகளை எழுதிக் காட்ட இயலா; உணரும் உள்ளம் உருகும். ஆம். அவ்வளவு தான் செய்தி. வாயால் விரிப்பது வாய்ப்பறை. (159)

-மடவாட்கோர்

160. கூறை உவந்தளித்த கோவேயென் றன்பர்தொழச் சேறை உவந்திருந்த சிறபரமே.

(ப-ரை.) மடவாட்கு ஓர் கூறை உவந்து அளித்த கோவே என்று அன்பர் தொழ-உமாதேவியார்க்கு ஒப்பற்ற (இடப்) பாகத்தை உவந்து உதவிய பரமபதியே என்று அடியவர் இறைஞ்ச; சேறை உவந்து இருந்த சிற்பரமே-திருச்சேறைப் பதியில் ஆநந்தமா யிருந்த சித்தான சத் சொரூபமே, (எ-று.)

(வி-ரை.) மடவாள்-(என்றும்) இளமையான இறைவி; (மடம்-இளமை; பெண்மைக் குணங்களுள் ஒன்று எனலுமாம்.) கூறு-பங்கு; இது இரண்டனுருபு ஏற்றது. கோ-(பெருங்கொடை) அதிபன். சித்-ஞானம்; பரம்-(தனிப்) பதி. தெளமியர் வழிபட்ட இத்தலம், கும்பகோணத்தி லிருந்து தென்கிழக்கில் 9 மைல். (160)

-வேறுபடாப்

161. பாலூர் நீலவிற் பணிலங்கள் தண்கதிர்செய் நாலூரில் அன்பர்பெறு நன்னயமே!

(ப-ரை.) வேறுபடா பால் ஊர் நிலவில் பணிலங்கள் தண்கதிர் செய்-வேறுபடாமல் பால்போல் நிறமுள வெண்ணிலவில், குளிர்ந்த வெண் சங்குகள் குளிர்ந்த ஒளியைப் பரப்பும்; நாலூரில் அன்பர் பெறு நன்னயமே-அடியவர் பெறும் மேதகு நயமுள மென்மையனே, (எ-று.)

(வி-ரை.) விண்ணில், பால்போல் நிலவு பகல் செய்யும். மண்ணில், ஒளி பரப்பிச் சங்குகள் ஊர்தலுறும். மேலும் கீழுமான ஒளிகளில் வித்யாசம் தெரிவது இல்லை. பாலூர் என்னும் நாலூர் இது. நில இயல்பு போல்வது மனநிலை. அங்கிருப்பவர் யாவரும் அன்பர்கள். நல்லார் அவர்கட்கு நல்நயன் இறைவன் என்றபடி. “பாலூரும் மலைப்பாம்பும் பனி மதியும் மத்தமும், மேலூரும் சடையான்” என்பது இத்தலத் தேவாரம். இது திருநாலூர் மயானம் எனப்பெறும். ஆபஸ்தம்பர் வழிபட்ட அரும்தலம் இது. இங்கிருந்து தென்மேற்கு ஒரு மைலில் நாலூர் என்றும் ஒரு தலம் உளது. இது குடவாயிலில் இருந்து வடகிழக்கில் 3 மைல். நன்னயமே எனற்கேற்ப, இங்குள் இறைவர் ஞான பரமேஸ்வரர்; தேவி ஞானாம்பிகை.

-மேலூரும்

162. நோய்க்கரையுட் செய்யாத நோன்மையோர் சூழ்ந்தகடு வாய்க்கரையுள் மேவுகின்ற வண்மையே!

(ப-ரை.) மேல் ஊரும் நோய் உள் கரை செய்யாத நோன்மையோர் சூழ்ந்த-(உடல்) மேல் ஊர்ந்து வரும் நோய்கட்காக், உள்ளம் சரியாத விரத சீலர்கள் வலம் செய்கின்ற; கடுவாய்க் கரையுள் மேவுகின்ற வண்மையே-திருக்கடுவாய்க் கரையெனும் தலத்தில் இருக்கின்ற ஈகையனே, (எ-று.)

(வி-ரை.) உடலை, உளத்தை நொய்ம்மை ஆக்குவது நோய்; நொய்ம்மை-சிறுமை; (நோ-ஓரெழுத்தொரு மொழி; யகரம் எழுத்துப்பேறு எனினுமாம்.) கரை செய்யாமை-கரைதல், உருகுதல் செய்யாமல் திடமனம் பெறும் தன்மை. அமித உணவு, அகால உணவு, உலகியலில் அமித உறவு, அமித நித்திரை முதலிய காரணம் பற்றி வருகிற உடல் நோய்க்குக் கவலைப்பட்டு ஆவது ஏன்? உயிரைப் பற்றும் கர்ம நோய்க்கோ மருந்தே இல்லை. அதனை அனுபவித்தே ஆகவேண்டும் என்னும் செய்திகள் என்றுமுள. கடுவாய் என்பது ஆற்றின் பெயர்; அது இன்று குடமுருட்டி எனப் பெறுகிறது. காசிபர் வழிபட்ட இப்பதி, நீடாமங்கலத்திலிருந்து 11 மைல்.

(162)

-வாய்ந்த

163. பெரும்புகந் தெங்கிற் பிறங்க வளம்கொள்ளும் இரும்புளை மேவ இருந்தோய்!

(ப-ரை.) வாய்த்த பெரும்புகம் தெங்கின் பிறங்க-(இயல்பாக) எழுந்த பெரிய கழக மரங்கள், தென்னை மரங்கள் போல் தோன்றுமாறு; வளம் கொள்ளும் இரும்புளை மேவி இருந்தோய்-வளம் பெருகிய திரு இரும்புளைத் தலத்தில் விரும்பி இருந்தோனே, (எ-று.)

(வி-ரை.) இயற்கை வளம் முதலடியில் இருக்கிறது. புகம்-பாக்கு மரம்.பிறங்கல்-செழித்து வளர்தல். தெங்கின் என்பதில், இன் -உவம உருபு. இத்தலம் கோசிகர் பூசித்த பதி. கலங்காமல் காத்த பிள்ளையார் இங்குளர். இங்கு தட்சிணாமூர்த்திதான் உற்சவர். இது நீடாமங்கலம் ரயில் நிலயத்திலிருந்து வடமேற்கில் 4 மைல்.

(163)

-விரும்பும்

164. விரதப் பெரும்பாழி விண்ணவர்கள் ஏத்தும் அரதைப் பெரும்பாழி ஆர்ந்தோய்!

(ப-ரை.) விரும்பும் விரதப் பெரும்பாழி விண்ணவர்கள் ஏத்தும்-விரும்புகின்ற விரதப் பெரும் சிறப்புள இமையவர்கள் வழிபடும்; அரதைப் பெரும்பாழி ஆர்ந்தோய்-திருஅரதைப் பெரும்பாழித் தலத்தில் அமர்ந்தோனே, (எ-று.)

(வி-ரை.) பாழி-வன்மை; பெருமையுமாம். விண்ணின் அக நகரில் வாழும் தேவர்கள், விரத சீலர்கள் என்பது இங்கு சிந்திக்கத் தக்க செய்தி. இஃது, இன்று அரித்துவார மங்கலம் என்னும் பெயருடன் இருக்கும் தலம். திருமால் வராகமாகி நிலம் கீண்ட தலம் இது. சந்நிதியில் பிலம் ஒன்று மூடப் பெற்றுளது; இதற்கேற்ப இறைவர், பாதாளேச்சுரர் எனும் நாமத்தார். இது சமீவனம் எனவும் பெயர்பெறும். தஞ்சாவூரில் இருந்து இப்பதி 16 மைல் தூரத்தில் இருக்கிறது. இது சாலியமங்கலம் ரயில் நிலயத்திலிருந்து 8 மைல். (164)

-சரதத்தால்

165. ஏதும் அவணிவணென் றெண்ணா தவரிறைஞ்சி ஓதும் அவணிவணல் லுருடையோய்!

(ப-ரை.) சரதத்தால்-சத்திய நெறியால்; ஏதும் அவண் இவண் என்று எண்ணாதவர் இறைஞ்சி ஓதும்-எதையும் அந்த இடம் இந்த இடம் என்று பாகுபாடு செய்யாமல் சமமாய் பார்ப்பவர்கள் வணங்கித் துதிக்கும்; அவணிவணல் ஊர் உடையோய்-திருஅவளிவண நல்லூரை உடைமையாக் கொண்டு உறைபவனே, (எ-று.)

(வி-ரை.) சாதம்-(கலங்காத) திண்ணம். ஏகமுக நாட்டம் உடையவர்க்கு, என்றும் பேதம் இல்லை; அண்மை சேய்மை என்பது இல்லை. ஒரு முகமான அவர்கள் வருவர். தலத்திற்கு உரியான் முன் தலைவணங்குவர்; வாழ்த்துவர்; இஃதே தொழிலாகி இருப்பர் என்றபடி. இத் தலத்திற்கு மேற்கில் இரும்புளை வனம்; கிழக்கில் பாடலி வனம்; பாடலிக்குக் கிழக்கில் அரதைப் பெரும்பாழி என்னும் சமீவனம்; பாழிக்குக் கிழக்குல் திருக்கொள்ளம் பூதூர் என்னும் வில்வவனம். இது ஒரு அற்புதமான தலம்; தஞ்சைக்கும் நீடாமங்கலத்திற்கும் நடுவில் சாலிய மங்கலம் ரெயில் நிலயம்; இங்கிருந்து வடகிழக்கில் 6 மைல் தூரத்தில் இப்பதி உளது.

ஆலயத்தில் ஒரு ஆதி சைவர். அவரது தலைமகளை ஒருவர் மணந்தார். மாமனார் வீட்டில் மனையாள் இருக்க, தீர்த்த யாத்திரை சென்ற சென்ற மருகர் திரும்பி வந்தார். இடையில் வைசூரி விளையாடி, அவர் மனைவி கண்கள் அவிந்தன. அதனுடன் உருவத்தாலும் குருபி ஆயினள். அவள் தங்கை, அழகுடையவள்; மைத்துனியை மனைவி என்று கருதிய மருமகர், பாசத்தொடு அவள் கரத்தைப் பற்றினர். அத்தான்! நான் உங்கள் மைத்துனி; அதோ என் அக்காள்! அவளே தங்கள் துணைவி என்று அவள் அலறினள். மாமியும் மாமனும் விவரம்

அறிந்து, விலக்க முயன்றனர். உரிய மனைவியும் குமுறினள். விடுவதாயில்லை முரட்டு மருகர். மைத்துனியை வலிந்து ஈர்த்தார். மாமன், மாமி, மனைவி, மைத்துனி நால்வரும், அரகர சிவ சிவா! அபயம் பெருமா என்று அலறினர். விமலர் எவர் முன்னும் விளங்க வெளிப்பட்டார். அடடே! அன்றைய மனைவி இவள் எனும் பொருளில் அவள் இவள் என்று சுட்டிக் காட்டிக் கூறி, அவளை தீர்த்தத்தில் நீராடச் செய்! எல்லாம் சரியாய் விடும் என்றார். அஞ்சிய மருகர் மைத்துனியை விட்டார். உரியாளை நீராட வைத்தார். அதன் பின் மூத்தாள் இரதி என ஆயினள். கண்களும் திறந்தன. அவளோடு அதன்பின் வாழ்ந்தான் உரியவன். அவள் இவள் என்று கூரியதையே எவரும் கூறிக் கூறி, அவளினால் நல்லூர் என்றும் பெயரை எய்தியது இப்பதி. (165)

-கோதகன்ற

166. நீட்டும் சுருதி நியமத்தோர்க் கின்னருளை நீட்டும் பரிதி நியமத்தோய்!

(ப-ரை.) கோது அகன்ற நீட்டும் சுருதி நியமத்தோர்க்கு-குற்றம் நீங்கிய வைதிக அனுட்டானத்தில் வாழ்பவர்கட்கு இன்னருளை நீட்டும்-(வாரி) இனிய திருவருளை வழங்குகின்ற; பரிதி நியமத்தோய்-திருப்பரிதி எனும் பதியில் திகழ்பவனே, (எ-று.)

(வி-ரை.) சுருதி-செவிவழிவந்த அருள் நூல். (ச்ருதம்-செவிக் கேள்வி.) நீட்டும் எனும் அடையால், அவைகளின் பெருக்கம் அறிவித்தபடி. நியமம்-அகத்தும் புறத்துமான அனுட்டானம், அதன் வளர்ச்சிக்குத் தக்க அளவு அருள் விளைதலை, 'அருளை நீட்டும்' என்று அறிவித்தார். சூரியன் வைதிகங் கொண்டு வழிபட்ட பதி; ஆதலின், 'பரிதி நியமம்' என்னும் பெயர் பலித்தது. பங்குனி 19ஆம் நாள் வழிபட்ட நாள் என்பர். தஞ்சாவூர்க்குக் கிழக்கில் சாலியமங்கலம் ரயில் நிலயத்தில் இருந்து தென்மேற்கில் 8 மைலில் உள்ள தலமிது. (166)

-காட்டியநம்

167. தேவனூர் என்று திசைமுகன்மால் வாழ்த்துகின்ற பூவனூர் மேவும் புகழடையோய்!

(ப-ரை.) காட்டிய நம் தேவன் ஊர் என்று திசைமுகன் மால் வாழ்த்துகின்ற-(தன்னைக்) காட்டிய (நம்) தலைவன் தலம் என்று நான்முகனும் நாரணரும் வாழ்த்துகின்ற; பூவனூர் மேவும் புகழ் உடையோய்-திருப்பூவனூரில் திகழும் புகழைப் போர்த்த புனிதா.

(வி-ரை.) சுகமுனிவர் பூஞ்சோலை வளர்த்து மலர் பறித்துப் பூசித்த பதி இது, நீடாமங்கலம் ரயில் நிலயத்திலிருந்து தென்மேற்கில் 2 மைல். (167)

-பூவுலகாம்

168. ஈங்கும்பா தாளமுதல் எவ்வுலகும் எஞ்ஞான்றும் தாங்கும்பா தாளேச் சரமமர்ந்தோய்!

(ப-ரை.) பூவுலகு ஆம் ஈங்கும் பாதாளம் முதல் எவ்வுலகும்-நிலவுலகான இந்த இடத்தையும், பாதலம் முதலான எந்த உலகத்தையும்; எஞ்ஞான்றும் தாங்கும்-எக்காலத்திலும் தாங்குகின்ற; பாதாளேச்சரம் அமர்ந்தோய்-திருப்பாதாளேச்சரத்தில் அமர்ந்த அமைதியனே, (எ-று.)

(வி-ரை.) பூலோகம், புவர்லோகம், சுவர்லோகம், மஹர்லோகம், ஜனலோகம், தபோலோகம், சத்தியலோகம் எனும் மேலேழுலகங்களும்; அதலம், விதலம், சுதலம், தராதலம், ரஸாதலம், மகாதலம், பாதாளம் எனும் கீழேழு உலகங்களையும் உள்படுத்தி, 'எவ்வுலகும்' என்றார். அந்தரத்தில் இருந்து இயங்கும் அனைத்துலகங்களும், நிமலன் அருளால் நிலைகுலையாது நிற்கின்றன. அநாதி காலமாக அவைகட்கு ஆக்கமாக இருத்தலின், 'எஞ்ஞான்றும் தாங்கும்' என்று அறிந்துரைக்கும் அற்புதம், என்றும் எவராலும் மறக்க முடியுமா? 'உலகெலாம்' எனும் பாசுரத்திற்கு வள்ளலார் கண்டுரைத்த உலகங்களின் பெயர்களை, இதுவரை எவரும் அறிவித்திலராதலின், நெஞ்சம் இப்படி எல்லாம் நினைக்கிறது. (மன்னார்குடி எனும்) ராஜமன்னார் கோயில் ரயில் நிலையத்தில் இருந்து, வடக்கே 1 1/2 மைலில் உள்ள தலம் இது. (168)

-ஓங்குபுத்தி

**169. மான்களில் ஓட்டி மகிழ்வோ டிருந்தேத்தும்
வான்களில் வாழும் மறைமுடிபே!**

(ப-ரை.) ஓங்கு புத்திமான்கள் அரில் ஓட்டி மகிழ்வோடு இருந்து ஏத்தும்-பேரறிவின் பெருமக்கள், நீளும் தீமைகளை நீக்கி ஆநந்தத்தொடு இருந்து துதிக்கும்; வான்களில் வாழும் மறைமுடிபே-களரி எனும் திருத்தலத்தில் வாழ்கின்ற உபநிடத சொருபமே, (எ-று.)

(வி-ரை.) அரில்-பெருங்குற்றங்களின் பெயர். திரிகரணத் தீமை தீர்ந்தாலொழிய, இன்பம் கொண்டு இறைஞ்சல் இயலா. குற்றவாளிகள் செய்யும் வழிபாட்டில், அசத்தும் அசித்தும் அதிகரித்து, கூரும் துன்பமே உலகில் குவிந்து விடும். வான்களர்-உணர்வாகாயமாகிய களர்ப்பதி; அங்கு வழிபட்டாருடைய அருமையை அறிவிக்கிறது இது. இங்கிருக்கும் இறைவர், அடைந்தவர்க்கு அருள்பவர் என்று இன்றும் அப்பெயரே எய்தியுளர்; தேவி அமுதவல்லி. பரத்திற் சரிக்கும் உணர்வுடைய பராசர், உருத்ராம்ச தூர்வாசர் முதலினோர் வழிபட்ட தலம் இது. மறை முடிபு-வேத சாரமான தொகுதி; அவைகளே உபநிடதங்கள். திருத்தருப்பூண்டி ரயில் நிலையத்திலிருந்து 5 மைல். (169)

-மேன்மைதரும்

**170. முற்றேமம் வாய்ந்த முனிவர் தினம்பரவும்
சிறேமம் வாய்ந்த செழுங்கதிரே!**

(ப-ரை.) மேன்மை தரும் முற்று ஏமம் வாய்ந்த முனிவர் தினம் பரவும்-மேலான தன்மையை மேவ வைத்து, வாய்ப்பான காவலை வளர்க்கின்ற தியான

சிரேட்டர்கள் தினமும் வழிபடும்; சிற்றேமம் வாய்ந்த செழும் கதிரே-திருச்சிற்றே மத்தில் வாய்ப்பாக இருக்கின்ற செஞ்ஜோதிச் சூரியனே, (எ-று.)

(வி-ரை.) முற்று ஏமம்-(பொறி புல குண கரணக் கள்ளம் தவிர்க்கும்) பெரும் காவல்; இவைகள் ஆத்மார்த்தத்தை அபகரிக்க ஆரவாரிக்கும்; அவைகளின் கொட்டத்தை அக ஒழுக்கத்தால் அடக்குவதை விட முதிர்ந்த காவல் வேறு இல்லை. இந்நெறியே சன்மார்க்கம். தல இயல்பிற்குத் தக்கபடி இங்குள் இறைவர், சித்தபுரீசர் பிரமபுரீசர், வேதபுரீசர் முதலிய பெயரினர். சந்நிதியுள் தேன் கூடு உளது; சித்தர்கள் தேனீக்கள் போல் வந்து தினமும் வழிபடுகின்றனர். அக்கூட்டிற்குத் தினமும் பூசை நிகழ்கிறது.

வணிகன் ஒருவன்; கர்ப்பிணியான மனைவியை வர்த்தகப் பெயரால் பிரிந்தான். நாள்தோறும் நம்பனை வழிபடும் அவள், வயிற்றுப் பசியால் வருந்தாதபடி, நாள் தோறும், பலி பீடத்தில் ஒரு பொற்காசு நம்பன் அருளினன். சென்ற வணிகன் திரும்பற்குள், ஆண்டுகள் ஐந்தாறு அகன்றன. பிள்ளை பிறந்தும் நாலைந்து ஆண்டுகள் ஆயின. ஊரார் ஐயுற்று, பொல்லாத குறையே புகன்றனர். உத்தம பத்தினி உலும்பி அழுதாள். வேண்டா! வீண்பழி சுமக்க வேண்டா; அவள் உத்தமி; பதிவிரதை என்பதை என்றும் எவரும் அறிய, அசரீரியாக இறைவன் அறிவித்தான்; இத்தலத்து நிகழ்ந்த இவ்வரலாறு கொண்டு, முற்றேமம் செய்வார்க்கு, என்றும் சிற்றேமம் செய்யும் சிவம் என்று அறிந்து இன்புறலாம். (170)

-கற்றவர்கள்

171. எங்குமுசாத் தானம் இருங்கழக மன்றமுதல் தங்குமுசாத் தானத் தனிமுதலே!

(ப-ரை.) கற்றவர்கள் எங்கும் உசா தானம் இரும் கழகம் மன்றம் முதல் தங்கும்-(முப்பொருள் நுட்பம் முழுதும்) கற்றவர் எங்கும் விசாரணை செய்கின்ற இடங்கள், பெரிய கலைக் கூடங்கள் பொது மண்டபங்கள் முதலிய பல நிலயங்கள் பயில்கின்ற; உசாத்தானத் தனிமுதலே-திருவுசாத் தானத்தில் இருக்கும் ஒப்பற்ற முதன்மையே, (எ-று.)

(வி-ரை.) "கற்றதனால் ஆய பயன், வாலறிவன் நற்றாள் தொழுதல்" என்பது பொதுமறைத் தீர்ப்பு. இதற்குத் தக்கபடி, கற்றவர்கள், சதா ஆத்ம விசாரணை மயமாக விளங்குகின்றனர். கழகங்கள், சிறக்கக் கலை ஆய்விற்கு கலக்கின்றன. தாம் பெற்ற பேறு பிறரும் பெறா, விரிவுரைகள் மன்றங்களில் விளங்குகின்றன. உசாத்தானம் எனும் தலப்பெயர்க்கு ஏற்ப, அட்டா! என்ன அருமையான செய்தி யிது! இவைகளை உணரும் மனம், இன்றைய காலப் போக்கை எண்ணிக் கலங்குகிறதே! கண்ணீர் பெருகுகிறதே!

இராமன் இலங்கைக்குப் போகும் முன், இங்குப் பேறான உபதேசம் பெற்றான். இதனால் இறைவர்க்கு இங்கு மந்திர புரீசர் என்று பெயருளது. இவர் வெண்ணிறச் சயம்புலிங்கம். எங்கும் மாமரம் ஆதலின், இப்பதி சூதவநம் என்றும் பெயர் பெறும். முத்துப்பேட்டை ரயில் நிலயத்தி லிருந்து, இரண்டு மைல் தூரத்தது இத்தலம். (171)

-பொங்குபவ

172. அல்லலிடும் பாவநத்தம் அட்டொளிசெய் கின்றதிரு
மல்லலிடும் பாவனத்து மாட்சிமையே!

(ப-ரை.) பொங்குபவ அல்லல் இடும் பாவு அநத்தம் அட்டு-பொங்கி வருகிற பிறவித் துயர்களால் விளையும் பரவிய (பல) அநர்த்தங்களைச் சுட்டெரித்து; ஒளி செய்கின்ற திரு மல்லல்-பிரகாசிக்கின்ற (ஞானத்) திருவளமுள்ள; இடும்பாவனத்து-, மாட்சியே-மாண்பு மயமே, (எ-று.)

(வி-ரை.) பவம்-பிறப்பு; உற்பவம் என்பதன் முதனிலை கெட்ட பெயர். அல்லல்-(அறிவை இருட்டடிப் பாக்கும்) துன்பச் சூழ்நிலை. பாவு அநர்த்தம் என்பது, “முற்று மற்றொரோவழி” எனும் விதிப்படி, பாவநத்தம் ஆயது. பாவுதல்-பரவி வருதல். அநர்த்தம்-விபரீத விளைவுகள்; மற்று, பாவநத்தம் -பாவ இருள் எனினுமாம். அடுதல்-எரித்து அதை இல்லை யாக்குதல். மல்லல்-வளம். பிறவி அல்லல் இடும்; இடும்பாவனம் திருமல்லல் இடும்; முதலது இருள்நிலை; பின்னது ஒளிநிலை. இதற்கேற்ப இங்குள் இறைவர், மாட்சிமையுடைய முத்தினில மன்னர். இப்படி அனுபவிக்க, வள்ளலார்க்கு இணை வள்ளலார்தான். இடும்பன் வழிபட்ட இடம்; அதனால் இடும்பாவனம் எனப் பெறுகிற இது, திருத்தருப்பூண்டி ரயில் நிலயத்திலிருந்து தென்மேற்கே பத்து மைல். (172)

-தொல்லைப்

173. படிக்குள் நோவாத பண்புடையோர் வாழ்த்தும்
கடிக்குளத் தன்பர் களிப்பே!

(ப-ரை.) தொல்லை படிக்குள் நோவாத பண்புடையோர் வாழ்த்தும்-தொன்மையான நிலவுலகுள் துன்பமடையாத (சத்வ) குண சாதகர் (மனமார வாழ்த்துகின்ற; கடிக்குளத்து அன்பர் களிப்பே-திருக்கடிக்குளத் தலத்தில் அன்பர்களுடைய களிப்பிற்குக் காரணம் ஆனவனே, (எ-று.)

(வி-ரை.) தொல்லைப் படி-அநாதியான பிரபஞ்சம். உலகியலில் எவ்வளவு எச்சரிக்கையா யிருந்தாலும், நோதலுக்கான சூழ்நிலைகள் மோதவரும்; அவைகளை அனுபவித்துக் கொண்டே இஃது இயற்கை என எண்ணி, அதற்காக மனம் சளைக்காத சற்குண சாதகர் சிலர். அவர்கள் கனிந்து வாழ்த்தும் தலம் கடிக்குளம்; அங்கே அன்பர்கள் ஆநந்தித்துளர்; அதற்குக் காரணம், அவர்களை ஏற்கும் இறைவர் இன்பமயர் என்றபடி. கற்பக விநாயகர், மாதேவனை வழிபட்டு, கனி பெற்றபதி இது, திருத்தருப்பூண்டி ரயில் நிலயத்திலிருந்து தென்மேற்கில் 11 மைல். (173)

-கடிக்குளத்தின்

174. வண்டலைக்கத் தேனலரின் வார்ந்தோர் தடமாக்கும்
தண்டலைக்குள் நீணெறிச்சிந் தாமணியே!

(ப-ரை.) கடி குளத்தின் வண்டு அலைக்க அலரின் தேன் வார்ந்து ஓர் தடம் ஆக்கும்-(புனித) மணமுள பொய்கைகளில் வண்டுகள், (சிறகுகளாலும் வாய் ஒலியாலும்) அசைத்து மலர்விக்க, மலர்களிலிருந்து தேன் பெரிது ஒழுகி, (சிறு துளி பெரு வெள்ளம் போல்) ஒரு (தேன்) பொய்கையை உளதாக்கும்; தண்டலைக்குள் நீள் நெறிச் சிந்தாமணியே-திருத்தண்டலை நீணெறித் தலத்தில் இருக்கும் சிந்தாமணியே, (எ-று.)

(வி-ரை.) கடி-மணம்; காப்பு எனினுமாம். எங்கும் பொய்கைகள்; அதனில் நிறைந்த அரும்புகள், பனிபட்டும், நீரில் குளிர்ச்சி பட்டும் இருக்கும்; அவைகளை, வண்டுகள் மலரச் செய்கின்றன. மலரும் மலர்களில் இருக்கும் தேன், குபுக்கென்று கொட்டுகின்றது. இப்படியே பல மலர்களிலிருந்து வழிந்த தேன் பெருக்கால், நீர்ப் பொய்கையுள் ஒரு தேன் பொய்கை தோன்றும் என்று, அதிசயோக்தி தோன்ற அறிவித்தபடி. தண்டலை-சோலை. இறைவர் கூர்மத்தின் கொட்டம் அடக்கி, அதன் ஓட்டை அணிந்த பதி இது. அரிவாட்டாய நாயனார் முத்தி யடைந்த இடம் இது; கோச் செங்கட் சோழர் வழிபட்ட தலம், சிந்தாமணி-சிந்தித்ததைச் சிந்தாதபடி தருமொரு தெய்வரத்தினம்; ஊரெங்கும் இயற்கை வளம்; இறைவரும் சிந்தாமணி. இங்கு வழிபட்டார் எவர்க்கும் குறைவில்லை என்பது குறிப்பு. இது, மணலி ரயில் நிலயத்தி லிருந்து அண்மை; திருத்தருப் பூண்டியிருலிருந்தும் செல்லலாம். (174)

-கொண்டலென

175. மன்கோட்டீர் சோலை வளர்கோட்டீர் தண்பழனத் தென்கோட்டீர் தேவ சிகாமணியே!

(ப-ரை.) கொண்டல் என-மேக படலங்கள் எனுமாறு; மன்கோட்டு ஊர் சோலை-பெருங்கிளைகள் தவழும் சோலைகளும்; வளர் கோட்டு ஊர் தண்பழனம்-கூட்டமான சங்குகள் ஊர்வனவுமான குளிர்ந்த நன்செய் நிலங்களுடைய; தென்கோட்டீர் தேவ சிகாமணியே-திருத் தென்கோட்டீர் தேவ சிரோ ரத்தினமே, (எ-று.)

(வி-ரை.) காற்றால் அசையும் பெரிய மரக்கிளைகள், மேகபடலம் மேல் இயங்குவன போலத் தோன்றுகின்றன; கூட்டமாக இயங்கும் சங்குகள், அம்மேகங்கள் நிலத்திலும் இறங்கி இயங்குவனபோலத் தோன்றுகின்றன தென்கோட்டீர்த் திருப்பதி என்றபடி. 'கொண்டல் இனம்' என்றும் பாடமுளது. இதற்கு, முகிலினம், சோலை மரக் கிளைகளில் தவழும் எனப்பொருள் கோடல் முறை. சிகா-உச்சி; தேவர்கள் உச்சியில் கொண்டு போற்றும் உத்தமத் தெய்வம் ஆதலின், 'தேவ சிகாமணியே' என்றார். இப்பதியில் மேற்கில் உள்ள ஆலயம், தேவாரம் பெற்றது; கிழக்கில் உள்ள கோயில் திருவிசைப்பாக் கொண்டது. குச்சர முனிவர் வழிபட்ட தலம் இது, மன்னார்குடி ரயில் நிலயத்திலிருந்து தென் கிழக்கில் 10 மைல். (175)

-தென்கூட்டிப்

176. போய்வண் டுறைதடமும் பூம்பொழிலும் சூழ்ந்தமரர் ஆய்வெண் டுறைமாசி லாமணியே!

(ப-ரை.) தென் கூட்டி போய் வண்டு உறை தடமும் பூம்பொழிலும் சூழ்ந்து-
இடைபாடிச் சென்று வண்டுகள் தங்கும் பொய்கைகளும் பூஞ்சோலைகளும்
நிறைந்து; அமரர் ஆய் வெண்துறை மாசிலாமணியே-தேவர்கள் சிந்திக்கும்
திருவெண்துறைப் பதியின் மாக இல்லா மாணிக்கமே, (எ-று.)

(வி-ரை.) சூழ்ந்து அமர், சூழ்ந்து தமர் என்றும் பாட பேதங்கள் உள.
அமரர்-அமுதம் உண்ட காரணத்தால் வந்த பெயர். இயற்கை வளம், இமையவர்கள்
சிந்திக்கும் இதய வளமுமான வெண்துறையில் இருப்பவர் மாசிலாமணி என்னும்
அருமையை, எண்ணும் நெஞ்சம் இன்பம் கொள்ளும். இது பிருங்கி முனிவர்,
வண்டுருவாகி வழிபட்ட பதி. மூலஸ்தானத்தில் அந்த இனிய ஓசையை இன்றும்
கேட்கலாம்; மன்னர்குடி ரயில் நிலயத்தி லிருந்து கிழக்கே 6 மைலில் உள்ள பதி
யிது. (176)

-தோய்வுண்ட

177. கன்னம்பூ தாதிநிலை கண்டுணர்வு கொண்டவர்கூழ்
கொள்ளம்பூ தூர்வான் குலமணியே!

(ப-ரை.) தோய்வு உண்ட கள்ளம் பூதாதி நிலை கண்டு உணர்வு
கொண்டவர் சூழ்-தோய்ந்து தோன்றும் திருட்டுப் புத்தியுடைய (ஐம்) பூதம்
முதலியவைகளின் (அமைப்பு) நிலைகளை அறிந்து, தெளிந்த ஞானிகள் வலம்
வரும்; கொள்ளம்பூதூர் வான் குலமணியே-திருக்கொள்ளம்பூதூரில் உள்ள சிறந்த
மாணிக்கமே, (எ-று.)

(வி-ரை.) வளர்ந்த திருட்டுத் தனம் வாழ்க்கையையே விழுங்கி இருத்தலின்,
'தோய்வுண்ட' என்றார். ஆதி என்றமையின் பூதங்கள், பொறிகள், புலன்கள்,
கரணங்கள் யாவும் கள்ளத்தனமே என்று கருதியபடி. இவைகளை யறிந்து தெளிந்த
ஞானிகளை, 'உணர்வு கொண்டவர்' என்று உணர்த்தினார். இவர்கள் வலம்வரும்
தலத்தில், ஆக்கசக்தி அதிகரிக்கும். அப்போதுதான் அங்கிருக்கும் குலமாணிக்கம்
அகப்படும். சால்பு நெறியில் இதை யடைபவர்கள் சன்மார்க்கிகள். இதன்
எதிர்மறையர் வலம்வந்தால், அதற்கான பயன்தான் அகப்படும் என்பது
சொல்லாமலே விளங்கும்.

-வெள்ளிடைவான்

178. வாம்பே ரெயில்கூழ்ந்த மாண்பால் திருநாமம்
ஆம்பே ரெயிலொப்பி லாமணியே!

(ப-ரை.) வெள்ளிடை வான் -வெட்ட வெளி எனப்பெறும் வானத்தில்; வாம்
பேர் எயில் சூழ்ந்த மாண்பால்-தாவுகின்ற பெரிய மதில்கள் (நாற்புறமும்)
சூழ்ந்துள்ள சிறப்பால்; திருநாமம் ஆம்-திருப்பெயரான; திருபேரெயில் ஒப்பிலா
மணியே-திருப்பேரெயில் எனும் தலத்தில் உள்ள ஒப்பே இல்லாத இரத்தினமே,
(எ-று.)

(வி-ரை.) வெள் இடை-வெளியான ஆகாயம். விண்ணளாவிய மதில்கள் விளங்கலின், தலம் திருப்பேரெயில் நாமம் தாங்கியது; இதன் உள் இருப்பவர் ஒப்பானதும் மிக்கானதும் இல்லாத மாணிக்கம் என்றபடி.

**“சொரிவிப்பார் மழை; சூழ்கதிர்த் திங்களை
விரிவிப்பார்; வெயில் பட்ட விளங்கொளி
எரிவிப்பார், தணிப்பார், எப்பொருளையும்
பிரிவிப்பார், அவர் பேரெயி லாளரே”**

எனும் இத்தலத் தேவாரம் அருமையானது. இத்தலம், திருவாரூர்க்கு மேற்கில் உள்ள குழிக்கரை ரயில் நிலயத்தில் இருந்து தெற்கே 3 மைலில் உளது. இதுவரை, சிந்தாமணியே, தேவசிகாமணியே, மாசிலாமணியே, குலமணியே, ஒப்பிலாமணியே என்று கொஞ்சிய செய்தியை உணரும் உள்ளம் உருகுகின்றதே! (ஓம்.) (178)

-தாம்பேரா

**179. வீட்டிலன்பர் ஆநந்தம் மேவச் செய்யும்கொள்ளிக்
காட்டில் அமர்ந்தஎன்கண் காட்சியே!**

(ப-ரை.) அன்பர் தாம்பேரா வீட்டில் ஆநந்தம் மேவச் செய்யும் -அடியார்கள், தாம் (மீளத்) திரும்பாத முத்தி நிலத்தில் பேரின்பம் பெறச் செய்யும்; கொள்ளிக் காட்டில் அமர்ந்த என் கண் காட்சியே-திருக் கொள்ளிக்காட்டுத் திருப்பதியில் என் கண்கட்கு காட்சி விருந்தா யிருந்தவனே, (எ-று.)

(வி-ரை.) “இரும்புண்ட நீரெனத் திரும்பாத வீடு” ஆதலின், ‘பேரா வீடு’ என்றார். காட்சி-(ஞானத்) தோற்றம். உய்த்து இதை உணர்வது உத்தமம். கொள்ளிக்காடு, திருவாரூர்க்குத் தெற்கில் உள்ள திருநெல்லிக் காவிவிருந்து 2 1/2 மைலில் உள்ள தலம். (179)

**180. ஆங்கூர் இலைவே லவனா தியர்குழத்
தேங்கூரில் வாழ்தேவ சிங்கமே!**

(ப-ரை.) நீட்டும் ஒளியாம் கூர் இலை வேலவன் ஆதியர் சூழ்-நீண்ட ஒளியுடையதான கூர்மை வெற்றிலை போலும் வேலுள முருகன் முதலினோர் சூழ்ந்திருக்க; தேங்கூரில் வாழ் தேவ சிங்கமே-திருத்தேங்கூர்த் தலத்தில் வாழ்கின்ற தேவர் அதிபனே, (எ-று.)

(வி-ரை.) பலர் இப்பதியைத் தெங்கூர் என்பர். அது சரியல்ல. இத் தலத்திற்கு ஒரு புராணம் உளது; அதன் பெயர், திருத்தேங்கூர்ப் புராணம். “நாங்கூர் உறைவாய்! தேங்கூர் நகராய்! நல்லூர் நம்பானே” எனும் ஆளுடைய நம்பிகள் அருள்வாக்கும் இதனை மெய்ப்பிக்கும்; மரபு வழுவாத திருவருட்பிரகாச வள்ளலார், இப் பெயரின் நுட்பத்தை எவரும் உணர, ‘வேலவனாதியர் சூழ, தேங்கூரில் வாழ்தேவ சிங்கமே!’ என்கிறார். இலக்குமியும், ஒன்பது கோள்களும், வாய்மை முறையின் வழிபட்ட பதி இது. இலக்குமி வழிபட்ட இலிங்கம் அத்திருவருவிற்கு எதிரில் திகழ்ந்துளது. திரு-திருமகள். தேங்கு-(இன்பம்) ததும்பும்

ஊர் இது. தேவர்கள் மிடுக்குடையவர்கள்; அவர்கட்கு அதிபனாகி, எவரையும் அடக்கி ஆள்பவராதலின், 'தேவர் சிங்கமே' என்று விநயம் காட்டி விளித்தபடி. இத்தலம் திருவாரூர்க்குத் தெற்கில் 10 மைலில் உளது. (180)

-ஒங்குமலை

**181. வல்லிக்கா தார மணிப்புயவென் றன்பர்தொழ
நெல்லிக்கா வாழ்மெய்ந் நியமமே!**

(ப-ரை.) ஒங்கும் மலைவல்லிக்கு ஆதார மணிப்புய என்று-(வானில்) உயர்ந்த மலைமகளார்க்கு, ஆதாரம் ஆகிய அழகிய திருத்தோள்களையுடையவனே என்று; அன்பர் தொழ நெல்லிக்கா வாழ் மெய் நியமமே-அன்பர்கள் தொழுது துதிக்க, திரு நெல்லிக்கா எனும் தலத்தில் வாழ்கின்ற மெய்மை ஒழுக்கத்தில் மேவியவனே, (எ-று.)

(வி-ரை.) வானோங்கி இமயம் வளர்ந்தது; உத்தமப் பசங்கொடி ஒன்று அதனில் உதித்தது. அதனில் பரவிய அக் கொடியின் பெயரே பார்வதி. இதனை 'ஒங்கும் மலை வல்லி' என்று உரைத்தார். அக் கொடிக்கு ஆதாரம் அத்தர் தோள்; அதனை 'மணிப்புயம்' என்று, அறிந்து மகிழ்கின்றார் அடியார்கள். 'ஒங்குமலை வல்லிக்கு ஆதார மணிப்புயா' என்பது, நமஃபார்வதீ பதயே என்பதன் மொழி பெயர்ப்புப் போல் உளது. நெல்லி தலவிருட்சம்; அதன் காய்கள், பரமன் வழிபாட்டிற்கு, இன்றும் பயனாக இருக்கின்றன. இதனால் நெல்லிக்கா என்பது தலப்பெயராயது. ஐப்பசி தேய்பிறை சதுர்த்தசி முதல் 7 நாள்; மாசி 18-ஆம் தேதியிலிருந்து ஏழு நாட்கள் ஆகிய காலங்களில், அந்திச் சூரிய கிரணங்கள், அமலன் திருமேனியில் விழுகிற அதிசயத்தது இப்பதி. நியமம் என்பது அநுட்டானம்; அதனில் மெய்மை இருந்தால், அங்கு அத்தன் வெளிப்படும்; ஆதலின் 'மெய்ந்நியமமே' என்றார். இதற்கு ரயில் நிலையம் உளது; திருவாரூரில் இருந்து தெற்கில் எட்டு மைல். (181)

-எல்அல்கண்

**182. சேட்டியத் தானே தெரிந்துசுரர் வந்தேத்தும்
நாட்டியத் தான்குடிவாழ் நல்லினமே!**

(ப-ரை.) எல் அல் கண் சேடு இயத்தான் சுரர் தெரிந்து வந்து ஏத்தும்-பகலிலும் இரவிலும், மிக உயர்ந்த பறைகளுடன், வானவர் அறிந்து வந்து வழிபடும்; நாட்டியத்தான் குடி வாழ் நல் இனமே-திருநாட்டியத்தான் குடி எனும் தலத்தில் வாழ்கிற நலஞ் சிறந்த உறவினனே, (எ-று.)

(வி-ரை.) எல்-பகல். அல்-இரவு. சேடு+இயம்-சேட்டியம்; இது தன்னொற்று இரட்டிய புணரியல் செய்தி. சேடு-(நெடுந்தாரம் கேட்கும்) பெரிய அளவினது; இயம் -பறை; தோற் கருவி, துளைக் கருவி, நரப்புக் கருவி, மிடற்றுக் கருவி, கஞ்சக் கருவி முதலிய ஐவகைத் தேவ அதிசயப் பறைகளை, 'சேட்டியம்' என்று சிறப்பித்தார். "அப்பனீ, அம்மைநீ, ஐயனும்நீ, அன்புடைய மாமனும் மாமியும் நீ; ஒப்புடைய மாதரும் ஒண்பொருளும் நீ, ஒரு குலமும் சுற்றமும் ஓர் ஊரும் நீ"

என்று இயற்கையில் வைத்து எண்ணத்தக்க இயல்பினன் ஆதலின், 'நல் இனமே' என்று விநயம் கொண்டு விளித்தபடி.

இது கோட்புலி நாயனார் வழிபட்ட தலம். ஆளுடைய நம்பிகள் ஒருநாள் இங்கு வந்தார். செலவிற்குப் பொன் வேண்டும். பெருமானிடம் பெற நினைத்தார். புனித சந்நிதியுள் புகுந்தார். எம்மான் அங்கு இல்லை. கணபதி முன் கைகுவித்தார். இறைவர் ஒளிந்த இடத்தை, கணபதி சுட்டிக் காட்டினர். நம்பிகள் அறிந்தேன் என்று நகைத்தார். பொன்னை யளித்தார் புண்ணிய முதல்வர். விநாயகர், இங்குக் கைகாட்டி கணபதி என்னும் திருநாமம் எய்தினார். இத்தலம், மாலூர் ரோட் ரயில் நிலையத்திலிருந்தி 3 1/2 மைல்.

-நாட்டுமொரு

**183. நூறாயின் அன்பர்தமை நோக்கி அருள்செய்திருக்
காறாயின் மேலோர் கடைப்பிடயே!**

(ப-ரை.) நாட்டும் ஒரு நூல் தாயின் அன்பர் தமை நோக்கி அருள் செய்-
(அறம், பொருள், இன்பம் வீடு எனும் செய்திகளை) நிலைநிறுத்தும் ஒப்பற்ற அருள்
நூற்களை, தாய்போல் அன்பர்களைத் (தகவொடு) நோக்கித் தருகின்ற; திரு
காறாயின் மேலோர் கடைப்பிடயே-திருக்காறாயில் தலத்து இருக்கும்
சான்றோர்களின் உறுதிக் கொள்கையில் உறைபவனே, (எ-று.)

(வி-ரை.) நாட்டுதல்-நிலை பெறச் செய்தல். ஒரு நூல்-ஒப்பற்ற தெய்வ
நூல். தாயின் -தாய்போல். கடைப்பிடி -உறுதியொடு மேற்கொள்ளல். யாவர்க்கும்
தாயானான்; அன்பர்களிடம், இதைக் கற்க! கற்றவழி நிற்க என்று அன்னையாய்
முன்னிருந்து அருளுகின்றான். அந்த அனுபவ நூலை, இன்றுவரை பலர் அறிந்திலர்.
அதன் பெயர், தகராலய ரகசியம். இது, இக்கண்ணியில் எண்ணிய புண்ணியப்
பொன்னுரை. பதவுரையில் குறித்தது லேசுரை. இது சப்த விடங்கத் தலங்களுள்
ஒன்று. குக்குடநடன ஆதிவிடங்கர் இங்குளர்.

ஒரு வணிகர், ஜாதிக்காய் மூட்டைகளை விற்கப் புறப்பட்டார். இடையில்
காறாயில் ஆலயம். அர்ச்சகர் உருவில் கணபதி, ஒரு ஜாதிக்காய் கேட்டார். இம்
மூட்டையில் இருப்பது கடுக்காய் என்று, வணிகர் ஏய்த்தார். ஆனைமுகவர், அவன்
பொய்யை எண்ணி நகைத்தார். அவர் அருளாடலால், அனைத்தும் கடுக்காய்
மூட்டைகளே ஆயின. விவரம் அறிந்த வணிகன் உடலம் வியர்த்தது. என் பிழை
பொறுத்தருள் என்று ஏத்தினன். கடுக்காய்கள், பழையபடி ஜாதிக்காய்களே ஆயின.
இந்த அற்புதம் நிகழ்ந்த தலமிது; கணபதியும் கடுக்காய்ப் பிள்ளையார் என்று
ஆயினர். இத்தலம், திருவாரூரில் இருந்து 8 மைல். (183)

-விறாகும்

**184. இன்றாப்பூர் வந்தொட் டிருந்ததிவ்வூ ரென்னவயர்
கன்றாப்பூர் பஞ்சாக் கரப்பொருளே!**

(ப-ரை.) வீறு ஆகும் இன்றா-வேறு ஒன்றற்கும் இல்லாத சிறப்புடன்
இருப்பது இன்று தானா? பூர்வம் தொட்டு இருந்தது இவ்வூர் என்ன-அநாதி

காலமாகவே இருந்த தலம் என்று இயம்புமாறு; உயர் கன்றாப்பூர் பஞ்சாக்கரப் பொருளே-உயர்ந்த திருக்கன்றாப்பூரில் எழுந்தருளிய ஐந்தெழுத்தின் பொருள் ஆனவனே, (எ-று.)

(வி-ரை.) இன்று நேற்றைய ஊரல்ல; இது என்றும் இருந்த பதி; இன்றுதான் இதற்கு மதிப்பு அல்ல; இது பண்டு தொட்டே மகிமை நிறைந்த பழம்பதி என்பதை, கருத்துன்றிச் சொன்ன கண்ணி இது. 'பூர்வம்; மிகப் பழைய காலம். மாண்பிற்கு உரியவள் ஒரு சைவ மகள்.வயிணவர் ஒருவர்க்கு வாழ்க்கைப் பட்டாள். அக் குடும்பம், மறந்தும் புறந்தொழா மாந்தர் நிறைந்தது. இப்படி உரமான ஒரு கொள்கை உயர்ந்ததுதான். எனினும், பிற சமயங்களை இகழ்வது பிழை. அரிய இந்த நுட்பத்தை அறியாதார் கலங்கினள். ஒருநாள் பசுங்கன்று கட்டும் ஆப்பைப் பார்த்தாள். அதையே சிவமென்று பாவித்தாள். எவரும் அறியாதபடி, ஆர்வம் பெருகி அதையே ஆராதித்தாள். பலநாள் இந்நிலை. கணவன் ஒருநாள், அவள் செயல் கண்டான். ஆத்திரம் கொண்டான். கொள்ளித் தேள்போல் குதித்தான். கோடரி எடுத்தான். விறுவிறுத்தான். ஆப்பை வெட்டினான். வெட்டுப்பட்ட இடத்திலிருந்து விமலன் ஒளியாய் வெளிப்பட்டான். கண் கூசியது. அஞ்சினான். அடியில் விழுந்தான். வெறும் ஆப்பென நினைத்தேன். ஏத்துவார் ஏத்த எதனிலும் இருப்பவர் நீர் என்பதை அறிந்தேன்; மாதேவா! மன்னித்தருள் என்று, மனைவியுடன் தானும் இறைவன் மலரடியில் விழுந்தான். அமலன் அருளால், தம்பதிகள் அருங்கதி பெற்றனர். அன்றுமுதல் இத்தலம், கன்று ஆப்பூர்; கன்று கட்டும் ஆப்பிலிருந்து காட்சியானவூர் என்னும் பெயர் பெற்று இருக்கிறது. இது மிகமிகப் பழங்கால வரலாறு. இங்குப் பிற்காலத்தில், இடும்பன் பூசித்துப் பேறெய்தினன்.

**“ஐயினால் மிடறடைப்புண்டு, ஆக்கைவிட்டு
ஆவியார் போவதுமே, அகத்தார்கூடி,
மையினால் கண்ணெழுதி மாலை சூட்டி,
மயானத்தில் இடுவதன்முன், மதியம்கூடும்
ஐயனார்க்கு ஆளாகி, அன்புமிக்கு,
அகம்குழைந்து, மெய்யரும்பி, அடிகள்பாதம்
கையினால் தொழும் அடியார் நெஞ்சினுள்ளே,
கன்றாப்பூர் நடுதறியைக் காணலாமே”**

என்பது இத் தலத் தமிழ்மறை. இது, மாவூர் ரோட் ரயில் நிலையத்திலிருந்து 6 மைலில் உள்ள தலம்.

விதியளவாய் மதியமையும்; மதியளவாய்ச் செயலமையும். செயலளவாய்ப் பேதம் எதனிலும் பெருகியெழும். வாய்ப் பறையால், இதை எவரும் ஒழிக்க இயலாது. ஆலயம் செல்ல வேண்டும். ஈச! என்னில் உள்ள குறைதீர்! அதன் பின், என்னில் நின்னையிடு என்று, ஆன்றோர் பாடிய பாடல்களைப் பாடி அழவேண்டும்; தொழவேண்டும். அவ்வமயம், நாட்டம் நம்பன் பாலதாகும். பலகால இப் பயில்வில், எதிரில் இருக்கும் திரை, நநநந என்னும் ஒலியொடு நகர்ந்து அகலும். அதன்பின், தன்னில் உள்ள ஆணவம், மாபெரும் அதை விலக்க முயலும் மாயை, கால் தட்டுகின்ற கன்மம் யாவும் கண்முன் தெரியும். இம் மூன்றற்கும் பெயர் மலம். அவைகளின் சொரூபம், அவைகளின் செயல்பாடு, அவைகளால் விளைந்த, விளைகின்ற, விளையும் அவதிகளைக் கண்டு, ஐயோ என்று அலரும் ஆன்மா. வேண்டா! இவைகளின் உறவு வேண்டவே வேண்டா என்று, குமுறி அழுது

குமையும். அதன் கண்ணீர் வெள்ளமே அவைகளைக் கரைக்கும். அச்சமயம், புனித ஜோதி வெள்ளம், தன்னி லிருந்து பொங்கி எழும்; சிசிசி என்று சிலிர்க்கும்; அதைத் தாங்க லாற்றாது, ஜோதியே! அறிவிலேன் நின்னை இவ்வளவு நாளாக அறிந்திலனே! என் அழுக்கு நின்னால் எரிதலை அறிகிறேம்; தாங்க முடியவில்லையே என்று தடுமாறும்; இந்நிலையில், எங்குமான ஜோதி எல்லையிட்ட சுடராகும்; வித்தகச்சுடர், விளக்கொளியாய்ச் சூழும். ஆ! என்ன அதிசயம்! இது என்ன அற்புதம்! என்று வியக்கும் அமயம், வவவவ என்றொரு வியன்மிகு நாதம் விரைந்துவரும். அப் பசுமை ஒளியில், கொதிப்படங்கி உயிர் குளிர்ச்சி பெறும். இந்நிலையில், ய என்னும் சூலம் போல் உளது தன்னிலை என்று, ஆன்மா தன்னைத் தானறியும். நமசிவய என்னும் இந்நிலை கண்டபின், சிவ! யகரமாகிய அடியேன் உமக்கே அடைக்கலம் எனும் பொருளில், நம: என்று ஏத்திப் போற்றி இறைஞ்சும். சிவம் சிரிக்கும்; சிரிப்பில் முப்புர மும்மலம் சிதைந்தழியும்; சிவய நம என்று சிந்தித்து, சிவயசிவ என்று வந்தித்து, இறுதியில் பேசா மந்திரமான சிகரத்தில், சிவயசிவ என்று வந்தித்தி, இறுதியில் பேசா மந்திரமான சிகரத்தில், இணந்து கலந்து இன்புறும்; ஐந்தக்கரப் பொருளில், இதுகாறும் கூறிய செய்தி ஒரு கரண்டியளவு. இத் தலம், மாலூர் ரோட் ரயில் நிலையத்திலிருந்து 6 மைல்.(184)

-துன்றாசை

**185. வெய்ய வலிவலத்தை வீட்டியன்பர்க் கின்னருள்செய்
துய்ய வலிவலத்துச் சொல்முடிபே!**

(ப-ரை.) துன்று ஆசை வெய்ய வலிவலத்தை வீட்டி-உறுத்திய ஆசையின் வெப்பமான வன்மை உறுதியை ஒழித்து; இன்னருள் செய் துய்ய வலிவலத்து சொல் முடிபே-இனிய அருளை ஈகின்ற தூய திருவலிவலத் தலத்து (முன்னிற்கும்) சொற்களின் முடிவானவனே, (எ-று.)

(வி-ரை.) ஆசை, வெய்ய வலிவலம்; இத் தலம், துய்ய வலிவலம்; முன்னது வெம்மை; பின்னது தண்மை; முன்னதில் துன்பம்; பின்னதில் இன்பம். முன்னதில் சொல் பெருகும்; பின்னதில் சொல் முடியும்; “சொல்லிலும், சொல்லின் முடிவிலும்.. ஈசன் இருக்கும் இடம்” என்பர் பட்டித்தடிகள். சொல் முடிபு-மோன நிலை. அங்கே உளது இறைநிலை. காரண முனிவரும் கரிக்குருவியும் வழிபட்டு, வல்லாண்மை பெற்ற வாய்மைத் தலம் இது, திருவாரூர்க்குத் தென்கிழக்கில் 6 மைல். (185)

-நையுமன

**186. மைச்சினத்தை விட்டோர் மனத்திற் சுவைகொடுத்து
கைச்சினத்தின் உள்கரையாக் கற்கண்டே!**

(ப-ரை.) நையும் மனம் மை சினத்தை விட்டோர் மனத்தில் - நொந்த மனத்தில் உருவாகும் இருள்நிற வெகுளியை (அடியொடு) விட்டவர்கள் இதயத்தில்; சுவை கொடுத்து கைச் சினத்தின் உள் கரையாக் கற்கண்டே-இன்சுவை தந்து, திருக்கைச்சினத் திருப்பதியுள் கரையாத கற்கண்டாகக் கவினுபவனே, (எ-று.)

(வி-ரை.) வாழ்க்கையில் இடர்ப்பாடுகள் வளர்வது இயற்கை. நொந்த மனத்தில், இடையிடை கொந்தும் கோபம் குதித்து வரும். அதனால் அறிவு இருளடையும்; ஊன்றி ஞானிகள் இதை உணர்வர். கோபத்தைக் கோபிப்பர்; சாதுக்கள் ஆவர். வாழ்விக்கும் இத்தலத்திற்கு வருவர். இங்குள பெருமான், இவர்கள் மனத்தில் சுவையாய் மலர்கின்றான். தலத்தில் சுவைக்கச் சுவைக்க, கரையாக் கற்கண்டாய்க் காட்சி யாகின்றான் என்றபடி. இந்திரன் மணலைக் குவித்தான். இலிங்கம் ஆக்கினான்; எடுத்து அப்புறம் வைக்க எண்ணினான். பட்ட கைவிரல் அடையாளம் பதிந்தது; அஃதன்றி, இலிங்கத்தைப் பெயர்க்க இயலவில்லை. அறிந்தான். மகிழ்ந்தான். ஆராதித்தான். அதற்கான பயனை யடைந்தான்; இலிங்கத்தில் கை அடையாளமான சின்னம் இருத்தலின், இது கைச்சின்னம் என்னும் பெயர் எய்தியது. இத்தலம், திருநெல்லிக்கா எனும் ரயில் ரயில் நிலயத்தில் இருந்து கிழக்கில் 2 மைலில் உள்ளது. (186)

-நெற்சுமக்க

187. ஆவிலையென் றாரூர னார்துதிக்கத் தந்தருளும் கோளிலியின் அன்பர்குலங் கொள்ளுவப்பே!

(ப-ரை.) நெல் சுமக்க ஆள் இலை என்று ஆரூரனார் துதிக்க தந்தருளும்- நெல்லைச் சுமந்து வர ஆள்கள் அகப்படவில்லை என்று (தூய) நம்பி ஆரூர் துதிசெய்ய, (ஆளாகப் பூத கணங்களை) அருளிய; கோளிலியின் அன்பர்குலம் கொள் உவப்பே-திருக் கோளிலித் தலத்தில் அன்பரினம் உரிமை கொண்டாடும் உவகை மயம் ஆனோனே, (-)

(வி-ரை.) குண்டையூர்க் கிழார் என்று ஒரு அன்பர். அவர் பரவையார் திருமாளிகைக்கு நெல் அனுப்பும் கைங்கர்யம் நடத்தினார். அதனால் பரவையார், நாள் தோறும் மகேச பூசை நிகழ்த்தினார். சிலகாலமாக மழையில்லை; பயிர் விளைவில்லை. நெல்ல அனுப்ப முடியவில்லை. வருந்துகிறார் கிழார். நம்பிகள், நிலைமையை உணர்ந்தார். இது குறித்து, முதல்வன் திருமுன் முறையிட்டார். மாதேவர் அருளால், குண்டையூரில் நெல் மழையே பெய்தது. மாதவக் குழார் மனம் மகிழ்ந்தது. அளவிறந்த நெல்லை அனுப்புவது எப்படி என்று அயர்ந்தார். உடனே நம்பிகள்.

**நீள நினைந்தடியேன் உம்மை நித்தலும் கைதொழுவேன்
வாளான கண்மடவாள் அவள் வாடி வருந்தாமே
கோளிலி எம்பெருமான் குண்டை யூர்ச்சில நெல்லு பெற்றேன்
ஆளிலை எம்பெருமான்! அவை அட்டித் தரப்பணியே.”**

என்று ஒரு பதிகம் பாடினர். எம்மான் உடனே பூத கணங்களை ஏவினன். அவர்கள், அநாயாசமாக ஆரூர் முழுதும் நெல்லமையாக நிரப்பினர். அவரவர் மாளிகை எதிரிலிருப்பவைகளை, அவரவர் கொள்க. என்று பறை சாற்றிப் பயன் விளைவித்தார் பரவையார். இவ்வரலாற்றை இக்கண்ணி அழகாக இயம்புவதுணர்க.

இரண்டு குலங்கள் உலகத்தில் இருக்கின்றன; முன்னவர் அருள் வாசனையர்; அருள் செல்வத்தை ஆவலிப்பவர். பின்னவர் மருள் வாசனையர்; பொருள் செல்வ மெண்ணிப் புழுங்குவவர். “சிலம்பணி கொண்ட செஞ் சீறடி

பங்கள், தன் சீரடியார் குலம்பணி கொள்ள என்னைக் கொடுத்தோன்” என்பது திருக்கோவையார்.

இது சப்தவிடங்கத் தலங்களுள் ஒன்று. (வண்டு எனும்) பிருங்க நடனம் ஆடும் அவனி விடங்கத்தியாகர் இங்குளர். பகாகுரனைக் கொன்ற பாவத்தைப், பீமன் வழிபட்டிப் போக்கிக் கொண்ட தலமிது; மதுரையை தரிசிக்க நினைத்த குண்டையூர்க் கிழார்க்கு, சந்தரேசர் இத்தலத்தில், அத்தல தரிசனம் அருளினர் என்பது தலவரலாறு. இது, கைச்சினத்திற்குக் கிழக்கில் 4 மைல். (187)

-நீருலகம்

188. காய்மூர்க்க ரேனும் கருதிற் கதிகொடுக்கும் வாய்மூர்க் கமைந்த மறைக்கொழுந்தே!

(ப-ரை.) நீள் உலகம் காய் மூர்க்கரேனும்-பேருலகம் சீறும் பெரிய மூர்க்கர் எனினும்; கருதில் கதி கொடுக்கும்-சிந்திப்பரேல் (அவர்கட்கு) முத்தியை அருளும்; வாய்மூர்க்கு அமைந்த மறைக் கொழுந்தே-திருவாய்மூர்த் தலத்திற்குள் முதன்மை மறைகளின் முடிவிடம் ஆனோனே, (எ-று.)

(வி-ரை.) உலகம்-உயர்ந்த மேலவர் எனும் பொருளது. காய்தல்-கடுங் சினம் கொண்டு கடிதல். மூர்க்கர்-(வாக்காலும், சிந்தனையாலும், செயலாலும்) ஆவேசம் கொண்டு அதிர்ப்பவர். கருதில் எனச் சொல்போகும் போக்கால், திருவடித் தியானம் என்பது கிள்ளுக் கீரையல்ல; பகுத்தறிவு இடைவந்து படபடக்குமே; பொல்லாத கன்மங்கள் வந்து போராடுமே என்னும் பல செய்திகள், நினைவில் எழுந்து நிழலிடுகின்றன. கருதில் கதியுண்டு திண்ணம்; அதையருள்பவர், வேதக் கொழுந்தாய் விளங்குகிறார்; அவர் இருப்பது வாய்மூர்; ஆ! என்ன அருமையான குறிப்பு இது.

இது சப்த விடங்கத் தலங்களுள் ஒன்று. நீலவிடங்கர், இங்குக் கமல நடம் செய்கிறார். இங்கே எட்டுப் பயிரவர் இருந்தனர்; இன்று இருப்பவர்கள் எழுவர். வா! திருவாய் மூர்க்கு என்று அப்பரை அத்தர் அழைத்த இடம் இது. “எங்கே என்னை இருந்திடம் தேடுக்கொண்டு, அங்கே வந்து அடையாளம் அருளினார்” என்று அவர் பாடிய பதிகம், உள்ளத்தைத் தொடுகிறது. இது, திருவாரூரிலிருந்து 15 மைலில் உள்ளது. (188)

-நேயமுணத்

189. தேடெலியை மூவுலகும் தெர்ந்துதொழ்ச் செய்தருளும் ஈடின்மறைக் காட்டிலென்றன் எய்ப்பில்வைப்பே!

(ப-ரை.) நேயம் உணத் தேடு எலியை மூவுலகும் தெர்ந்து தொழ்ச் செய்தருளும்-நெய் உண்ணத் தேடிய எலியை (மண்ணும் விண்ணும் பாதலமுமான) மூன்று உலகங்களும் தெளிந்து போற்றுமாறு புரிந்தருளிய; ஈடு இல் மறைக்காட்டில் என்றன் எய்ப்பு இல் வைப்பே-ஒப்பு சொல்ல முடியாத வேதாரண்யத்தில், என்னுடைய அயர்ந்த காலத்தில் கைகொடுக்கும் புதையல் நிதியே, (எ-று.)

(வி-ரை.) ஈடு-ஒப்பு.எய்ப்பு -சோர்வு. வைப்பு-(முன்னே வைத்துப் பின்னே எடுக்கும்) பொன் புதையல் செல்வம். இது சப்த விடங்கத் தலங்களுள் ஒன்று. விடங்கம்-உளிபடாது உருவான சுயம்பு மூர்த்தம்; (டங்கம் -உளி; வி-இல்லை; வடசொல்.) புவனி விடங்கர் அன்ன நடம் ஆடும் இடம். வடமொழி மறைகள் மூடிய கதவை, அப்பரும் ஆளுடைய பிள்ளையாரும் தமிழ்மறை பாடித் திறப்பித்த தலம். வேதாரண்யம் விளக்கழகு என்பது இங்குள பழமொழி. சந்நிதியில் உள்ள தூங்கா விளக்குத் தூங்குவது போல் ஆக, அதனில் உள்ள நெய்யை நக்க முயல, அதனால் திரி தூண்டப் பெற்று, தீபம் அதிகப் பிரகாசத்தால் திகழ்ந்தது. இப்படி முயன்ற சிறு எலி, மறு பிறப்பில் மாபலியாகி மூவுலகாண்டது. இத்தகைய அற்புதம் பவலுடையது திருமறைக்காடு. இதற்கு ரயில் நிலயம் உளது. (189)

-நாடுமெனை

190. நின்னகத்தி யான்பள்ளி நேர்ந்தேனென் றாட்கொண்ட தென்னகத்தி யான்பள்ளிச் செம்பொன்னே!

(ப-ரை.) நாடும் எனை நின் அகத்து யான் பள்ளி நேர்ந்தேன் என்று ஆள்கொண்ட-தியானித்துக் கொண்டு இருக்கும் அடியேனை, நின் உள்ளத்தில் யான் அறிதையில் கொண்டு இருக்கின்றேன் என்று அறிவித்து அடிமை யாக்கிக் கொண்ட; தென் அகத்தியான் பள்ளி செம் பொன்னே-தென் அகத்தியான் பள்ளியில் இருக்கின்ற மாற்றுயர்ந்த தங்கமே, (எ-று.)

(வி-ரை.) நாடுதல்-உள்முக நாட்டம் ஆதல். அகம் உள் மனம். பள்ளி-கோயிலுமாம். நேர்ந்தேன் - உடன்பட்டு இருந்தேன். ஆள் கொள்ளல்-ஆளாக்கிக் கொள்ளல்; இது மீளா அடிமை நிலை. தென் -அழகு; தேன் என்பது முதற் குறைந்தது எனினுமாம்; தென் திசை எனினும் ஒக்கும். இதற்கு ரயில் நிலயம் உளது; இது, வேதாரண்யத்திற்குத் தென் திசையில் ஒரு மைல். (190)

-தொன்னெறியோர்

191. நாடிக் குழக நலமருளென் றேத்துகின்ற கோடிக் குழகருள் கோலமே!

(ப-ரை.) தொன்னெறியோர் நாடி-அநாதி காலமாக(உயர்ந்த) அருள் நெறியை விழைத்தவர்கள் உள்ளுணர்ந்து; நலம் அருள் என்று ஏத்துகின்ற-நன்மை யாகிய முத்தி தந்தருள் என்று போற்றுகின்ற; கோடிக் குழகர் அருள் கோலமே-திருக்கோடிக் குழகர் ஆக அருளும் அருளுருவே, (-)

(வி-ரை.) குழகர் கோயில், என்றும் இளந்தோற்றம் கொண்ட கோயில். இங்கிருந்து தெற்கு ஒரு மைலில் கோடிக்கரை எனும் கடல்துறை யுளது. அமுத தீர்த்தமும், ஆறு திருக்கரமுள ஒருமுக முருகரும் இருப்பது இங்குல அதிசயங்கள். ரயில் நிலயம் உளது. (191)

ஈழநாட்டுத் தலங்கள்

-நீடுலகில்

192. நாட்டும் புகழீழ் நாட்டிற் பவஇருளை
வாட்டும் திருக்கோண மாமலையாய்!

(ப-ரை.) நீடு உலகில் நாட்டும் புகழ் ஈழ நாட்டில்-நீடிய நிலவுலகில் நிலை நிறுத்திய புகழுடைய ஈழ நாட்டில்; பவ இருளை வாட்டும் திருக்கோண மாமலையாய்-பிறவியாகிய பேரிருளைப் பெயர்ந்தோடச் செய்யும் மாபெரும் திருக்கோண மலையாலா, (எ-று.)

(வி-ரை.) நாட்டிய புகழுடையது ஈழ நாடு; அங்கிருந்து பிறவிக்கு மூலமான அக இருளை வாட்டும் நலத்தது கோண மலை; அதன் மன்னன் அத்தன் என்றபடி. இலங்கை கீழ்க்கடல் கரையில் இந்திரன் வழிபட்ட இத்தலம், தட்சிண கயிலாசம் என்னும் பெயரும் உடையது. இதற்குத் திருஞான சம்பந்தர் தேவாரம் உளது. இறைவர் கோணேசர் என்னும் நாமம் கொண்டவர். (192)

-வேட்டுலகின்

193. மூதீச் சரமென்று முன்னோர் வணங்குதிருக்
கேதீச் சரத்திற் கிளர்கின்றோய்!

(ப-ரை.) உலகில் முன்னோர் வேட்டு மூதீச் சரம் என்று வணங்கும்-உலகத்தில் முன்னோர்கள் விரும்பிப் பழைய தலம் என்று பணியும்; திருக்கேதீச்சரத் திருப்பதியில் என்றும் கிளர்ச்சி தோன்ற இருப்பவனே, (எ-று.)

(வி-ரை.) முதுமை எனும் பண்புப் பெயர், ஈறு போய் ஆதி நீண்டது; அதனுடன் ஈச்சரம் புணர்ந்தும் மூதீச்சரம் என்று ஆயது. முதுமை-மிகப்பழமை. ஈச்சரம்-சிவாலயம்-கிளர்தல்-என்றும் பிரகாசம் ஆதல். அதி புராதனத் தலம் என்று ஆன்றோர் கேண்மை கொண்டு வழிபடும் தலம் திருக்கேதீச்சரம் என்றபடி. பிருகு முனிவர், மாலியவான் முதலினோர் அன்பொடி வழிபட்ட அரும்பதி இது. இலங்கைத் தீவில், தலைமன்னார்க்குக் கிழக்கே ஐந்து மைலில் உள்ள மாதோட்டப் பகுதியில் இத்தலம் இருக்கின்றது.

பாண்டி நாட்டில் உள்ள தலங்கள்.

-ஓதுகின்றோர்

194. பாலவாய் நிற்கும் பரையோடு வாழ்மதுரை
ஆலவாய்ச் சொக்கழகா நந்தமே!

(ப-ரை.) ஓதுகின்றோர்பால் அவாய் நிற்கும் பரையோடு வாழ்-(விரும்பித்) துதிக்கும் அடியவர் பங்கில் அவாவி விளங்கும் பராசத்தியான திரு மீனாட்சியாருடன் வாழ்கின்ற; மதுரை ஆலவாய் சொக்கு அழகு ஆநந்தமே-

மதுரையில் உள்ள திரு ஆலவாய்ப் பதியில், சொக்கலிங்க ஆநந்த சொரூபமே, (எ-று.)

(வி-ரை.) பால்-இடம். அவாய்-அவாவி. பரை-பரனது தேவி. பரமன் சடைமுடி மதியமுதம் பரவி, கம்பீரத் தலமுமுதம் மதுரமயம் ஆன காரணத்தால், மதுரை. இறைவன் திருமுடிப் பாம்பொன்று, வளர்ந்து நீண்டு, வட்டமிட்டு, வாயுள் வால்நுழைத்து, இதுவரை மதுரை என்று எல்லை காட்டிய காரணத்தால், திரு ஆலவாய், மதுரைக்கே உரிய முக்கியமான இரு பெயர்களை எண்ணிய புண்ணிய கண்ணி இது.

பக்தியொடு பாடுவார் பங்கில் மீனாட்சியார் பரிவு காட்டுவார். சொக்கர் அவர்பால் சொக்கி யிருக்கிறார். கன்னி, கரியமால், காளி, ஆலவாய் எனும் நான்கு மாடங்கள் கூடிய நான்மாடக் கூடலில், அப் பரனும் பரையும் என்றும் உளர்.

இது, பாண்டி நாட்டின் தலைநகர். அறுபான் மும்மை ஆடல் நிகழ்ந்த அரும்பதி; அமுதினும் இனிக்கும் அருந்தமிழ்ச்சங்கம் ஆட்சி நடத்திய இடம். கண்மணியும் நீறும் சடை முடியுமே ஆன்மக் காப்பு என்று, அம் மும்மையால் உலகாண்ட மூர்த்தியார் இருந்த நிலம்; ஆளுடை அடிகள், தலைமை அமைச்சர் பதவி தாங்கிய பூமி; ஆளுடைய பிள்ளையார், புறச்சமயக் களை களைந்த புனித நிலம். நீற்றிலும், நெருப்பிலும், ஆற்றிலும் சிவாதிக்கத்தைக் காட்டிய சிறப்பினது; மங்கையர்க்குத் தனியரசி எங்கள் தெய்வம் என்று மகிழ்ந்த தலம். வெள்ளியம்பலம் என்றும் விளங்கும் இடம். எல்லாம் வல்ல சித்தர் இங்குளர். எதையும் கண்டு மயங்காதே எனும் பொருளில், சொக்குகிறாயா சொக்கீ என்கிறார் சுந்தரர்; சொக்கலிங்க என்கிறார் இங்கிருக்கும் சொக்கியார். சித்தி விநாயகர் இங்குச் சிறந்துளர். “துவாத சாந்தத் தலம் கடந்த” மூலத்தலமான அப்பதி, வரகுண பாண்டியர்க்கு ஒரு காலத்தில் சிவலோகமாகக் காட்சி சிறக்க அளித்தது. எண்ணி முடியா, எழுத்தில் அடங்காப் பெருமையது மதுரை. இதற்கு ரயில் நிலயம் உளது. (194)

சீலர்தமைக்

195. காப்பனூ றில்லாக் கருணையால் என்றுபுகும் ஆப்பனூர் மேவுசதா நந்தமே!

(ப-ரை.) சீலர்தமை ஊறு இல்லாக் கருணையால் காப்பன் என்று புகும்-ஒழுக்கத்தால் உயர்ந்தோரை கடைபடாத கருணையால் காத்தருள்வம் என்று (ஆர்வம் காட்டி) அணுகும்; ஆப்பனூர் மேவு சதா நந்தமே-திரு ஆப்பனூர் விரும்பிய என்றுமான இன்ப மயமே, (எ-று.)

(வி-ரை.) சீலர்-“கோலம் சிறந்த படியே நல்ல குணமும் சிறந்தோர்.” அகில உலகம் அழியும் நாளினும், மங்களமாகத் திருவருள் மலரும் ஆதலின், ‘ஊறு இலாக் கருணை’ என்று உரைத்தார். கனிவினரை என்றும் காப்பம்; சதாநந்தம் சார்விப்பம் என்கிறார், சதாநந்தர். சதா+ஆநந்தம். சதாநந்தம்; சத்+ஆநந்தம்-சதாநந்தம் எனினுமாம்.

சோழாந்தகன் என்று ஒரு பாண்டியன்; சிவநேசச் செல்வனான அம்மன்னன், வேற்றார் சென்றான். ஒருநாள் இறைவழிபாட்டு நேரம். ஆலயம் என்பது அண்மையில் இல்லை. உள்ளம் உடைந்தான். கண் மழை சிந்திக் கலங்கினான். எதிரில் கன்றவிழ்த்துத் தனித்திருந்தது ஒரு ஆப்பு. அதனில் இருந்து. இலிங்க உருவாய் இறைவன் எழுந்தான். வழிபட்டு மன்னன் வாழ்வு பெற்றான். அன்றுமுதல் அப்பதி, ஆப்பனூர் என்னும் பெயரை எய்தியது. மற்றொரு சமயம், அந்த ஆலயத்தில் அர்ச்சகர் ஒருவர். பயனான நிவேதனத்திற்குப் பண்டம் இல்லை. கலங்கினார். ஆத்திரம் கொண்டார். வைகை மணலை எடுத்தார். உலையில் இட்டார். உலும்பியமுதார். அமலன் அருளால், மணலே அன்னம் ஆயது. வியந்தார். விழுந்தார். எழுந்தார். விநயம் காட்டினார்; அன்று முதல் இறைவர்க்கு, இங்கு அன்ன விநோதர் எனும் ஒரு பெயரும் எழுந்தது. இத்தலம், மதுரை ஸ்ரீமீனாட்சி ஆலயத்தில் இருந்து ஒரு மைலில் உள்ளது. (195)

-மாப்புலவர்

**196. ஞானபரங் குன்றமென நண்ணிமகிழ் கூர்ந்தேத்த
ஆனபரங் குன்றலின்பா நந்தமே!**

(ப-ரை.) மாப் புலவர் ஞான பரங்குன்றம் என நண்ணி மகிழ் கூர்ந்து ஏத்த-பெரும் புலவர்கள் மாபெரும் ஞான மலை என்று அணுகி அளவிற்றது மகிழ்ந்து துதிக்க; ஆன பரங்குன்றில் இன்ப ஆநந்தமே-அருளான திருப்பரங்குன்றில் எழுந்தருளிய பேரின்பப் பெருக்கமே, (எ-று.)

(வி-ரை.) புலம் அறிவு; அதை யுடையவர் புலவர்; பேரறிவு நூலாளர் ஆதலின், 'மாப்புலவர்' என்றார். பரம்-மேலிடம். கூர்தல்-உள்ளது மிகுதல். இன்பாநந்தம்-இரு பெயரொட்டு; இது பேராநந்தம் எனும் பொருட்டு. ஆறுபடை வீடுகளுள் முதலது. தேவ சிகாமணியான முருகன், தேவயானையாரை மணந்த பதி. மலைமேலுளது காசி தீர்த்தம். அவல் இட்டால் தின்னும் பலநிற மீன்கள் அதனில் உள. நக்கீரர்க்குக் கற்கிமுகிப் பூதத்தின் இடமிருந்து விடுதலை தந்த இந்தத் தலத்திற்கு, ரயில் நிலையம் உள்ளது. மதுரையிலிருந்து தென்மேற்கில் 4 மைல். (196)

-வானவர்கோன்

**197. தேமே டகத்தனொடு சீதரனும் வாழ்த்தும்சீர்
ஆமே டகத்தறிவா நந்தமே!**

(ப-ரை.) வானவர் கோன் - தேவர் தலைவனான இந்திரன்; தேம் ஏடகத்தனொடு சீதரனும் வாழ்த்தும் - தேன் நிறைந்த இதழ்களுடைய தாமரை ஆசனத்தனான பிரமனுடன், திருமகள் கேள்வரான திருமாலும் துதிக்கின்ற; சீர் ஆம் ஏடகத்து அறிவு ஆநந்தமே-சிறப்புடையதான திருவேடகப் பதியில் ஞான இன்பமே, (எ-று.)

(வி-ரை.) தேம்-வாசனையுமாம்; இனிமை எனலும் ஒக்கும். ஏடு அகம் -அக இதழ்களை யுடைய மலர். ஏடகத்தான் - கமல நான்முகன். சீ-திருமகள்; தரன் - மார்பில் தரித்த திருமால். பிரமன், கருடன், ஆதிசேடன் முதலினோர் வழிபட்ட

தலம். ஆலயத்தின் பின்புறத்தில் வைகையாறு. 'வாழ்க அந்தணர்' எனும் ஆளுடைய பிள்ளையார் அருளிய திருப்பதிக ஏடு. வைகையில் எதிரேறிச் செல்ல, அதன் வேகத்தை மட்டுப்படுத்த 'வன்னியும் மத்தமும்' என்று பிள்ளையார் பாடியதும், ஏடு கரையில் ஒதுங்கி ஏறிய திருப்பதி இது; அதனால், 'சீர் ஆம் ஏடகம்' என்றார். இத் தலம், மதுரைக்கு வடக்கிலுள்ள சோழ வந்தான் ரயில் நிலயத்தில் இருந்து தெற்கில் 3 மைல் இருக்கிறது, (197)

-பூமீதில்

**198. நற்றவரும் கற்ற நவசித்த ரும்வாழ்த்தி
உற்றகொடுங் குன்றத்தெம் ஊதியமே!**

(ப-ரை.) பூ மீதில் நல் தவரும்-நிலவுலகில் நலம் சிறந்த தவத்தினரும்; கற்ற நவசித்தரும் வாழ்த்தி யுற்ற-(அகமுகமான) கலைகளை உணர்ந்த நவநாத சித்தர்களும் போற்றிப் புகலடைந்த; கொடுங்குன்றத்து ஊதியமே- திருக்கொடுங்குன்றத்து எமது வருவாய் வளனே, (எ-று.)

(வி-ரை.) சத்தியர், சதோகர், ஆதி, அநாதி, வகுளி, மதங்கர், மச்சேந்திரர், கடேந்திரர், கோரக்கர் எனச் சிவமாக விளங்கிய நாத சித்தர்கள், நம்பும் சாதனைக்கு நல்ல இடம் என்று, கொடுங்குன்றத்தில் கூடுகின்றனர். கற்றவர்க்கும், சித்தி பெற்றவர்க்கும் கதியை அருள்பவன், ஊதியமாகி எம்முள் உறைகின்றான் என்பது கருத்து. இத்தலம், மதுரையிலிருந்து வடகிழக்கில் 42 மைலில் உள்ளது.(198)

-முற்றுகதி

**199. இத்தாரம் அன்றி இனித்தாரம் இல்லையெனப்
புத்தார் வருமடியார் பூரிப்பே!**

(ப-ரை.) முற்றுகதி இத்தாரம் அன்றி இனித் தாரம் இல்லை என-நிறைவான வீடுபேறு, இவ்வளவு தூரந்தான்; அல்லாது, இனியும் நெடுந்தாரம் (செல்ல வேண்டியது) இல்லை என நிச்சயித்து; புத்தார் வரும் அடியார் பூரிப்பே- திருப்புத்தார்க்கு வரும் (புனித) அடியவர்களின் புளகிதமே, (எ-று.)

(வி-ரை.) மோசமான வாழ்க்கைப் பயணம் முடிந்தது; புத்தார் எனும் முத்தியூரில் புகுந்தாயிற்று என்று, புண்ணிய அடியவர் பூரிப்பெய்துவர் என்றபடி இதனை எண்ணும் போதே கல்லாம் மனமும் கரைகிறதே! இத்தலம், காரைக்குடி ரயில் நிலயத்தில் இருந்து 12 மைல். (199)

-சித்தாய்ந்து

**200. நாமீச ராகும் நலந்தருமென் றும்பர்தொழும்
ராமீசம் வாழ்சீவ ரத்தினமே!**

(ப-ரை.) சித் ஆய்ந்து நாம் ஈசர் ஆகும் நலம் தரும் என்று-அறிவு முகமாகி ஆராய்ந்து, (இத் தலம்) நாம் சிவமாதற்கு உரிய நன்மையை நல்கும் என்று;

உம்பர் தொழும் ராமீசம் வாழ் சீவ ரத்தினமே-வானவர் வணங்கும்
இராமேச்சுரத்தில் வாழ்கின்ற (மாபெரும்) உயிரான மாணிக்கமே, (-)

(வி-ரை.) சித்-ஞானம். ஈசர்-எத்திருவும் உள்ள இறைவர். நலம்-பேறு. ஆக்கையில் உளது ஆன்மா; ஆன்மாவில் உளது பரமான்மா; ஊன்றி அந்த அருமையை உணர்ந்தும் 'சீவரத்தினமே' என்றார்.

இராவணன் ஆதியரை அழித்த பாவம் தீர, இராமன் வழிபட்ட தலம். அநுமன் கொணர்ந்தது காசிலிங்கம்; அதற்குக், காசி விசுவநாதர் என்பது திருநாமம். நாள் வழிபாடு, இங்குதான் முதலில் ஆரம்பம். சனகி தாபித்து இராமர் வழிபட்டது இராமலிங்கம். இங்குப் பல தீர்த்தங்கள் இருக்கின்றன. இதற்கு ரயில் நிலயம் உளது; இதைப்போல் இராமன் தீச்சுரம் என வேறு இரு தலமுளது. அது சோழ நாட்டுத்தலம்; திருச் செங்காட்டங்குடிக்கு அருகில் இருக்கிறது; இந்த இரண்டையும் ஒன்றென மயங்கலாகா. (200)

-பூமீது

**201. நீடானை சூழும் நீலமன்னர் வாழ்த்துதிரு
ஆடானை மேவுகரு ணாகரமே!**

(பு-ரை.) பூ மீது நீள் தானை சூழும் நில மன்னர் வாழ்த்தும்-நிலவுலகில் நெடும்படைகள் சூழ, நடுவில் வரும் நிலவுலக மன்னர்கள் துதிக்கின்ற; திரு ஆடானை மேவு கருணாகரமே-திரு ஆடானைப் பதியில் (இன்ப) அருளிற் கு இருப்பிடம் ஆனவனே, (எ-று.)

(வி-ரை.) வருணன் மகன் வாருணி. ஒருநாள் அருந்தவத் துருவாசரை அவமதித்தான். ஆத்திரம் முனிவர்க்கு அதிகரித்தது. ஆக்கை பெருத்தாய்! அறிவு சிறுத்தாய்! தேடிவந்தாய்! தீங்கு செய்தாய்! ஏட! ஆனை உடலும், ஆட்டுத் தலையும் நினக்கு அமைவதாக என்று, கடுத்துச் சாபம் கொடுத்தார். அப்படியே அவதி பலகாலம் அடைந்த அவன், வந்தான்; இத்தலத்தில் வழிபட்டான். சாபம் தீர்ந்தது; சங்கடம் தொலைந்தது. அன்று முதல் இப்பதி, ஆடானை என்று அறியப் பெற்றது. இறைவரும், ஆடானை நாதர் என்று இனிது எண்ணப் பெற்றனர். இத்தலம், தேவகோட்டை ரயில் நிலயத்தி லிருந்து 25 மைல்.

-சேடான

**202. வானப்பே ராற்றை மதியை முடிசூடும்
கானப்பேர் ஆனந்தக் காளையே!**

(பு-ரை.) சேடு ஆன வானப் பேராற்றை மதியை முடிசூடும்-சேய்மைப் பெருமையை யுடைய விண்ணிலுள பெரிய கங்கையையும், இளம்பிறையையும் திருமுடியில் சூடியுள; கானப்பேர் ஆனந்தக் காளையே-திருக்கானப்பேர் தலத்திலுள இன்ப மிடுக்கை யுடையவனே, (எ-று.)

(வி-ரை.) சேடு-பெருமிதம். காளை-மிடுக்குடமை பற்றி வந்த பெயர் இது, "சாவதும் இல்லை மூப்பதும் இல்லை எங்கள் சங்கரனே" என்னும் குறிப்பில்

இருந்து விளைந்த திருப்பெயர். கானப்பேர் என்பது, காளையார் கோயில் எனப்பெறும். அதற்கேற்ப, 'காளையே' எனும் அருமை கருதற்குரியது. இது, நாட்டரசன் கோட்டை ரயில் நிலயத்திலிருந்து 6 மைல்.

ஆரம்ப முதல் 64 வரை காவிரியின் வடகரை.

65 முதல் 191 வரை காவிரியின் தென்கரை

192ம் 193ம் ஈழநாடு

194 முதல் 205 வரை பாண்டி நாடு. (தொடரும்)

இதுவரை இவ்வளவு தலங்களைச் சேவிக்கச் செய்த

திருவருட் பிரகாச வள்ளலாரின்

திருவடிகட்கே அடைக்கலம்!

ஓம்!